

జూలై 2004

Rs. 12 /-

చందమామ

జీవితానికి
సాక్షాత్తులైన
ఈశ్వరుని పాదాలను

G-man

ఎదురుచూడని కష్ట సమయమా?

సరియైన సమయం

9 గ్రహాల పర్యటన ద్వారా

మీ గ్రహస్థితిని శుభదాయకంగా

పరమ అనుకూలంగా మార్చుకొనేందుకు

కేవలం తమిళనాడులోనే శుభ గ్రహ స్థితిలకు ఇచ్చే పవిత్ర దేవాలయాలు మీకు అందుబాటులో ఉన్నాయి. తంజావూరు నుంచి ఈ తీర్థస్థలాల పర్యటన చేయడం ఎంతో సులభం. మీ దగ్గరలోని పీటెడిస్ విక్రయ కార్యాలయానికి ఫోన్ చేయండి. భూతల అంతరిక్ష యాత్రకి సన్నాహాలు ప్రారంభించండి.

అవస్థ మహానాథుల వరము రిజిస్టర్డ్ కొలెజ్:

తమిళనాడు టూరిజం
మంత్రివల గౌరవం ద్వారా

సంఖ్య: 91-44-2538 2772. • మొదటి: 91-44-2538 2786, 2538 1843

సంఖ్య: 91-44-2538 2772. • మొదటి: 91-44-2538 2786, 2538 1843

సంఖ్య: 91-44-2538 2772. • మొదటి: 91-44-2538 2786, 2538 1843

• కొయిలవరము: 0423-2443977. • మొదటి: 0423-2324737.

• తిరువల్లూరు: 0431-2480138. • మొదటి: 0431-2316448. • తంజావూరు: 04382-320944.

మా వెబ్సైట్: www.tamilnadutourism.org

అవస్థ మహానాథుల వరము రిజిస్టర్డ్ కొలెజ్:

తమిళనాడు టూరిజం

మంత్రివల గౌరవం ద్వారా

సంఖ్య: 91-44-2538 2772. • మొదటి: 91-44-2538 2786, 2538 1843

సంఖ్య: 91-44-2538 2772. • మొదటి: 91-44-2538 2786, 2538 1843

• కొయిలవరము: 0423-2443977. • మొదటి: 0423-2324737.

• తిరువల్లూరు: 0431-2480138. • మొదటి: 0431-2316448. • తంజావూరు: 04382-320944.

మా వెబ్సైట్: www.tamilnadutourism.org

experience yourself

బియ్యర్
ఆహారములె

అమర్ కన్యకాదత్

ಪ್ರತಿಗಳು

కాల్చ్యుకూలీపర్ణు

ఇది ఒక అఖిల భారత పోటీ. ప్రతినెలా ఈ పోటీ కొనసాగుతుంది. పోటీలో పాల్గొనండి. నెలనెలా 3 కోటి కామెంట్లు, 10 కాల్యక్రమాలను, 50 నూత్రానీకీకరణాలను వచ్చే సరిగ్గా ప్రదర్శించి, ద్వితీయ, తీర్పు బహుమతులుగా ఇవ్వబడతాయి. 5 నెలల పోటీ అనంతరం, 6వ నెలలో జరిగే బంపర్ డ్రాలో, విజేత సాధారణ బహుమతి పులితో పాటు ఒక పిచ్చినల్ కంప్యూటర్ కూడా ఉండు కంటావు. 6 నెలల జరిగే అన్ని పోటీలలోనూ పాల్గొనేవారికి పూర్తిగా బంపర్ డ్రాలో పాల్గొనే అర్హత ఉంటుంది. బంపర్ డ్రా ఫలితాలు డిసెంబర్ నెలలో పూర్తిగా దాఖలు తెలియ జేయ బడగలమా

న్యూఢిస్-వందమామ ౭ లివిక్ క్విజ్ కాండ్స్-3

ಮಿಕ್ಕು ತೆಲುಸಾ?

పద్మియాపియాకు చెందిన
అబీబ్ బిజిలా, వట్టి కాళ్ళతో
పరిగెత్తి రోమ్ ఒలింపిక్స్లో
(1960) వూ రథాన గోల్డ్
సాధించాడు. టాక్స్
(1964)లో వు శ్రీబజసారి
అలాగే పరిగెత్తి రెండు
మారథాన్లు గెలుచుకున్న తొ
అక్రెట్ గా పేరుగాంచాడు.

క్రింది పేర్లను జాగ్రత్తగా చదివి సరైన సమాధానాన్ని నిరీక్ష భాగీ బాక్స్ లో టిక ✓ వూర్కవేస్తూ చించండి.

1. దేశం సాధించే ఒక్కొక్క గోల్డ్ మెడలికు ఎన్నేసి పాయింట్లు ఇవ్వబడతాయి?
☐ ఐదు ☐ పూర్తి ☐ రెండు
2. ఒక విభాగం 1920 వరకు క్రిటల్ చౌక్ చేస్తూ కుని ఆ తరువాత 1972 వ్యూస్ కి బలిపీక్స్ లో మళ్ళీ ప్రవేశ పెట్టుబడింది. అ ఈవెం ఏది?
☐ బాక్సింగ్ ☐ జమ్నూస్టిక్స్ ☐ అథ్లెటిక్స్
3. 1996 అట్లాంటా ఒలింపిక్స్ లో అమెరికా ఎన్ని గోల్డ్ మెడల్స్ గెలుచుకున్నది?
☐ 44 ☐ 48 ☐ 52
4. ఒక ఒలింపిక్ గేమ్స్ లో పురుషుల 100 మీటర్స్ లో ప్రపంచ రికార్డు స్థాపించినవారెవరు?
☐ మైఖేల్ జాన్సన్ ☐ డేవిడ్ బ్రెట్ ☐ సాల్ బెర్మాట్
5. ఈ సందీకలో వెలువడ్డ న్యూట్రన్ అద్వర్టిజ్ మెంట్ లో పుస్తకాలు ఎన్నో లిక్కించండి.
☐ 10 ☐ 16 ☐ 12

[illegible]

ముగియ్య తేదీ : 31 జూలై 2004

పాత్ర :

వయస్సు : తరగతి : పిట్టిన తేదీ :

ఇంటి చిరు నామా ని వీనకోడ్:.....

సింతకం

India's largest selling sweets and toffees.

భల్లూక
మాంత్రికుడు - 9
13

మహిమగల విత్తనాలు!
(జే.క)
19

విష్ణు కథ-7
57

తిరిగివచ్చిన వజ్రం
64

ఈ సంచికలో...

- ★ సాహసీకుడు ... 8 ★ చిట్టావైద్యం ... 12 ★ భల్లూక మాంత్రికుడు - 9 ... 13 ★ వు పీపు గల విత్తనాలు! (జే.క) ... 19
- ★ భారత దర్శిని ... 25 ★ కాశ్యపు జానపద కథ: వింత అధికారి! ... 26 ★ దంపూ శ్రద్ధాహదయ్యుడు ... 29 ★ చందమామ కబుర్లు ... 33 ★ కథల పోటీ ... 34 ★ జీ-వే న నోహిని క త్యాలు - 2 ... 35 ★ రావు క ప్పిలు ... 47 ★ ప్రేమించ శాంతి జ్యోతి ... 51 ★ విదేశ ప్తి ర్వగాథలు : కొండప్ప ది వింతరాసీ ... 52
- ★ కోటలో కుక్కలు (జా.క) ... 54 ★ విష్ణు కథ-7 ... 57 ★ పురేఖ గడ్డు పు తనం ... 63 ★ వివిధ దేశాల కథలు : తిరిగివచ్చిన వజ్రం. 64
- ★ దు రాకథ : ఖంచేట్ట ... 67 ★ అర్య - 13 ... 71 ★ పేట్రోలు పోడు మిచేద్దాం! ... 75 ★ విజ్ఞానం ... వినోదం ... వికాసం ... 76
- ★ ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ ... 78

SUBSCRIPTION

For USA and Canada
Single copy \$2
Annual subscription \$20
Remittances in favour of
Chandmama India Ltd.

Subscription Division
CHANDAMAMA INDIA LIMITED

No. 82, Defence Officers Colony
Ekkatuthangal, Chennai - 600 097

E-mail:

subscription@chandamama.org

చందా

వియర్ మెయిల్ ద్వారా అస్సెంబ్లీ కు పంపించు సంచికలు రూ: 900

ఇండియాలో బుక్స్ డిస్ట్రిబ్యూటర్ రూ. 144.00

చందా డబ్బు పొందే వారికి (ప్రభుత్వం ద్వారాగానీ, ప్రైవేట్ ద్వారాగానీ)
'చందమామ' ఇండియా లిమిటెడ్ కు రిటర్న్ పంపించండి.

For booking space in this magazine please contact:

CHENNAI Shivaji : Ph : 044-22313637 / 22347399

Fax: 044-22312447, Mobile: 98412-77347

email: advertisements@chandamama.org

DELHI: OBEROI MEDIA SERVICES, Telefax (011) 22424184

Mobile: 98100-72961, email: a.s.oberoi@indiatimes.com

వ్యవస్థాపకులు
బి. నాగిరెడ్డి - చక్రపాణి

క్రీడాజ్యోతి-సమైక్యజ్యోతి

ఒలింపిక్ క్రీడల చరిత్రలో మొట్టమొదటిసారిగా భారతదేశం ఒలింపిక్ జ్యోతిని అందుకుని, పు రొకరికి అందించే దేశాలలో ఒకటిగా ఎంపికయ్యింది. 'టూర్స్ రిలే' అనే ఈ గొప్ప సింఘటన జూన్ 10వ తేదీ ఢిల్లీలో ఘనంగా జరిగింది. ఒలింపిక్ జ్యోతి ఉజ్వల శాంతి సంతేతం. 'జ్యోతిని అందుకుని, అందించండి-ప్రపంచాన్ని సమైక్య పరచండి!' అన్నదే ఈ సింవత్సర ఒలింపిక్ జ్యోతి నినాదం!

వివిధ దేశాల క్రీడాకారులు ఒకే క్రీడామైదానంలో, రకరకాల క్రీడలలో విజయంకోసం ఘోషిస్తూ ర్యకంగా పాటిపడతారు. అలా విభిన్న దేశాలను ఒకేచోటికి చేర్చడంలో ఒలింపిక్ క్రీడలు ప్రిపు ఖ పాత్ర వహిస్తున్నాయి.

తమ వీరులు యుద్ధభూమిని వదిలి క్రీడలలో పాల్గొనడానికి వీలుగా, కొన్ని దేశాలు యుద్ధాలు ఆపిడానికి సత్తం ప్రాచీన ఒలింపిక్ క్రీడలు గ్రూరేపించిన సింఘటనలు కూడా ఉన్నాయి!

ఒలింపిక్ జ్యోతి నుంచి, భారతదేశం తయారుచేసిన జ్యోతిని వెలిగించిన రోజున, అంటే జూన్ 10వ తేదీ, అందులో నుంచి వేలాది జ్యోతులను వెలిగించుకుని ప్రతిపట్టణానికి, నగరానికి తీసుకుని వెళ్ళి ముడిసట్టలు తే - దేశప్రజలందరినీ ఒకేపితాకు కుదికి తెచ్చిసట్టలు ముడేది. ఒలింపిక్ జ్యోతి ప్రజాబాదయాలలో సమైక్యజ్యోతిని ప్రజ్వరిల్లేలా చేసి ఉండేది.

ఒలింపిక్ ప్రివూదాలను అందుకోగల క్రీడాకారులు పు నదేశంలోనూ ఉన్నారు. ఆగస్టు 13న వెలిగించబడి పదిహేను రోజుల పాటు వెలిగే ఒలింపిక్ జ్యోతి మెలుగులో పు న క్రీడాకారులు సాధించనున్న విజయాల కోసం పు నదేశం ఆసిక్కిగా ఎదురు చూస్తుంది. వారికి లలాది పుంది పాఠకుల తరఫున చందమామ పు భుభాకాంలు తెలియ జేస్తాంది.

సంపాదకుడు : నిశ్వుం

Visit us at : <http://www.chandamama.org>

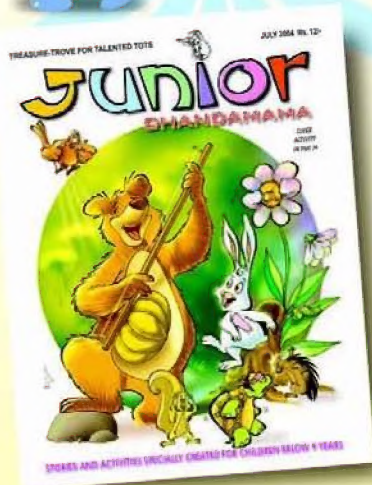
12 X 12 is 144 : Yes, right!

12 X 12 can also
be 120!

How's
that ?

Take *Junior Chandamama*!
If you buy a copy month after month
you will spend Rs 144 in 12 months.

BUT, if you take out an annual subscription,
you pay only Rs 120 and you get 12 issues!

New Subscription / Renewal Form

Please enter a one year subscription for *Junior*

Chandamama in my name

(If renewal, Subscription Number

Home address

..... PIN CODE

I am enclosing Bank draft / Cheque No

on Bank for Rs. 120 (Add Rs. 50 on
outstation cheques) / M.O. Receipt no.

..... issued by Post office.

GIFT Subscription Form

I wish to give a one-year GIFT Subscription in favour of

Name

Home address

..... PIN CODE :

Please **attach the label** below on the first copy.

I am enclosing Bank Draft / Cheque No.

on Bank for Rs. 120 (add
Rs. 50 on outstation cheques) / M.O. Receipt No.

..... issued by P.O.

This is a GIFT Subscription, with love from

Town / City

పాఠకులకు కథల పౌటీ (ఫీబ్రవరి)

ఉత్తమ బహుమతి పొందిన ముగింపు!

“అయ్యా, ఇల్లు ఊత్ర స్నానం వజ్రాల హారాన్ని కనుగొనానని. తీసి దాచుకున్నాను,” అంటూ నారాయణ తన స్నేహితుని దాచిన వజ్రాల హారాన్ని తీసి ఇచ్చాడు.

“తీసిన వెంటనే ఎందుకివ్వలేదు?” అని రామభద్రుడు కోపంగా అడిగాడు.

“అయ్యా, దీన్ని తమకు వెంటనే ఇవ్వమని అనుకున్నాను. కాని అనాడు నాకు దొరికిన నాడాన్ని నాకో బహుమతిగా ఇచ్చేశారు కదా? దీన్ని వెంటనే మీకు అప్పగించి, మీరుంచి బహుమతిగా కాజేయడానికి, నేనే తీసి తిరిగి ఇవ్వ జూపినట్లుగా మీరు సన్నాహం మానించవచ్చు. నా నిజాయితీ మీరు శంకించవచ్చు. విలువైన హారం పోయినప్పుడు నన్ను ఎలాగూ అత్యంత తారాభిషేకం, అప్పడే ఇవ్వమని నావద్దే దాచాను. ఒకవేళ మీరు అడక్కుపోయినా, కొన్ని రోజులు గడిచాక తిరిగి ఇచ్చేస్తూ, జరిగింది చెప్పి ఉండేవాణ్ణి,” అన్నాడు నారాయణ విస్మయంగా.

వాడి నిజాయితీని తీసికొని రామభద్రుడు, వాడి నిజాయితీని తీసికొని తన చేతి ఉంగరాన్ని తీసి బహుమతిగా ఇవ్వబోయాడు. అప్పుడే నారాయణ దానిని తిరిగిస్తూ, “అయ్యా, తమ ఇంట దొరికిన వస్తువు తిరిగి ఇవ్వడం వలన నా బాధ్యతను వలన ప్రతిఫలంగా నాకు జీతం కూడా ఇస్తున్నారు. బాధ్యతను నెరవేర్చినందుకు యజమాని నుంచి బహుమతి తీసికొనే వలన వలన అత్యంత కలిగిస్తుంది. అది కీర్తి చేస్తుంది. కాబట్టి, ఉంగరాన్ని బహుమతిగా ఇచ్చుకోలేను. క్షమించండి,” అని చెప్పి, రామభద్రుడి వద్ద కొలువు వారింది, వేరొకరి వద్ద పనిచేయటం కంటే వెళ్ళిపోయాడు.

పిరాంకుశం విరించి ప్రియ, డా/ఆఫ్. పి.ఎం. స్వామి,
మై నేజర్స్ బ్యాంక్ ఆఫ్ హైదరాబాద్, దొండపాడు - 508246
(వయా) కొడెడ్, నల్గొండ (జిల్లా) ఆంధ్రప్రదేశ్.

సాహసికుడు

పై ర్వం ఒకానొక చిన్నదేశంలోని ఒక పూర్వ గ్రామంలో రంగరాజు, సామ రాజు అనే ఇద్దరు అన్నదమ్ములుండేవారు. వాళ్ళిద్దరూ ఒకరి పిట్ల ఒకరు ఎంతో అభిమానంగా మాట్లాడుకుంటుంటున్నారేమోనో. వారి భార్యలు కూడా తోడికోడళ్ళ కలహాలేమీ లేకుండా కలిసివులిసి మాడడం చేత, అన్నదమ్ములిద్దరికీ ఏ బాధా మాడేది కాదు.

ఒకనాటి సాయంత్రం అన్నదమ్ములిద్దరూ తీరిగ్గా అరుగు పొద కూర్చుని పిచ్చాపాటి పూట్లాడుకుంటూ, ఎరుగు బొరుగు లేని తమ జీవితాల గురించి తీవ్రమైన విచారంలో పడ్డారు.

“వు నం ఈ పిల్లెట్రా కోర్ని ఎన్నాళ్ళు బతికినా, మనబతుకు గొర్రెతోక బెత్తెడె అన్నట్టు మాట్లాడుంది. అంచేత వు నం వు నకున్నకాస్త పోలం అవుస్తోనీ, రాజుచంద్రహాసి డి పించన చేరదాం,” అన్నాడు సామ రాజు.

తమ్ముడి పూటలకు రంగరాజు, “నీ అలోచన బాగానే మాది! రాజుగారికి సాహసీ

కులంద ఇష్టమనివిన్నాను. వు నకు సాహసీనికేమీ కొడవలేదు గదా,” అన్నాడు ఎంతో ఉత్సాహంగా.

అప్పడే అక్కడికి వచ్చి, అన్నదమ్ములిద్దరి పూటలూ విన్న రంగరాజు భార్య, “రాజుగారి దగ్గరకు వెళ్ళి, మేం సాహసీకులమంటూ నోటిపూటలు వట్టిస్తామింబాగు? ఏదైనా సాహసీ కార్యం చేసి వెళ్ళితే చెప్పకోవడానికి బాగుంటుంది,” అన్నది.

అవు పూటలు అన్నదమ్ములిద్దరికీ నచ్చాయి. ఇటీవల ఒకటికేరెండుసార్లు వాళ్ళ గ్రామం పొద దాడిచేసి, పిదివుండి చేరేలోగానే దామిన్న చిట్టడవిలోకి పారిపోయిన పేద పిలిని చంపాలని నిశ్చయించుకున్నారు.

అన్నదమ్ములిద్దరూ, అవుర్నాటి ఉదయమే ఒకరు కత్తి, ఒకరు ఈదే చేతబట్టి చిట్టడవిలోకి వెళ్ళారు. వాళ్ళ అదృష్టం కొద్దీ పిలి ఆ సివుయంలో పొదల పిక్కన తన్న చంపిన లేడిని తింటూ కుంటు బడింది. పిలి, వాళ్ళను చూస్తూనే పేదగా గాండ్రించి, పొదికి ధూకి

వస్తున్న సమయంలో, ఒకరు ఈటెతో దాని గుండెల్లోనూ, మరొకరు కత్తితో దాని డొక్కల్లోనూ బలంగా పోడిచి చరణశార్త .

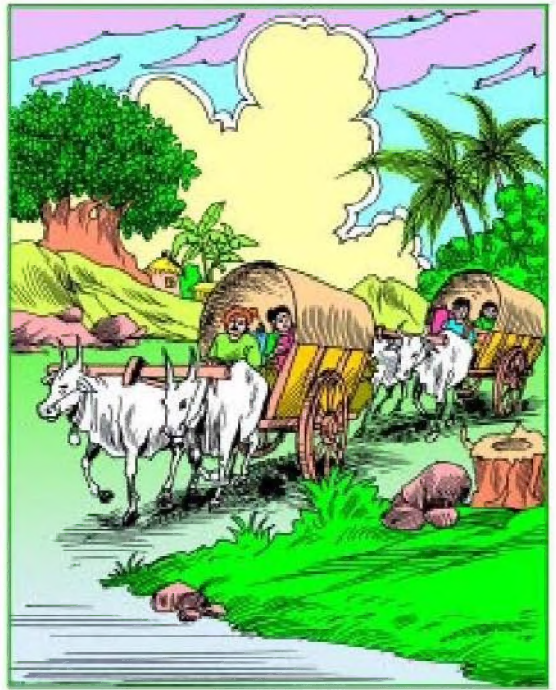
తర్వాత ఇద్దరూ చచ్చిన పులిని మోసు కుంటూ , గ్రావు లోకి రాగానే, గ్రావు స్థిలు వాళ్ళ పుట్టూ గుచ్చి గూడి, “అహ, ఎంత గొప్ప సాహసం! సాహసీకులంద్ వీరే!” అంటూ పోగిడారు .

ఆ రకంగా సాహసీకార్యం పై ర్తి చేసిన అన్నదమ్ములిద్దరూ , తమ కున్న పోలం అవ్వేస్తే, అమరమైన సాహస స్థ పూట గుచ్చుకుని, తమ భార్యలతో బళ్ళవీచ రాజధానీ సగరం చేరి, అక్కడ ఒక నిత్రంలో దిగారు .

పూడమనాత్త వాళ్ళ వీరవేషాల ధరించి, పిలిచి చర్యన్ని తీసి కుని రాజదర్శనానికి బయల్దేరారు . తమ వేషాల్నీ, తమ భుజాల వీచ మహన్న పిలిచి చర్యన్ని పూసీ ద్వారపాలకులు , తమ ను సిగౌరవంగా రాజుగారి దగ్గరకు తీసుకు వెళతారని వాళ్ళనుకున్నారు. కానీ, ద్వారపాలకులు చెరిరెండు రూకలూ లంచం ఇస్తూ తప్పి లోపిలికి పింపించేది లేదని ఖచ్చితంగా చెప్పేశారు.

అంత నిర్భయంగా లంచం అత్త గ్రీత్ర న్న ద్వారపాలకుల ధౌరణి, అన్నదమ్ములిద్దరికీ చాలా అనివ్యాయ నీపించింది. అల్లు నమ్మిటికీ రాజదర్శనం చేసి కోటోత్త న్న నింభ్రపు లో వాళ్ళు, ద్వారపాలకులకు చెరిరెండు రూకలూ ఇచ్చేసీ లోపిలికి అత్త గ్రీ పేట్టారు .

రాజు ముద్రహస్ని త్త , వాళ్ళ వీరవేషాలనూ , పిలిచి చర్యన్ని పూసీ, విస్మి గ్రీ పిత్ర త్త న్నవాడిలా వచ్చిన పిని ఏవ్రి టని అడిగాత్త . అప్పిత్త

అన్నదమ్ములు , తాము పిలిచి ఎందుకు చంపిందీ, దాన్ని చంపిడానికి ఎంత తెగ వా, సాహసం ప్రిదర్శించిందీ, రాజుకు వివరించారు . రాజు నిరాపక్షిగా, “ఈ మాత్రపు ధైర్య సాహసాలు గల వాళ్ళ రాజ్యంలో చాలాత్తందే మన్నావు . అందరికీ కొలు మతో స్థానం కల్పించటం జరగనిపిని!” అని, అన్నదమ్ములిద్దరికీ చెరొక ఐదు వందల రూకలూ కానుకగా ఇప్పించాత్త .

నిరాళతో తిరిగివచ్చిన తమ భర్తల్నీ పూసీ, వాళ్ళ భార్యలు కూడా దిగులు పిడ్డారు . రెండు రోజులు గడిచాక రంగరాజు భార్య, “ఒక్కొక్కసారి ఆశించినవి జరగమూపం చేస్తాం! మనం తిరిగి గ్రామం వెళ్ళడం అవమానకరం. రాజుగారిచ్చిన డబ్బు పేట్టుబడిగా పేట్టుకుని, ఇక్కడే చిన్న వ్యాపారం ప్రారంభిస్తుంది,” అంటూ నిలహా ఇచ్చింది.

ఆమె సలహా అందరికీ నచ్చింది. తమ కు అహార ధాన్యాల గ్ర రించి బాగా తెలు సుగడ, వెచ్చాల అంగడి ఒకటి పెట్టుకుందామన్న నిర్ణయానికి వచ్చారు అన్నదప్పులు. ఆ పున్నాటి నచే వ్యాపార ద్రియ త్నాలు ప్రారంభ పు య్యాయి. అల్లు తె, అక్కడ వాళ్ళకు చుక్కెదు రల్లు ంది! ఎవరైనా వ్యాపారం చెయ్యాలంటే, అందుకు ముందుగా నగర పాలకుడి అను వు తీ తీసి కోవాలి. దాని కోసం అన్నదప్పులు, నగరపాలకుడి భవనానికి వెళ్ళారు. లోపలికి వెళ్ళేసరికి, వ్యాపారానికి అనుమతికావాలంటే నగరపాలకుడికి రెండు వందల రూ కలు కాను కగా సిపు ర్పించు కో వాలని తెలిసింది.

ఈ సంగతి తెలియ గానే సాపు రాజు ఆవేశ పిడిపాత్రా, “అన్నయ్యా! రాజధానిలో ఎక్కడ పూ సీనా లంచగొంధు లేగాని, నిజా ల్లు తీ

పిర్ర తు పు ప్పుకు కూడా కనిపించడం లేదు. సాహసీకులందరికీ కొలు మతో స్థానం కల్పించడం కుదరనిపిని అన్న రాజు, లంచగొంధు లందర్నీ పూ త్రం ఏరికొరి నియ పుించినట్లు న్నది! పిదా, వెళ్ళి ఆయన్నే అదు గ్ర దాం,” అన్నాడు.

తప్పుడి పూ టల్లోని నిజాన్ని కాదనలేని రంగరాజు, “వ్యాపారానికి అను వు తీ అదీ తరవాత. ను వ్యన్నట్లు పుంధు రాజుగారి దగ్గరకే వెళదాం,” అన్నాడు.

ఇద్దరూ రాజభవనం దగ్గరకు వెళ్ళేసరికి, అక్కడి ద్వారపాలకులు లోగడ అడిగినట్లే లంచం అడిగారు. సాపు రాజు పుంధు గానే నిర్ణయించుకున్న విధంగా దీనంగా మొహం పేట్టి, “బాబు లూ, పూ దగ్గర చిల్లిగవ్వ కూడా లేదు. నాకున్న దిశ్వర్యపు ల్లా, ఇదు గో, ఈ బంగారమిళంగరం ఒక్కటే! నన్నూ, పూ అన్ననూ దయ తలచి లోపలికి పింపించండి. రాజుగారి దగ్గర పూ పినిగనక చక్కగా ప్తి ర్త ల్లు ందా, ప్తి కు ఏకంగా ఈ ఊంగరాన్నే బహి పు తిగా ఇస్తాను,” అన్నాడు.

“ఆ ఊంగరవు దో ఇప్పిడే ఇలా ఇవ్వూ” అంటూ బలవంతంగా సాపు రాజు వేలిన ఉన్న ఊంగరం లాక్కున్నార ద్వారపాలకులు.

ఆ తర్వాత, రాజు చంద్రుని తు, వాళ్ళను పూ స్తినే గ్ర ర్తపిట్టి, “పు శ్చీ పంపిని ప్తి ద వచ్చారు?” అని ప్రిశ్నించాడు.

సోమరాజు వినయంగా రాజుకు మొదటి నుంచీ బరిగిందంతా చెప్పి, “మహారాజా! పిలీ కన్న భయం కరవు న్నది అవిసీతి జాడ్యం. నాపూ ట అబద్ధపు ని తపు కు ఏపూ త్రం

అను వూ నం కలిగినా తనం ఆ ద్వారపాల కుల్ని పిరీ చేర్చి ంచండి. వాళ్ళ దగ్గర నా నీలంరాయి బంగార మ్మీకంంగరం దొరు కు త్తుంది,” అన్నాడు .

సావు రాజు వూటలు వినగానే రాజు మొహంలో సంతోషం కనిపించింది. ఆయన సావు రాజుకేసీ మెచ్చుకోలుగా చూస్తూ, “నాక్కావలసీంది నిరిగ్గా నీవంటి సాహసీకుడే! నువ్వు చెప్పినట్టు, పులి కన్న భయంకరమైన ఈ అవినీతిజాడ్యం, నాకొళ్ళు మతో చాపికింది నీరులా వ్యాపిస్తూన్నదన్న సింగతి, నాకు కొద్ది రోజుల శ్రమే తెలిసింది. అర్పితే, కనీసిం మరొక నలుగురెదుగురు నిజాయితీపరులు, సాహసీకుల సిహికారం లేనిదే, నేను దీన్ని నావు రూపాలు లేకుండా చెయ్యలేను . రాజ్యంలో పేచ్చువీరు తున్న ఈ అవినీతిని భరించలేక, ఏ ఒక్కడైనా నా దగ్గరకు వచ్చి ఫిర్యాదు చేస్తాడేమో వేచిపూ ధ్ధావున్న ఆలోచనతో ఊర్చుకున్నాను . ఇంకా నిర్ణయంగా వైరు కుంటే ప్రిపూ దకరవుని, నేను ఆలోచిస్తూనే తరుణంలో, నువ్వనిరిగ్గా భగవంతుడు పింపించినట్టే వచ్చామా” అన్నాడు .

రాజు ఇలా అనగానే సావు రాజు పట్టరాని ఆనందంలో వు రొకసారి వినయంగా ఆయనకు వంగి నువ్వు స్మరించాడు .

రాజు ఒకటి, రెండు క్షణాలు మౌనంగా మణిడి, తర్వాత సావు రాజుతో, “ఈ నాటినుంచి నువ్వరాజోద్యోగం లందరి మీదా పిర్యవేణాధికారివి! అవినీతిపరుడెంత పెద్ద ఉద్యోగ స్థానానికి పీలిపించగలిగే అధికారం నీకిన్నిన్నాను, సంతోషమే గదా!” అని, రంగరాజు కేసీ పిరీగా చూస్తూ, “సావురాజా! మీ అన్న రంగరాజు, నీ అంతటి వాగ్దాటి, చొరవాడున్న వాడిలా కనిపించడం లేదు . అర్పితే, నా, పితాని మేటాడుంలో, ఇక్కడి లంచగొంతుల ఆట కట్టించడంలో, నీకు సాటిరాగల సాహసీ అని తెలుస్తూనే ఉన్నది. అతణ్ణి కొత్త నగర పాలకుడుగా నియమిస్తూన్నాను,” అన్నాడు .

ఆవిధంగా రంగరాజు, సావు రాజు రాజాస్థానంలో ఉన్నత పదముల నింపార్చించి, కొద్ది కాలం లోనే అవినీతిని, లంచగొండితనాన్ని నిర్మూలించడంలో క తక త్త్యై రాజుకు ఎంతో అభిమాన పాత్ర లయ్యాయి .

చిట్టావైద్యం

హేలాపురిలోవుండే గోపయ్య రెండు పాడిగేదెలూ, రెండుపాడి ఆమూతో పాలవ్యాపారం చేస్తున్నాడు. ఒకసారి అతడి చుక్కలఆవు జబ్బు పడింది. దానితో అతడి పాలవ్యాపారం కొద్దిగా దెబ్బతిన్నది. ఈ విరిస్థితుల్లో గోపయ్య, స్థి గుంభమిడిలో తనలాగే పాలవ్యాపారం చేస్తున్న గరటయ్యను కలుసుకుని, తన చుక్కలావు సంగతి చెప్పాడు.

అంతాచిన్న గరటయ్య తలాడిస్తూ, “ఇంతకూ ఒక్క మాటలో తేలించేవుంటే నీ లమూరిగా గడ్డి తినడంలేదు, కుడితి తాగడంలేదు, ఉలవలు వుట్టడంలేదు, అమానా?” అన్నాడు.

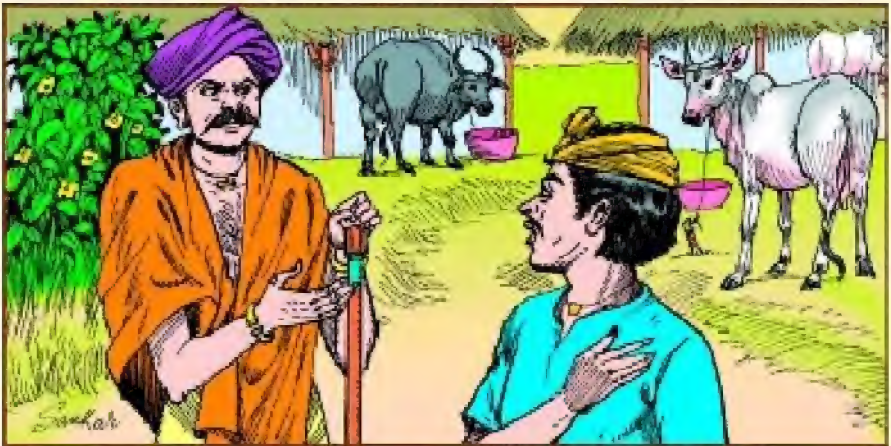
“అంతే వురి!” అంటూ కాస్త విసిగ్రుపిస్తూ గోపయ్య.

గరటయ్య ఆప్యాయంగా గోపయ్య భుజం మీద చెయ్యిచేసి, “చూశావా, గోపయ్య! పాలవ్యాపారంలో ఇలాంటి కష్టాలు తప్పవు. నెల రోజులక్రితం నా కర్రలపై కూడా, నీ ఆవులాంటి వ్యాధిలక్షణాలతోనే బాధపడింది. నాకు అంతో ఇంతో తెలిసిన చిట్టావైద్యం చేశాను. తొట్టెడు కుడితిలో కంచుచెంబు నిండుగా వేపాకు రసం, మరి రెండు చెంబులు కరక్కాయ, కాకరకాయ రసం కలిపి తాగించాను, అంతే! ఏమైందన్నామావురి...” అంటూ ఇంకా ఏదో చెప్పబోతున్నంతలో, “అహో, చిట్టావైద్యం! వుళ్ళివచ్చి కనబడతావు, గరటయ్య!” అంటూ అక్కణ్ణించిపెత్తగన తన ఊరికే బయటైరావు గోపయ్య.

రెండు రోజుల తర్వాత గోపయ్య విచారంగా గరటయ్య దగ్గరకు తిరిగివచ్చి, “గరటయ్య! నీ క్రామశు నువ్వు చేసిన చిట్టావైద్యమే, నువ్వు చెప్పినట్లే నా చుక్కల ఆవుకు నేను చేశాను. కానీ, మర్నాటికి చచ్చిపోయింది,” అన్నాడు.

“ఆ వైద్యంతో అప్పుడు, నా కర్రావు కూడా చచ్చిపోయింది! అందుకే, ఈ చిట్టావైద్యంకాక, మంచి పశువైద్యుడికి ఆవును చూపమని చెబుదామనుకున్నాను. ఐతే, నువ్వు నా మాట సొంతం వినక వుద్యంతరంగా వెళ్ళిపోతివి!” అన్నాడు గరటయ్య.

—కోనే నాగవెంకట ఆంజనేయ్యలు

భల్లూక మాంత్రికుడు

9

[ఏనుగు వెంటబడగా, అంగరక్షకుడు పరిగెత్తుతూ ఉగ్రదండుడి వద్దకు వచ్చే సమయంలో, రాజు ధృత్యుడు ఘోరమైన నుంచి లోచి, అరణ్యంలోకి పారిపోయాడు. అక్కడ అతడి మీదికి ఒక చిరుతపులి దూకబోతుండగా, అటవికుడొకడు పులిని బాణంతో కొట్టాడు. ఆ దెబ్బకు గాయ పడిన మిత్రపాత్ర, ధృత్యుడు కూడా కొమ్మలమీది నుంచి కిందపడ్డాడు. తరవాత -]

రాజు ధృత్యుడు, దెక్కలో బాణం గ్రచ్చు కున్న చిరుతమిత్ర కొమ్మమీది నుంచి కింద పడటం చూస్తూనే అంగరక్షకుడు ఎగిరి ఒక గంతు వేసి, అటవికుడితో, “ఒరే, అలా చూస్తావే? పులికి బాణం కొట్టి చిరుతమిత్రని చంపేయి,” అంటూ కేక పెట్టాడు.

దుర్ముఖుడు చెట్టుమీది నుంచి ఒక పాద మీదపడి, అక్కడి నుంచి నేలపట్టి బారటం వల్ల, అతడికి బలమైన దెబ్బలేమీ తగలలేదు.

అంగరక్షకుడు చిరుతమిత్ర కేసి ఓవూరు చూసి, “మహారాజా, బాణం దెబ్బ తిన్నా, మిత్ర

ఇంకా మీ మీదికి దూకే (పియత్ను లోనే మళ్ళాట్టున్నది, ఇప్పుడే చచ్చిపోతుంది?” అన్నాడు.

రాజు ధృత్యుడు మిత్రుని చూడగా పొల్లు, కసిగా అంగరక్షకుడి కేసి చూస్తూ, “ఒరే, వెంటనే కత్తి దూసి దాని తల నరుకు. ఈ అటవికుడు పునరాజ్యం వాడేనా? ఒట్టి బుద్ధిపాత్రుడిలా మన్నాడు,” అన్నాడు.

ఇప్పుడు చిరుతమిత్ర కింద దానిలో మళ్ళావాడు ధృత్యుడు. అది కోరలు చాచి ఒక్కొక్క అడుగు వేస్తూ, అతడి కేసి బయట దేరింది. అప్పటివరకూ అంతా వజ్రనంగా

చూస్తూ నిలబడిమళ్ళూ ఆటవికుడు ఏదో గ్రహించినవాడిలా చిన్నగా నవ్వి, “నేనెంత బుద్ధిపాను ఇల్లు నా బంగార వరహాలంటే తెలియ నినాణ్ణి కాదు . నా కిస్తానన్న ఐదు వరహాల వూ దేవు టి?” అని బాణాన్ని అంగ ర కుడి కేసీ ఎక్కుపెట్టి, “నువ్వీయ న్ని వు హారాజా అని పిలుస్తాన్నామా ఆయ న నిజంగానే వు హారాజా?” అని అడిగాడు .

చిర తమిళి వు రొకసారి రాజు ధు ర్మఖు డి వీ దికి ధూ కే ప్రియ త్నం చేస్తాన్నదని గవు నించిన అంగర కుడు కత్తి ధూ సీ రాజుతో, “వు హారాజా, వీ రు కూడా ఒరలోంచి కత్తి లాగండి. దెబ్బ తిన్న ఆ చిర త మిళిని వు నిర్దరం ఏకమై చంపిపాం. కష్టం కాదు ,” అంటూ ఒకడు గు వు ందు కు వేశాడు .

ఆ వం టనే ఆటవికుడు బాణాన్ని అంగర కుడి వు ందు భూ వి లో గు చ్చకు నేలా కొట్టి, వు రొక బాణం తీసి అతడి కేసీ

ఎక్కుపెట్టి, “నేనడిగినదానికి జవాబు చెప్పావు కాదే? నా బాణం దెబ్బ నీ ప్రాణాలు తీస్తుంది. చిర తమిళి, ను వ్హారాజనేవాడిగొంత కోరికి, ఏ వాగు ఒడ్డుకో పొల్లు గాయం బాధతో చచ్చి పొతుంది,” అన్నాడు .

రాజు ధు ర్మఖు డు కత్తి ధూ సీ చిర తమిళి కేసీ ఒకడు గు వేయ బోల్లు నవాడల్లా ఆఖరి క్షణంలో భయపడి, వెనక్కు నడుస్తూ, “ఒరే, ఆటవికుడా! నేను ఉదయగిరి రాజునైన దుర్ముఖుణ్ణి. నీ బాణం దెబ్బ చిరుతపులి ఆయ్లు మఱిట్టులో తగిలినట్టు లేదు . వు రొక బాణంతో దాన్ని చంపి!” అన్నాడు .

“వు ందే అలా సేలవిచ్చార కాదేం? వు హారాజా!” అంటూ ఆటవికుడు బాణాన్ని అంగర కుడి దిక్కు నుంచి, చిర తమిళి కేసీ తీప్పి వదలబోయేంతలో అది, గట్టిగా గాండ్రించి రాజు కేసీ ధూకింది. ఆటవికుడు వదిలిన బాణం గు రి తప్పి, చెట్టు బోదెకు గుచ్చుకున్నది.

రాజు ధు ర్మఖు డు మిళి తన వీ దికి లంపుంచబోయేంతలో ఒక చావకేక పేట్టి, వెనుదిరిగి పరుగు వుచ్చుకున్నాడు. చిరుత పులి అతడి వెంట బడింది. అలా వాళ్ళు చెట్లల్లోకొద్ది దూరం పరిగెత్తేంతలో, అటుకేసి వస్తాన్న రాస్తి డు ఊగడండు డు చప్పిన రాజును ఒక చేత్తోపట్టుకుని ఆపి, “వెధవ చిరుతపులిని చూసి భీరువులా పరిగెత్తుతున్నావా? నీవేవు న్న రాజుమా” అన్నాడు .

రాజు దుర్ముఖుడు నిలువెల్లా వణికి పోతూండగా, గాయం బాధతో రెచ్చిపోయి మళ్ళూ మిళి వేగంగా అతణ్ణి సివ్వి పించింది.

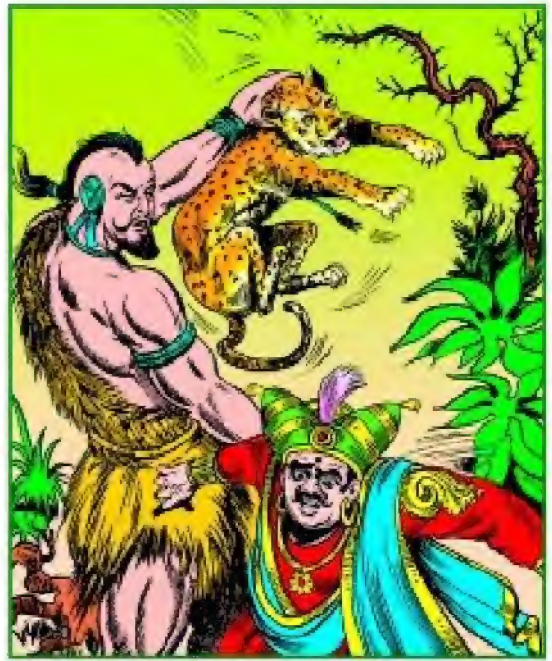
ఉగ్రదంతుడు చిరుతపిఠిని కాలితో పేక్కి ఎగిరేలా తన్ని, అది కింద పడబోయేంతలో దాని మెడ పట్టుకుని, “దేశాన్ని పాలించే నీ కన్న అరణ్యాల్లో తిరిగే ఈ సుద్రజంతువే ఎక్కువ ధైర్యశాలిలా మన్నుది,” అన్నాడు.

రాజుడు రృఘుడు, రాశి దిపిట్ట నుంచి బయట పడేందుకు గింజుకుంటూ, “అమ్మో, ఉగ్రదండా, ఇంపులో ఆశ్చర్యమే మున్నది? నేను రాజును, అది నీవన్నట్టు కేవలం సుద్రజంతు మా” అన్నాడు.

ఆ ముర్రుణం దొంగల నాయకుడు నాగపుల్ల, అతడి ఇద్దరు అనుచరులూ, కొంచెం వెనక్కి తలారి భల్లూకుడూ అక్కడికి వచ్చారు. నాగపుల్ల ధుర్యుధిడి కేసి భయపిడుతున్నవాడిలా చూస్తూ, “ఇప్పటికి తమ నోటి మీదుగానే, తమరు ధర్మపుణ్యకాదని ధుర్యుధిడు హఠాత్తుగా రాజధాని నగరానికి తమను సైర్యంగా రాజధాని నగరానికి చేర్చుతాం. తమకు తోచిన బహిష్కరణం ఇప్పించండి,” అన్నాడు.

ఆ పూటలు వింటూనే తలారి భల్లూకుడు, “దిరిసేనవన, భయమా!” అంటూ ఒక కేక పేట్టి, గండ్రగొడ్డలిని పైకెత్తి, “ఒరే, ఈ ధుర్యుధిరాజు తల కొని భల్లూకుడు మాంత్రికుడు ఎదురు చూస్తున్నాడు. ఆ తల నేను నరుక్కుపోతాను. నువ్వు రాజధానికి ఇతడి మొండాన్ని తీసుకుపోవలసిందే. అప్పుడు నీకు దొరకబోయే బహిష్కరణ, ఈ రాజు వారసుల వల్ల కిరణ్ణదం,” అన్నాడు.

“అహా, చాలా తెలివైన మాట చెప్పావు, తలారి భల్లూకా!” అంటూ రాశి ధుర్యుధి

దంతుడు తన గుప్పేట చిక్కి గిలగిల కొట్టుకుంటున్న చిరుతపిఠిని దూరంగా విసిరి వేసి, పుట్టా చేరిన అందరికేనె ఓవరూ చూసి, “నిస్సహాయ స్థితిలో మన్ను ఈ ధుర్యుధి రాజు తలను, ఈ తలారి భల్లూకుడు నరకజూడటం ధర్మం అనిపించు కొడు. మీరే వుంటారు?” అని అడిగాడు.

ఒక్క తలారి భల్లూకుడు తప్పి, మిగతా వాళ్ళందరూ రాజు తల నరకటం అన్యాయం అన్నారు. దానితో తలారి భల్లూకుడు దీనుగా ముఖంపేట్టి, గండ్రగొడ్డలిని నేలకు జార్చి, “పురి నా సింగతేవుటి? పుహాశక్తి సింపిన్ను డైన భల్లూక మాంత్రికుడు తన మంత్రశక్తితో మనిషి నైన నన్ను, ఇలా భల్లూకంగా మార్చింది, ఈ రాజు తల నరుక్కురవునే గదా? ఆ పిని చోయ కుండా నేను ఉత్తి చేతులతో తిరిగి వెళితే, ఆ మాంత్రికుడు నా ప్రాణాలు తీయటమో లేక, బతికున్నంత

వరకూ ఇలా భల్లూకంగానే పదిలివేయటమో చేసే తీర్తాడు, ” అన్నాడు .

“అదీ నిజమే ! వురి దారేమిటి ?” అన్నాడు రాస్మితు ఉగ్రదంతుడు .

అంగరకుడు వణుకుతూ ఉగ్రదంతుడి వుండుకు వచ్చి నిలబడి, “దండవహరాజా, నా సిలహా ఒకటై న్నది. వుహారాజుగారిని ప్రాణాలతోనే ఆ వూరికి తెచ్చి దగ్గరకు తీసి కు పావటం బామాటైంది. ఆ తల సింగతేదో అక్కడ ఆ వూరికి తెచ్చి కుంటాడు, ” అన్నాడు .

“ఈ ఆలోచన వుహా బామాది. తలారి భల్లూకా, ఏవుంటామా ?” అని అడిగాడు ఉగ్రదంతుడు .

“ఇంతవై హరణ్ణం దాటించి, ఈ రాజున భల్లూకవూరికి తెచ్చి దగ్గరకు తీసి కు పావటం అంతతేలిగ్గుడు . ఇప్పటికే అలస్యత వైంది. ఇక ఇతణ్ణి వదలను, ” అంటూ తలారి

భల్లూకుడు రాజు వుత్తబ్బుడి కేసీ ఒకడు గు వేశాడు .

వుత్తబ్బుడు భీతితో అరిచి, ఉగ్రదంతుడి వెనక్కు పొయి నిలబడుతూ, “ఉగ్రదండు వుహాప్రిభో శరణ్ణ ! శరణ్ణ !” అన్నాడు .

“అభయం ఇచ్చానై భయపిడుకు !” అని, ఉగ్రదంతుడు, తలారి భల్లూకుడితో, “భల్లూకా, ఈ రాజును నీ వెంట మాంత్రికుడి దగ్గరకు తీసి కు రావటానికి నేనై బాధ్యత వహిస్తానై . నువ్వు, నీ వాహినమైన మొండి తొండమూ దేవు గు వీ ద బయ్యలు దేరు . ఈ రాజుతో పాటు వెంట నేను నడుస్తాను, ” అన్నాడు .

“వూట తప్పిమాడ, ఉగ్రదండా ? ఇదే పొయి, నా వాహినానికి కట్టిన తాళ్ళ నరికి, ఇక్కడికి వస్తానై, ” అంటూ తలారి భల్లూకుడు బయ్యలు దేరాడు .

అతడికి వెనక్కు ఆటవికుడు విల్లుకు అంబు తొడిగి గబగబా నడుస్తూ, “ఓయ్, తలారి భల్లూకం ! తొందరపాటు లో అజాగ్రత్తగా ఆ ఏను గు ను సివీ పించకు. వూటల ధోరణిలోపడి, ఆ ఏను గూ, ఒక సీంహం చిన్నగా పైంకార, గర్జనలు చేస్తూండటం వీరు వినలేదు . ఈ పొటికి ఏను గు కుంభ స్థిలాన్ని సీంహం బదాబదలు చేసినా చేసే మూడొచ్చు, ” అన్నాడు .

“నిజమూ !” అంటూ తలారి భల్లూకుడు అదిరిపిడి, పిరు గు పిరు గు న ఏను గు మూ చొట్టుకు చేరేంతలో, ఆటవికుడు చెప్పి నట్లుగానే, కాళ్ళ బంధింపబడిన ఏను గు వీ ద పిడేందుకు సీంహం ఒకటి, దాని చుట్టూ గిరికీలు తిరు గు తూ, పింజాతో

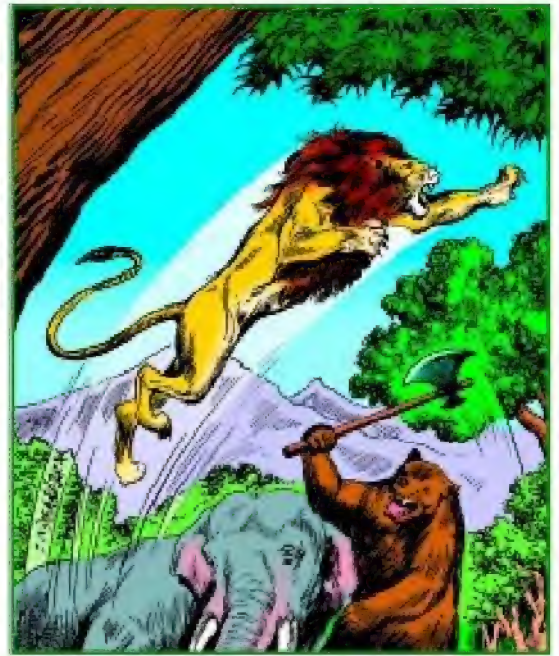
ఏనుగు తలవీధి కొట్టేందుకు ప్రియత్ని స్పృశిస్తుంది. ఏనుగు పైకికి తెగిన తొండాన్ని సీంహింకేసి చాచి, కాళ్ళ బంధాలను తెంచుకునేందుకు నానా తంటాలూ పిడుగు తున్నది.

తలారి భల్లూకుడు ఇది చూస్తూనే రౌద్రంగా ఒక కేకపెట్టి, “అహా, నా అంతవాడి వాహినాన్నే తిన చూస్తావా?” అంటూ గండ్రగొడ్డలి ఎత్తి సీంహిం పై దికి పూకాడు.

సీంహిం ఈ వెంట ఎలుగు బంటును చూసి, చిన్నగా బెదిరి పక్కకు దూకుతుంటే వేసేంది. కాని అంతలోనే తలారి భల్లూకుడు గండ్రగొడ్డలితో వేగంగా పచ్చి పేలుడబోయేంతలో, కోపంతో రెచ్చిపోయి, గర్జిస్తూ అతడి పై దికి ఎగిరింది. ఆ సమయంలో తలారి భల్లూకుడు విసిరిన గండ్రగొడ్డలి దెబ్బ గురితపి దాని వెనక కాళ్ళలో ఒకదానికి తగిలింది. వెంటనే సీంహిం కిందపడి లేచి, తలారి భల్లూకుడి పై దికి లంఘించబోయేంతలో వెనక వున్న ఆటవికుడు గురిగా దాని గుండెల్లో తగిలేలా బాణం వదిలాడు.

బాణం దెబ్బ తింటూనే సీంహిం పక్కకు పడిపోయింది. అది భీకరంగా గర్జిస్తూ తిరిగి లేవబోయేంతలో తలారి భల్లూకుడు, గండ్రగొడ్డలితో దాని కంఠం పై ద బలంగా కొట్టాడు.

సీంహిం లేచి నిలబడే ప్రియత్నం చేసి, కంఠం సిగం తెగిపోవడంతో పక్కకు పడి పోయి గిరిగిలా తన్నుకో సాగింది. గొడ్డలి ఎత్తి పురోసారి కొట్టబోతున్న తలారి భల్లూకుడి చేయి పట్టుకుని ఆటవికుడు, “అహా, భల్లూకుయ్యా, ఏమి నీ సాహసం! సీంహిం చచ్చిన దాని కిందే లెక్క. పురోసారి గండ్ర

గొడ్డలితో కొట్టి, దాని చర్యం పొతుచెయ్యకు. దాని జాలూ, చర్యం నాక్కావాలి,” అన్నాడు.

తలారి భల్లూకుడు ఆయాసిపిడు పూ ఆటవికుడి కేసి చూసి, “నీ బాణం గురి కూడా అమోఘమైనది. ఈ అరణ్యం వదిలి నా వెంట చంద్రశిలానగం రారాదా? అక్కడ నీకు రాజుగారితో చెప్పి, నా కింద ఉపతలారి నౌకరీ ఇప్పిస్తాను,” అన్నాడు.

ఆటవికుడు తలవంచి, “నేను, నీ వెంట నగరానికి వస్తాను. చేస్తు, నీలాంటి పుహా సాహసీ దగ్గరే ఉద్యోగం చేయాలి,” అన్నాడు.

తలారి భల్లూకుడు ఏదో అనబోయేంతలో రానున్న ఉగ్రదంపుడు, పుగతా వాళ్ళతో కలిసి అక్కడికి వస్తూ, “ఇక్కడ ఇంత గొడవ జరిగిపోయిందన్నమాట! తలారి భల్లూకుడికి తగిన నష్టం కుడి దొరికాడు,” అన్నాడు.

ఆ పూటలకు ఉద్వేగిపోయిన తలారి భల్లూకుడు గండ్రగొడ్డలి పైకెత్తి, “ఒరే,

అడవిదొంగ నాగవుల్లా! నువ్వ, నీ నేస్తి
గాళ్ళూ కలిసి తనం నా వాసానం కాళ్ళకు
కట్టిన తాళ్ళు ఊడదీయండి,” అన్నాడు.

“తలారి భల్లూక దొరా, అలాగే చేస్తాం,
కాని, ఏనుగు కట్టువడగానే వున్నా తొక్కి,
చంపికుండా కాపాడే బాధ్యత వీడి,” అన్నాడు
దొంగల నాయకుడు నాగవుల్లు.

“నా చెప్పుచేతల్లో వున్న వాసానం, నా
అనువు తిలేకుండా ఇతర్లకు హాని కలిగించ
టమా?” అంటూ తలారి భల్లూకుడు, అడవి
దొంగలు ఏనుగు కాళ్ళ కట్టు విప్పితూండ
గానే, అతాళ్ళతో దాని మెడకు గట్టిగా ఉచ్చు
బిగించి, దాని వీమీపుద ఎక్కి కూర్చున్నాడు.

మొండి తొండపిట్టను తన బంధహి
తాళ్ళన్నీ ఊడిపాగా మెంకరిస్తూ లేచి నిల
బడింది. తలారి భల్లూకుడు, అటవికుణ్ణి
చేయెత్తి పిలుస్తూ, “ఒరే, అటవికులవకా,
నువ్వీ అరణ్యపూర్గాలన్నీ బాగా ఎరిగిన
వాడివిగదా? వచ్చి, నా వాసానం కుంభస్థిలం
వీడ కూర్చుని, చంద్రశిలా నగరానికి దారి
తీర్చి,” అని రాసుడు ఉగ్రదంధుడితో,
“ఆ రాజు దుర్మఖుణ్ణి పారిపాకుండా, నా

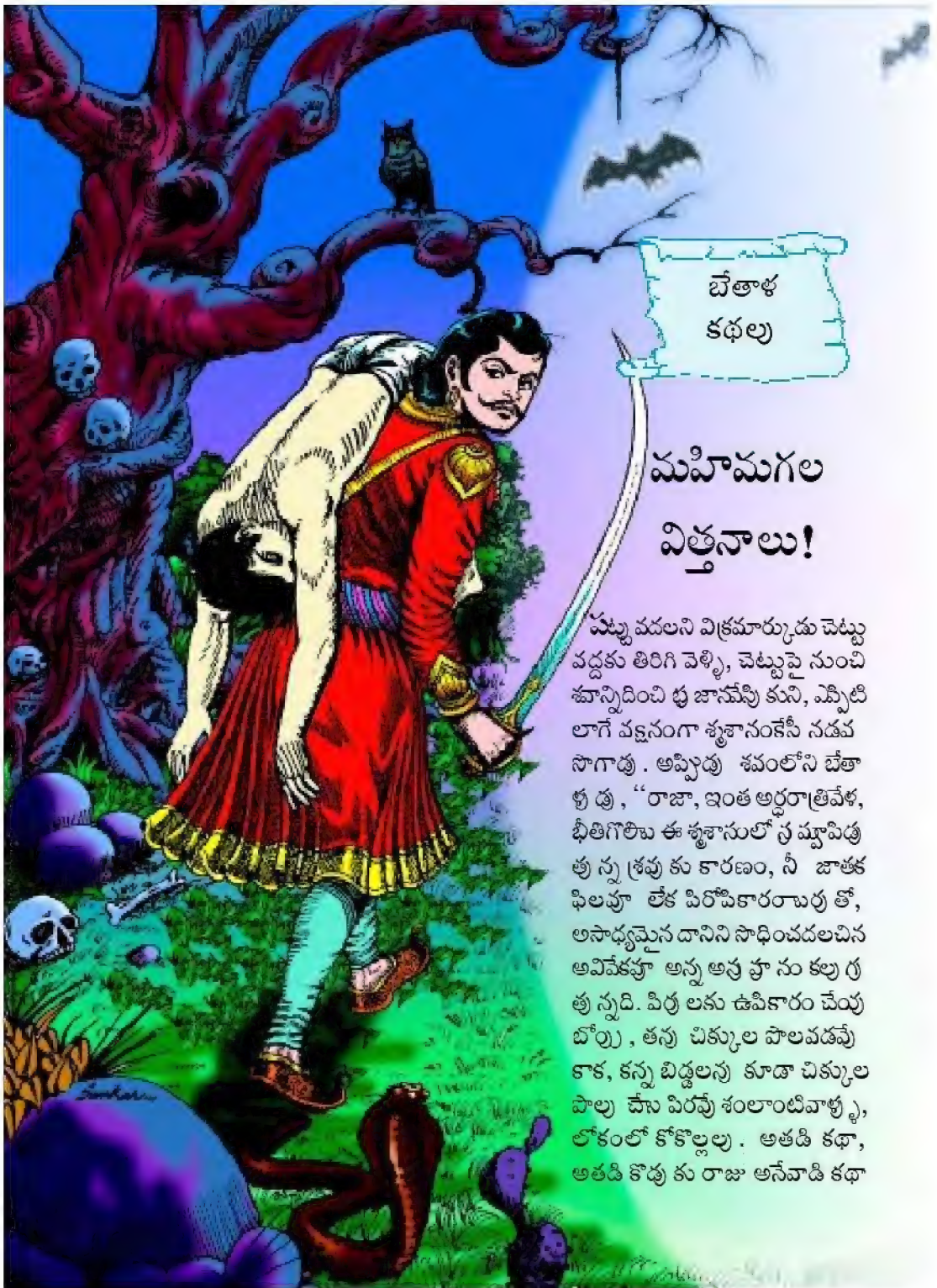
వెంట తెచ్చే బాధ్యత నీది, అమా?” అని
అడిగాడు.

ఉగ్రదంధుడు తల ఊపితూ, “నాకూ,
నువ్వనీ భల్లూక వూరితికుడితో పని మన్నది.
మొండి ఏనుగు మీద ముందుండి దారి
తీర్చి. ఇక్కడున్న వాళ్ళం అందరూ నీ వెంట
వస్తాం. ఇష్టం లేనివాళ్ళు అరణ్యం దాటగానే,
ఎవరి దారిన వాళ్ళు వెళ్ళి పోవచ్చు,” అన్నాడు.

“భోషివుంట! రాజు దుర్మఖుణ్ణుడు తప్పి,
మిగతా వాళ్ళందరికీ ఈ ఊహానాటకం ఇన్ని
న్నాన; కావాలంటే ఇక్కడి అరణ్యపు గాల
పుధ్యహాలుగా బతకవచ్చు,” అంటూ
తలారి భల్లూకుడు ఏనుగును అదిలించి,
ముందుకు పరిగెత్తించాడు.

మొండితొండపు ఏనుగు అలా పరుగు
పెట్టుకోవటంతో ఉగ్రదంధుడు, మిగతా
వాళ్ళూ కొంచెం వెనకబడిపోయారు. తలారి
భల్లూకుణ్ణి, హితాత్తుగా చెట్ల చాటునుంచి
వచ్చిన రెండు ఏనుగులు అడ్డగించినై, వాటి
వీడ మన్నునలుగురు సేనీకులు, “ఉదయ
గిరి పుహారాజుకూ, జ్యోతి అంటూ అతడి కేసీ
బాణాలు వదలసాగారు. -(ఇంకామూది)

బేతాళ
కథలు

మహిమగల విత్తనాలు!

పట్టు వదలని విక్రమార్కుడు చెట్టు వద్దకు తిరిగి వెళ్ళి, చెట్టుపై నుంచి శూన్యమిదివి భృజానువు కుని, ఎప్పటిలాగే వక్షసంగా శ్మశానంకేసి నడవసాగాడు . అప్పిదు శవంలోని బేతాళుడు , “రాజా, ఇంత అర్ధరాత్రివేళ, భీతిగలిగి ఈ శ్మశానంలో నష్టపిడుతున్న శ్రవుకు కారణం, నీ జాతక ఫలమూ లేక పిరోపికారాలతో, అసాధ్యమైన దానిని సాధించదలచిన అవివేకమూ అన్న అసహనం కలుగుతున్నది. పిరులకు ఉపికారం చేయబోయి, తను చిక్కుల పాలవడవు కాక, కన్న బిడ్డలను కూడా చిక్కుల పాలు చేసు పిరువు శంలాంటివాళ్ళు, లోకంలో కోకొల్లలు . అతడి కథా, అతడి కొడుకు రాజు అనేవాడి కథా

చెబుతాను, శ్రవు తెలియ కుండా, విను, ” అంటూ ఇలా చెప్పసాగాడు:

జగన్నాథపితం అనే ఊళ్ళో నివసించే పిరవే శం పిరోపికారి. అందు కోసం ఆయన పోలం, ఇల్లు, నగలు తాకట్టు పేట్టాడు. తనకు అంత్యకాలం సిఫ్టి పించిన్నప్పడాయన కొడుకుతో, “నేను నీకు చాలా అన్యాయం చేశాను. నువ్వీవు విగిలిన అస్త్రీ కంటే అప్పిలే ఎక్కువ. అయినా అధైర్యపడకు; పిరోపికారం విడువకు. నీ తల్లిని జాగ్రత్తగా చూసుకో. నీకేదారీ తోచకపోతే, ఊరి గుడి పై జారి రావూ చారిగారిని నిలబూ అడుగు. ఆయన, నాలోపిరోపికార గ్రాణ్ణి ప్రాత్యహీం చాడు,” అని చెప్పి కన్నుమూశాడు.

పిరవే శం చనిపోగానే అప్పిలవాళ్ళు ఇంటి మీద దాడిచేశారు. ఎవరికందినది

వారూ తీసుకున్నాక, రాజుకింకా వెల్లువవర హాల అప్పి విగిలింది.

అప్పివు వరాలయ్య అనే పోమ్మికార్లు, “పిరవే శం చాలా వుంచివు నీపీ. నేను వెయ్యి వరహాల అప్పికు హామీ మూటాను. రాజు ఆ బాకీ తీర్చేదాకా, వాడి తల్లి సిత్యవతి, వూ ఇంట్లో పినివు నీపీగా మూట్టుంది,” అంటూ వుండుకు వచ్చాడు.

ఇది జరిగిన వున్నాడు రాజుకు వేరే దారి తోచక, తండ్రివూటలు గుర్తు చేసి కుని గుడి పూజారి రామాచారి ఇంటికి వెళ్ళాడు.

రావూ చారి, రాజును గ్రూపు గా లోపలకు పిలిచి, “బ్రతికినంత కాలపురా పిరోపికార గుణాన్ని పదలని నీ తండ్రి పుణ్యం నీకెంతో వేలు చేస్తుంది,” అన్నాడు.

“అయ్యో! పిణ్యాంవల్ల వూ నాన్నకు బిగిన దేవుణ్ణి, నాకు తెలియ కుండా మాది,” అన్నాడు రాజు నిరసనగా.

రావూ చారి కొద్దిల మిరుక్షనంగా మాడి, “రాజూ, నీకు మీ నాన్నను గురించిన వివరాలు అంతగా తెలిసినట్టు లేదు. ఆయనకు చిన్నతనంలోనే భయంకరమైన జబ్బు చేసింది. ఆ జబ్బువచ్చిన వాళ్ళు రోజు రోజుకూ నీరసించి పోతారు. వారికి శరీర వుంతా ముళ్ళతో గుచ్చినట్లు బాధమూట్టుంది. అలా పిదావాను సింవత్తురాలు నరకయూతన అనుభవించి చివరకు కన్ను మూస్తారు. కానీ, మీ నాన్నను పిరోపికారి గుణం, ఆ జబ్బుల చాలా నుంచి కాపాడింది. ఆలోచించి చూడు. మీ నాన్న తన డబ్బుంతా తనకూ, తన కుటుంబానికి దాచి వుంచి, భయంకరమైన ఆ జబ్బుతో అవస్థ

పిద్రు తూంటే, నువ్వు పూదగలిగేవాడివా?” అని అడిగాడు.

“నిదర్శనముంటే తప్పి, నేను పిరోపికార వుహివు ను నవ్వును,” అన్నాడు రాజు.

“అయితే, నీవు వైద్యుడు రంగయ్యను కలుసు కుని, వీ నాన్నకు వచ్చిన జబ్బు గురించి అడిగి తెలుసుకో,” అన్నాడు రావుచారి.

రాజు అప్పటికప్పుడు బయటేరి వెళ్ళి రంగయ్యను కలుసు కుని మిషియం చెప్పాడు. రంగయ్య, రాజుకేసి సాలోచనగా చూసి, “వీ నాన్నకు వచ్చిన జబ్బుకు వైద్యశాస్త్రంలో వుందేవీ లేదు. ఆ విషయం నేను వీ నాన్నకు చెప్పాను. ఆయన తర్వాత రామాచారిని కలుసు కున్నాడు. ఆయన ఏం మంత్రం వేశాడో ఏమో - మీ నాన్న బ్రతికి నంత కాలం పీడిరాయి లామశ్వాడు. ఎంతో అదృష్టమవుతుంది గానీ లభించని అనాయాసి వురణం పొందాడు!” అన్నాడు.

అప్పటికి రాజుకు, రావుచారి పూటల వీధి కొంత నవ్వుకం పుట్టింది. వాడాయన ఇంటికి వెళ్ళి, “మీరు చెప్పింది నిజమే! ఇప్పుడు నేను చేయాలి చెప్పింది,” అన్నాడు.

రావుచారి వాడికి చిన్న గుడ్డపూట ఇచ్చి, “దీంట్లో కొన్ని విత్తనాలున్నాయి. ఈ విత్తనం నాటగానే ఒక రోజులో మొక్క మొలచి, వారాని కల్లా మహావృక్షమై, మనుషులకు నీడనూ, పిల్లలకు ఆశ్రయం నీ ఇస్తుంది. ఎక్కడ నాటితే ఇతరులకు ప్రయోజనం వుని నీకు అనిపిస్తుందో, అక్కడ ఈ విత్తనం నాటు. అదే పిరోపికారం! అందు వల్ల నీకూ వేలు జరుగుతుంది,” అన్నాడు.

చందమామ

రాజు ఆ పూటను తీసి కున్నాడు. ఆ ఊరు నుంచి పొరుగుూరు వెళ్ళే దారిలో ఒక చోట ఆగాడు. కనుచూపు మేరలో ఒక చెట్టు కూడా లేదు. రాజు బాట పక్కన గొల్లు తీశాడు. అందులో ఒక బంగార నాణెం కనబడింది. దానికి ఒక పిక్కలక్ష్మి, వు రోపిక్క విష్ణు మూ బొప్పలున్నాయి. రాజు అక్కడ విత్తనం నాటి, “ఈ రోజు నా పిరోపికార గుణానికి నాకు ప్రతిఫలం,” అను కుంటూ, అక్కణ్ణించి పొరుగుూరు వెళ్ళి, ఒక ఇంటి వుందాగాడు.

ఇంతలో ఆ ఇంటియ జవాని రావు శంతలు పిలుచి తీసి కుని బయటికి వచ్చి, రాజును అనుసరించి చూస్తూ, “ఇటీవల పూ ఊళ్ళో దొంగల భయం ఎక్కువగా మూడి!” అంటూ చట్ట కుసువాణ్ణి పట్టుకుని

దుస్తులు వెలికితే, వాడి దగ్గర విత్తనాల మూట, తళతళా మెరుస్తూ ఒక బంగారు నాణెం కనిపించాయి.

బంగారు నాణెన్ని చూస్తూనే రావు శం ఉలిక్కి పిడి, “ఇది వూ పై జగదిలోని పివిత్ర నాణెం. ఇది పొల్లు ఆరే వూ సొల్పొది. నేమో దొంగపై వుండాలి!” అంటూ ఇంటిలోపలకు లాక్కెళ్ళాడు.

ఇంట్లో అందరూ ఆ నాణెన్ని గుర్తపెట్టి, రాజును నానా వూటలూ అన్నారు. రాజు దిగాలు పిడి, “అయ్యో, నా తండ్రి పిరవే శం పిరోపికారవు తన అదర్శంగా పేట్టుకుని జీవితంలో అష్టకష్టాలూ పడ్డావు. ఆయన పొయ్యాక, నన్ను ఆయన అత్త గుజాడల్లో నడవాలన్న కున్నావు. నల్ల గుర్రా నడిచే చోట నీడనిచ్చే చెట్టు మొలవాలని విత్తనం పాత

బోతూంటే, నేను తీసిన గోతులో ఈ బంగారు నాణెం దొరికింది. ఇది నిజంగా వూ దే అల్లుతే వూరే మావుకోండి. నన్ను దొంగ అనకండి; వూ నాన్న ఆత్మ భిక్షుంది,” అంటూ మొర పేట్టుకున్నాడు.

పిరవే శం పిరోపికారగుణం గురించి ఆ ఊళ్ళో ఎన్నో కథలున్నాయి. రాజు, పిరవే శం కొడుకని తెలియ గానే తప్ప పొరబాటు కు నెచ్చుకుని, వాడి కథ అంతా అడిగి తెలుసు కున్నాడు. అంతా విన్నారావు శం, “నిజంగానే నీమచ్చ నాన్న గుణాలన్నీ పిణికి పిచ్చు కున్నామానీ వెక్కడికి రావడం వూ ఊరి జవ్వందార అద ప్రియ నీపేర్నిన్నది. వునం మెటన ఆయన ఇంటికి వెళదాం,” అన్నాడు.

రావు శం, రాజు, జవ్వందారింటికి బయల్దే రారు. దారిలో రావు శం, జవ్వందారు కథ చెప్పాడు:

జవ్వందారు కూతురు రాధికకు పిదహారేళ్ళ వయస్సులో ఏదో వింత జబ్బు సోకింది. అప్పటినుంచీ ఆమె కృశించి పోసాగింది. బలవంతాన తిన్నా అరగవు. ఒళ్ళంతా ముళ్ళ గుచ్చుకున్నట్లు బాధ. వైద్యులూమె జబ్బుకు మందులేదన్నారు. ఒకవైద్యుడైతే, “మిత్ర ప్రి లైతే ఇదే జబ్బు సోకితే పిదహా ను సంవత్స రాల వరకూ బ్రతకోచ్చు. అడవాళ్ళ వూత్రం రెండు సంవత్సరాలకు వుంచి జీవించవు,” అని చెప్పేశాడు.

రాధికకు జబ్బు సోకి రెండు సంవత్సరాలు పైర్తి కావడానికి వూసం వూత్రవై గత మూడి.

రావు శం ఆసంగతి చెప్పి, “సుప్రస తప్పక సాయ పడగలమానీవు నాటితే ఒక్క రోజులో మొక్క మొలిచి, వారం రోజుల్లో మహా వృక్ష

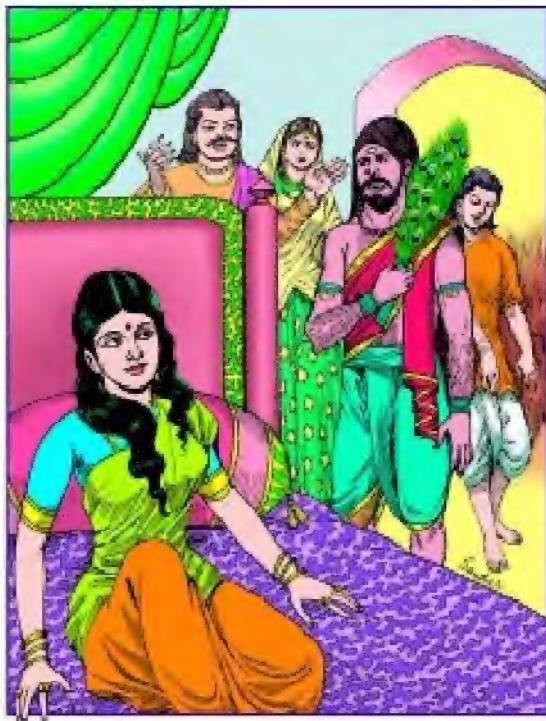
పు య్యే చెట్లు నూరువున్న తోటలో, ఒక్క రోజంతామాటే, అక్కడి గాలికి రాధిక పుల్కి పూ పూలు మనిషిగాగలదని ఒకవైద్యుడు, జప్తిందార్లకు చెప్పివున్నాడు. ఇప్పిడు నీ దగ్గర అట్ట వంటి శక్తిమన్నుదా!” అన్నాడు.

జప్తిందార్లు, రాజు కథ తెలుసుకుని, వెంటనే వాడికి పెద్దతోటకు అనువైన స్థలం చూపాడు. ఆ స్థలంలో రాజు తన వద్దమన్న విత్తనాలన్నింటినీ పాతసాగాడు. అలా పాతగా పాతగా విత్తనాలన్నీ అయి పోయాయి. వాటి సింఖ్య నూరుకు ఒకటి తక్కువైంది.

జప్తిందారు, వైద్యులను సంప్రదించి, వారు నూరు విత్తులకు ఒకటి కూడా తగ్గకూడదన్నారు. రాజు, జప్తిందార్లను, రాపూచారికి కబురు వినిపిస్తున్నాడు. జప్తిందార్లు, రాపూచారికి కబురు వినిపిగా - ఈలోగా ఒక ప్రతాపవేత్త, జప్తిందార్ల వద్దకు వచ్చి, “రాధిక జబ్బును నయం చేసే ఉపాయం పురొక్కొన్నది. నేను నామంత్రశక్తితో, ఆమె జబ్బును వేరవర్చినా పూర్వగలదు. అయితే, ఆ పునీషి ఇష్టిపై ర్వకంగా ఆ జబ్బును న్వకరించాలి,” అన్నాడు.

ఆ వెంటనే జప్తిందార్లు, ఆయన భార్య తాను న్వకరిస్తావుంటూ పుంధుకు వచ్చారు. ఇది చూసి ప్రతాపవేత్త ఉలిక్కిపడి అంతలోనే సిగ్గుకుని, వారిని పిరించి, “పుంచాలి, ప్రిభూ! తల్లి దండ్రులైన ప్రి ఇద్దరిలో కూడా, ఈ జబ్బును మీ కుమార్తెనుంచి న్వకరించడానికి సింకోచభావపున్నది!” అన్నాడు.

అప్పిడు రాజు తానే పుంధుకు వచ్చి, ఆ జబ్బును తాను న్వకరిస్తానన్నాడు. ప్రతాపవేత్త

వాడిని పిరించి, ఇష్టిపై ర్వకంగానే ఆపాట అంటున్నట్లు తెల్పి, రాధిక జబ్బును రాజుకు పూర్పాడు. ఆ ప్రతాపవేత్త రాధిక ఊహించి పుంచం ప్రి దిన్నుంచి తీసి, రాజు పూలు గ్రతా కుప్పిలా కూలిపోయాడు.

ఈలోగా రాపూచారి అక్కడకు వచ్చి, పిరమేళం తన దగ్గర దాచిన పువీపుగల విత్తనాలను గురించి చెప్పి, “ఆ విత్తనాలన్నింటినీ రాజుకు ఇచ్చేశాను. పిరిపికారంలో తండ్రికి సాటిరాగల రాజును, ఇష్టిపడి వ్యాధినుంచి భగవంతుడే కాపాడాలి,” అన్నాడు.

అయితే, రాజుపాతిన విత్తనాలన్నీ ఒక్క రోజులో మొక్కల్పామొలిచాయి. వారం రోజుల్లో పువీపు అయ్యాయి. ఆ తర్వాత ఒక రోజుపాటు, ఆ చెట్ల గాలిని పీల్చిన రాజు పుల్కిపూ పూలు పునీషి అయ్యాయి.

జవ్వీందార తన కుమార్తె కోరిన విధంగా ఆమెను రాజుతో ఘనంగా వివాహం జరిపించి, “పిరోపికారి కూడా ఎన్ని కష్టనష్టాలకు గురికావలసిన వస్తుందో, ఇప్పటికీ నాకు అర్థమైంది!” అన్నాడు.

బేతాళుడు ఈ కథ చెప్పి, “రాజా, పరమేశం పరోపకారబుద్ధి మేలుకీడులు రెంటికీ కారణమైనట్టు కనబడుతున్నది. అతడి పిశ్చం ఫిలితంగా లభించిన విత్తనాల విషయంలోనూ ఏదో లోపం వ్యక్తమవుతున్నది గదా? వుంత్రశాస్త్రవేత్త రాధిక తల్లిదండ్రులను, తమ కుమార్తె జబ్బును స్వీకరించడానికి సింకోచిన్చిన్చారనడం ఆశ్చర్యంగా లేదా? ఈ సింకోచిన్చిన్చారనకు సిహాధానం తెలిసిన కూడా చెప్పక పోయావో, నీ తల పగిలిపోతుంది,” అన్నాడు.

దానికి విక్రపార్కుడు, “పిరోపికారం చేసే కీర్తి ప్రతిష్ఠిల్లా, ఐశ్వర్యం సింపాదించు కోవాలను కునేవాడు నిజమైన పరోపకారి కాదు. తనవారి వైపు కాంించి త్యాగం చేయడం కూడా పిరోపికారం అనిపించుకోదు. పిరోపికారం చేయడం తననైజంగా, ప్రవృత్తిగా కలవాడే నిజమైతే పిరోపికారి. ఆ లోనాలు రాజులో

మన్నవి. అంతే కాదు. పిరోపికారం వల్ల కలిగే నష్టం చాలా తాత్కాలికమైనది. కన్న బిడ్డ పిడు తూన్న బాధను చూడలేక, బిడ్డ ప్రాణాలను కాపాడడం తల్లిదండ్రులుగా తప్ప బాధ్యతగా భావించడంవల్లే, జవ్వీందారూ, భార్య కుమార్తె జబ్బును స్వీకరించడానికి సిద్ధపడ్డారే తప్ప, వారిలో స్వీకారంగా పిరోపికార చింతనగానీ, నిష్పార్థ పిరోపికార ప్రవృత్తిగానీ లేదు. ఆ కారణం వల్లే వుంత్రశాస్త్రవేత్త రాధిక తల్లిదండ్రులు కుమార్తె జబ్బును స్వీకరించడానికి సింకోచిన్చిన్చారన అన్నాడు. అంతేకాక, జబ్బును జవ్వీందారు కుంటు బాసకే వుగిల్చితే, తను వారినుంచి బయ్యి వుతిపొందడం ఇబ్బందిగా మూట దందని కూడా వుంత్రశాస్త్రవేత్త భావించి మూడవచ్చు. వుహిత్తుగల విత్తనాల విషయం నికొత్త - ఒక్క విత్తనం తగ్గినంత వూత్రాన తక్కినవాటి వుహిత్తు పొత్తుందన్న కోవడం కేవలం అపొహితాత్మకం కాదు,” అన్నాడు.

రాజుకు ఈ విధంగా వ్యవస్థాపకం కలగగానే, బేతాళుడు శవంతో సహాయమై, తిరిగి చెచ్చెక్కాడు.

-(కల్పితం)

[అధారం: శ్రీరావు కవుల రచన]

మహిళా పార్వర్లు

గుజరాతలోని భావనగర్ పాలకుడు తన భవనంలో పిన్నులు చేయడానికి పిలువ వు గవాళును నియమించాడు. ఆ రాష్ట్రంలో రైళ్ళ రాకపోకలు ఆరంభమై భావనగర్ రైల్వేస్టేషన్ ఏర్పడింది. అక్కడ సామానులు మోసే పార్వర్లుగా స్త్రీలనే నియమించాలని ఆయన ఒక చట్టం చేశాడు. ఇవాళ కూడా ఇండియాలోకెల్లా ఒక్క భావనగర్ స్టేషన్లో మాత్రమే పుస్తా పార్వర్లు పనిచేస్తున్నారు.

తాబేళ్ళ గృహం

మన ఈశాన్య రాష్ట్రాలలో ఒకటైన మిజోరంలో క్రైస్తవ అధిక సంఖ్యాకులు గా ఉన్నారు. ఆ రాష్ట్రానికి క్రైస్తవమతం వ్యాపించి వంద సంవత్సరాలు దాటింది. తమ రాష్ట్ర క్రైస్తవమత నూరేళ్ళ పండుగను అక్కడి ప్రజలు ఘనంగా జరుపుకున్నారు. పాటలు పాడారు. అటలు అడారు. పేద పేద వాల్లు ద్యాలను వాల్లుంచారు. ఆ సందర్భంగా మిజోరంలోనే అతి పెద్ద చెట్టును సరికి దానితో చాలా పేదలు దుగాన్చి తయారు చేశారు. అలా చెట్టును సరికినప్పుడు దాని బోదెతోరలో నుంచి పది తాబేళ్ళు బయటపడ్డాయి. అంటే ఇన్నేళ్ళుగా తాబేళ్ళు ఆ వం బోదెనే తమ గృహంగా చేసుకుని అందులో నివసించాయన్నమాట!

కాళ్ళీరు జానపద కథ

వింత లధికారి!

చాలా కాలం క్రితం శ్రీనగర్‌లో నిత్యానందు డనే ఒక ధనమంత్రి ఉండేవాడు. కామలసీనుత డబ్బా, పోలాలూ తండ్రి నుంచి అతనికి వారసత్వంగా సంక్రమించాయి. పోలాలను రైతులకు కొలు కిచ్చి ఆ ఆదాయంతో, ఏ చీకూ చింతా లేకుండా భార్య పీల్లలతో హాయిగా జీవించసాగాడు.

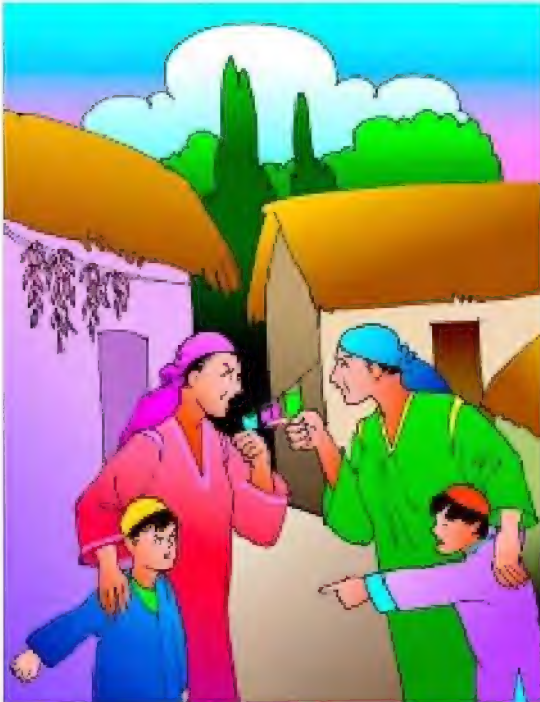
నిత్యానందు డి ఇంటిపక్కన సాపు నాడు డనే వాడు ఉండేవాడు. అతనికంటూ ప్రత్యేకంగా చెప్పుకోతగ్గ శక్తిసామర్థ్యాల్లేవే లేవు. అయినా చుట్టూపక్కల ప్రజలు అతనిపట్లా, అతని కుటుంబంపట్లా ఎంతో గౌరవాదరాలు కనబరచేవారు. అతడు రాజాస్థానంలో ఆదాయ వ్యయాల పిర్య వేంచే అధికారిగా పనిచేయడమే దీనికంతకూ కారణం. ఇది నిత్యానందు డికి చాలా అచ్చర్యం

కలిగించినా, అంతగా పట్టించు కునేవాడు కాదు. అయితే, అనుకోకుండా జరిగిన ఒక సాధారణ సంఘటన దానిని పట్టించు కునేలా చేసింది!

నిత్యానందు డికి, సాపు నాడు డికి బదారేశ్వ మయ్య గురువు గవీల్లలు ఉన్నారు. ఇర్రగ్గ పోర్త గురు ఇళ్ళల్లో ఉన్న ఆ ఇద్దరూ ఆడు కుంటూ ఉండగా ఒకనాడు ఏదో గొడవ పడ్డారు. అది కాస్తా పెద్దదై ఒకరినొకరు కొట్టుకోసాగారు. దానిని చూసిన నిత్యానందు డి భార్య రాధ, సాపు నాడు డి భార్య పూధవి పీల్లలను సిమ్మ దాయించి, వుండలించడానికి బదులు, ఒకరిపై ఒకరు కాలి వువ్వి కుక్కూ నీకి దిగాలు. బాగా రెచ్చిపోయి పిరస్పిరం గట్టిగా ధూషించు కున్నారు.

“రాధా, నన్ను అన్ని వూటలంటావా? నీ పొగరు అణచకపోతే నాబరు వూధవి కాదు. నీవు గడు లాగా వూ అయిన వూడు పైట్లా తిని సాపురిగా తిరిగే దడ్డవ్వు కాదు. రాజాస్థానంలో పేద్ద అధికారి. అయినతో చెప్పి ఏం చేస్తానో, చూడు,” అని కేకలు పేడుతూ, కొడుకును బరబరా లాక్కుని ఇంట్లోకి వెళ్ళి దబ్బివుని తలుచి వూ సీంది సాపు నాడు డి భార్య.

పోర్త గింటి ఆలువు గలు తవు కు లేనిపోని ఇబ్బందులు కలిగిస్తానని రాధ, నిత్యానందు డి కొన్ని రోజుల్లోనే గ్రహించారు. భార్య వూటవెని సాపు నాడు డి, తన అధికార బలంతో నిత్యానందు డి రకరకాలుగా వేధించసాగాడు. మొదట పిన్నలు కట్టలేదని తాళిదు పింపాడు. ఎప్పుడో చెల్లించానని నిరూపించడానికి నిత్యానందు డి అధికారి ల చుట్టూ అనేక సార్లు ప్రదీపాలు చేయి వలసీ వచ్చింది. నిత్యానందు డికి, రాధకూ

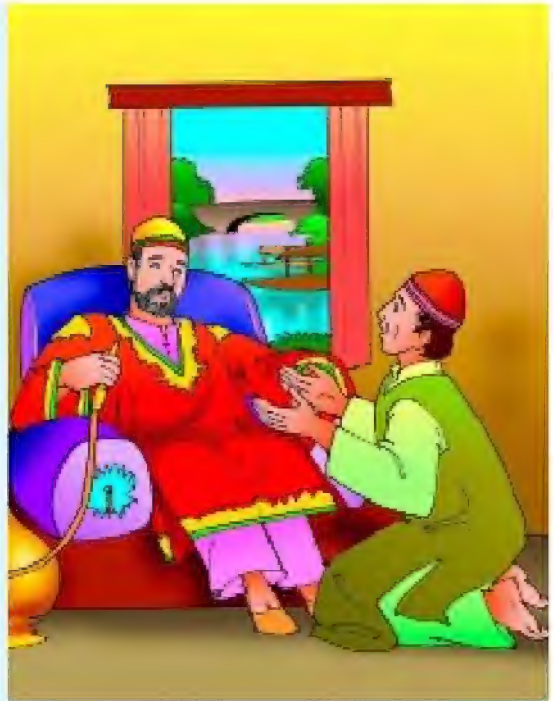
ఇది చాలా అవమానకరంగా తోచింది. రాధయి తేవురీ బాధపడిపోయింది. “సోపు నాదు డిలాగా నుమ్మగొరవ ప్రదమై ను ఏదెన్నా ఉద్యోగం లేకుండా తిరగడం వల్లే అతడి భార్య నిన్ను పినికిరాని దద్దవు, అని తిట్టగలిగింది. నీకూ ఏదైనా ఉద్యోగం ఉంటే, ఆ పూట అనగలదా? నుమ్మ కూడా అధికారం గల ఏదైనా ఉద్యోగం చూసుకుంటే తప్పి, ఆ ఆల్పు గల తలపోగరు అణచలేవు,” అన్నది రాధ భర్తతో కళ్ళునీళ్ళు పర్యంతమైపోతూ.

నిత్యానందుడు తీవ్రంగా ఆలోచించాడు. భార్య మాటలు అక్షరాలానిజం. తనకూ ఏదైనా ఒక అధికార పదవి ఉంటే తననెవరూ వేధించలేరు కదా? అందరూ గౌరవించగలరు కూడా అని భావించి ఉద్యోగాన్వేషణకు దిగాడు.

ఆ రోజుల్లో స్థానిక ఉద్యోగం లను రాజు ప్రతినిధులే నియంతుంచేవారు. నిత్యానందుడు తన ప్రాంతానికి ఉన్న రాజప్రతినిధిని దర్శించి, తనకేదైనా అధికారంగల ఉద్యోగం ఇప్పించమని వేడుకున్నాడు. రాజప్రతినిధి ఉద్యోగాలు ఖాళీలేవన్నాడు.

నిత్యానందుడు పట్టుదలతో, ‘అయ్యో, నేను ఉద్యోగం కావాలన్నది డబ్బునింపాదనకు కాదు. గౌరవ ప్రతిష్ఠలు పొందడానికి. అందువల్ల జీతం లేని ఉద్యోగం అయినా ఫిరవాలేదు. గౌరవ ప్రదమైన ఎలాంటి ఉద్యోగమైనా చేయడానికి సీద్ధంగా ఉన్నాను. దయ చేసి లేదనకండి,’ అని దీనంగా వేడుకున్నాడు.

అతడి వింత కోరిక విని రాజప్రతినిధి వునస్సులో నమ్మకున్నాడు. అతన్ని ఆటపిట్టించాలనుకున్నాడు. అయినా, ఎందులోనూ ఎలాంటి అనుభవమూ లేని అతనికి ఎలాంటి ఉద్యోగం అప్పగించగలం అని కొంతుమీతలలోచించిన రాజప్రతినిధి, “వెంటనే కావాలంటే ఒకే ఒక ఉద్యోగం ఉంది. నీకు ఇష్టమైతే, ఈ రోజు నుంచే ఆ ఉద్యోగంలో చేరవచ్చు,” అన్నాడు.

“ఏమిటా ఉద్యోగం?” అని అడిగాడు నిత్యానందుడు అతడు.

“నగరం గుండా ప్రవహించే నదిలోని చిరు అలలను లెక్కించే ఉద్యోగం!” అన్నాడు రాజప్రతినిధి.

“అలాగే, ఈరోజే ఉద్యోగ బాధ్యతలు చేపడతాను,” అన్నాడు నిత్యానందుడు ఏదో ఒక ఉద్యోగం కావాలన్న తపనతో.

రాజప్రతినిధి ఉద్యోగంలో నియంతున్నట్లు పితం రాసే రాజపుద్రికవేసి అతనికి ఇచ్చాడు. నిత్యానందుడు అప్పటికప్పుడే పిర్లు పిత్రికంతో నదివద్దకు వెళ్ళి ఒక పడవలో చాలా దర్జాగా కూర్చున్నాడు. ఆ రోజుల్లో నదీ జలపూర్ణమై ప్రధాన రవాణా పూర్ణం గనక, అతడు బాగా రద్దీగా ఉన్న ప్రాంతం లోని ఒక వంతెన పక్కన తన పడవను ఆసీ, నదిలో లేచే చిరు అలలను దీగగా లెక్కించసాగాడు.

ఈ సంగతి కొన్ని రోజులలో ఆ ప్రాంతపుంతా వ్యాపించింది. అందరూ కొత్తగా ఏర్పరచబడిన

అలల అధికారిని గురించే మాట్లాడుకోసాగారు. ఈ విచిత్రమైన అధికారిని ఎందుకు నియమించారు? దీనివల్ల ఒరిగే ఉపయోగం ఏమిటా అని పిల్ల ముత్ర ఆశ్చర్యపడసాగారు. అయినా, నిత్యానందుడు అశించినట్టే చుట్టుపక్కల వాళ్ళు అతని పిట్ట అంతకుండు లేని గౌరవ పుర్యాదలను కనబరచసాగారు. రాజాజ్ఞను నెరవేరుస్తున్నాడు కదా మురి! సింహజంతు గౌరవం పేరగడంతో అతని భార్య రాధ కూడా ఎంతో మురిసిపోయింది. తన కోరిక తీరినందుకు తృప్తి చెందింది.

తనకు వచ్చిన గుర్తింపిగవు నించిన నిత్యానందుడు తన అధికారపరిధిని విస్తరించడానికి ఉపక్రమించాడు. రోజూ అలలను లెక్కించి పిచ్చి పిస్తాకంలో రాని నిత్యానందుడు, అట్లు కేసీ వచ్చే పడవలను దూరంలో ఆపివుని అజ్ఞాపించేవాడు. తన మేలు లెక్కలకు అంతాయం కలుగుతుందని అదిలించేవాడు. అలలను లెక్కగట్టే నెపంతో పడవలను గంటలకొద్దీ కదలకుండా ఆపసాగాడు.

పడవలు నడిపవాళ్ళకు ఇది మహా ఇబ్బందిగా తయారయింది. తన పడవలు సాఫెగా నడవాలంటే కొత్త అలల అధికారిని మించి చేసి కోవాలను కున్నాడు. ఆ కారణంగా జీతం అంటూ ఏమీ లేకపోయి నప్పటికీ నిత్యానందుడి క్రుంగు రాబడి పేరగసాగింది.

అఖరికి అతడు తొలిసారి ఎదురు మాట్లాడుతున్న వర్ణ అవకాశం రానే వచ్చింది. అలలను లెక్కించడంలో నిమగ్నుడై మళ్ళిప్పుడు దూరంగా ఒక 'షికారా'లో సామనాదుడు కుట్టంబంతో రావడం చూసి అతడు ఒక్కసారిగా ఆనందంతో పొంగి పొయాడు. బంధు ముఖానికి వెళుతూండడం వల్ల సామనాదుడు, భార్యాపిల్లలూ చక్కటి దుస్తులు ధరించి ఉన్నారు. షికారా తనకు కొద్ది దూరంలో ఉండగానే "అగ్గా!" అని కేకపెట్టాడు నిత్యానందుడు.

షికారాను ఆపి, సామనాదుడు కారణం అడిగాడు. "నేను నదిలో లేచే చిరు అలలను లెక్కగడుతున్నాను. మువ్వ ఇప్పుడు ఇలావచ్చావంటే నానికీ అంతరాయం కలుగుతుంది. అక్కడే ఆగి!" అంటూ నిత్యానందుడు అలలను మళ్ళి మళ్ళి లెక్కించడంలోనూ, పిస్తాకంలో రాయడంలోనూ నిమగ్నుడై పోయాడు.

నియమం గడిచిపోతోంది. అయినా నిత్యానందుడి రాజద్యోగధర్మం పై రికాలేదు. ఇంకా లెక్కిస్తూనే ఉన్నాడు. పేళ్ళి ముహూర్తం సిఫీ పిస్తాంది. తొందరగా వెళ్ళాలి. సామనాదుడికి కోపం వచ్చింది. అయినా, అధికారి అయిన నిత్యానందుడి అజ్ఞను అతిక్రమించి వెళ్ళలేక పోయాడు!

అఖరికి సామనాదుడు, "అయ్యో, అలల అధికారిగారూ, పేళ్ళి ముహూర్తం దాటిపోతోంది. దయ తలచి మమ్మల్ని కాస్త వెళ్ళి నివ్వండి!" అన్నాడు వినయంగా.

నిత్యానందుడు గంభీరంగా తలపింకించి సామనాదుణ్ణి వెళ్ళమని సైగచేసి, తృప్తిగా నవ్వు కున్నాడు.

ఆ తరువాత కొన్నాళ్ళకు, సామనాదుడు అతని భార్యా నిత్యానందుడి కుట్టంబం పట్ల ఉన్న శత్రు భావాన్ని, కోపాన్ని మధ్య కున్నాడు. క్రుంగు రెండు కుటుంబాల మధ్య స్నేహసంబంధాలు చోటు చేసి కున్నాయి.

దయాద్రుహదయుడు

పివంగరాజ్యాన్నేలే జయ ద్రథు థు , ప్రిజా రంజకంగా పాలన చేస్తున్నాడు . ఒకసారి, ఆ రాజ్యంలోని తూర్పు ప్రాంతంలో వానలు లేక కర్ర మకుచ్చింది. అక్కడి ఎర్రలు పిథు త్త న్న బాధల గురించి కొందరు ప్రితినిధులు వచ్చి రాజుకు చెప్పారు. జయద్రథుడు ధనరూఘణా, మృత్యురూఘణా సాయాన్ని అందజేశాడు . అయినా, ఆయనకు కర్ర ముక్క రిందినవార్తలు ఎర్రలు పింపిత్తూ సేమనూర్రు .

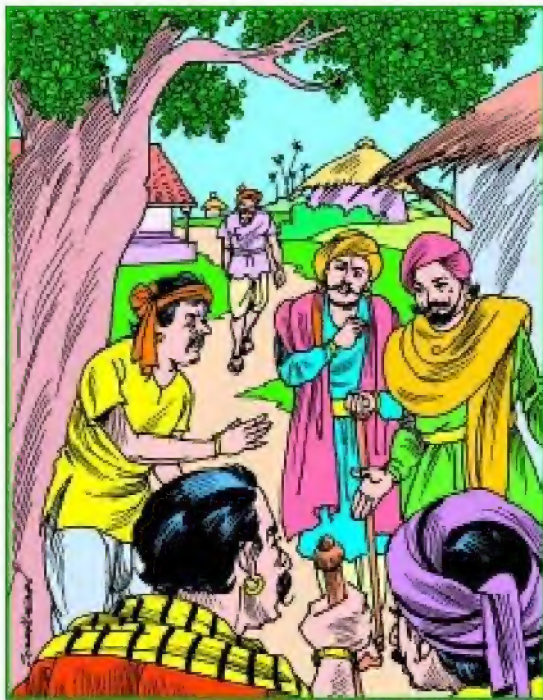
“కర్ర వో, వరదలో, పుహిష్కూరి రోగాలో, అప్పిడ్పిడ్తూ ఏదో ప్రాంతాన్ని ఆమోంచడం ప్రిక తి సిహిజం. ఎర్రలు ఆ సివు సివులనై ధైర్యంగా ఎదుర్కోవాలి. రాజు ఎంతకని సాయ పిడగలదు ?” అని జయ ద్రథు థు వి సి కున్నాడు .

అయితే, పుహిష్కూరి అయిన నో, “ప్రిభూ! సివు సివు ఎక్కడున్నదో పిరిస్కూరన్నూ అక్కడే వుంటుంది. తమరు స్వయంగా వెళ్ళి అక్కడి పిరిస్కూరలు విచారించడం బాగుంటుంది,”

అని హితవు చెప్పాడు. జయద్రథుడు అలాగే చేయాలనుకున్నాడు. కానీ రాజులా వెళితే, ఆయనను పిలువబడి మళ్ళీ వారందరూ చుట్టూ చూడతారు. సామాన్యలకాయన దుర్గన భాగ్యవే లభించకపోవచ్చు! అందుకని ఆయన వూరు వేషంలో పిరదేశిలా కర్ర మా ప్రాంతానికి వెళ్ళి తిరిగాడు .

అక్కడ కర్ర మళ్ళీ రంగానేమూది. ఎంతో పుండికి ఒక్కపైట తిండిదొరకడం కూడా కష్టమవుతున్నది. తన పాలనలో అప్పిడ్పిడ్తూ ఏదో ఒక ప్రాంతంలో, ఇలాంటివి జరగవు తూనే మూడడం వల్ల, ఇదేమీ ఆయనకు కొత్తగా అనిపించలేదు .

ఆయన తనకు తట్టని పిడినవారితో, “నన్ను పిరదేశిని, ఇలాంటి కష్టాలు వూదేశంలోనూ వచ్చాయి. వూ ఎర్రలు బెంబేలెత్తి పాకుండా సివుష్టిగా కపి చేసి, కష్టాలు గట్టెక్కలా చేసి కున్నారే. వీరలా చేస్తున్నట్టు లేదు!” అంటూ ఎద్దేవా చేశాడు .

దానికి అక్కడి వోర్లు నొచ్చుకుని, “నువ్వుపిరదేశివి. అందుకే వూ కడగండ్లు నీకు కన్నీర్లు తెప్పించడం లేదు,” అన్నాడు.

“నేనే కాదు, ఈ ప్రాంతానికి ధూరంగా మాట న్నాడు కాబట్టి, సొంతా వీ వుహా రాజే వచ్చినా, నేను చెప్పిన మాటలే చెబుతాడు,” అన్నాడు వూర్ల వేషంలో వచ్చు జయద్రథుడు.

అక్కడి వోర్లల్లో ఒకడీ వూటలకు చిరాకు పడి, “వూ రాజు ధోరణిచూస్తూంటే, నీ వూటలు నిజమే ననిపిస్తున్నాయి. కష్టాలు భరించేవారికి తెలుస్తాయి. దయ్యార్రహి దయ్యం వచ్చు గుణిధివంటి వారికి అర్థమౌతాయి! నీవంటివారికి కాదు,” అన్నాడు.

అప్పిత్త జయద్రథుడికి, గుణిధి గురించి తెలిసింది. ఈ గుణిధి దోణ ప్రాంతానికి

చెందినవాడు. ఎవరికి కష్టాలు కలిగినా, ఆయన వెతుక్కుంటూ వారి వద్దకు వెళతాడు. వారి కష్టాలు చూసి చలించి పోవు నాయన లోంచి కవిత్యం పేల్చుబ్బు కుత్తుంది. ఆ కవిత్యం వింటూంటే శిలావిగ్రహాలు కూడా కన్నీర్లు పేడతాయి అంటారు! ప్రిన్సిటం గుణిధి ఇక్కడి తూర్పు ప్రాంతంలోనే నింపరి స్పెన్నాడు.

రెండు రోజుల తర్వాత జయద్రథుడు, గుణిధిని కలుసు కున్నాడు. ప్రిజల కష్టాలను వర్ణిస్తూ గుణిధి కవిత్యం వింటూంటే, ఆయనకు గుండెచెరువై పోయింది. అప్పుడు ప్రిజల కష్టాలు ఆయనకు బాగా అర్థమయ్యాయి. ఆ ణంలో ఆయన ను న్నిలో ఒక ఊహ మెదిలింది. గుణిధి వంటివాణ్ణి, ఏ ప్రాంతానికైనా రాజప్రితినిధిని చేస్తూ, అందు వల్ల రాజ్యానికి ఎంతో ఉపకారం జరుగ గుత్తుంది!

నగరానికి తిరిగి వచ్చాడు, జయద్రథుడు తన ఆలోచనను మహామంత్రికి చెప్పాడు. వుహామంత్రి కాబుపోలోంచి, “ప్రిభూ! గుణిధి గొప్పకవి వూత్రమే. కవిని ఏలికను చేయాలను కుంటే, అందుకు అనుగుణ వైఖరి లక్షణాలు ఆయనలో మళ్ళుట్టు తెలియాలి. తగ్గ విధంగా పిరించకుండా, ఆయన న్ని ఏ ప్రాంతానికి రాజప్రితినిధిగా నియమించ వద్దని, వునవి!” అన్నాడు.

“నావరకూ అర్జునే గుణిధిని పిరించడం అర్జు పార్తుంది. నీ తప్తికొని ఆయన న్ని వురొకసారి పిరించడానికి, నాకే అభ్యంతరం లేదు. ఆ పిరి ఏదో నీవే ఏర్పాటు చేర్చు,” అన్నాడు జయద్రథుడు.

పు హావుంత్రి సేరేనన్నాడు . గృణనిధికి ఆహ్వానం వెళ్ళింది. ఆయన రాజధానికి వచ్చాడు . పుహరాజు ఏర్పాటు చేసినవిడిదిలో, అతడికి సేకల పూర్వాదలూ జరిగాయి . ఒక రోజుగి, రాజూ, పు హావుంత్రి ఆయనను పూడబోయార . గృణనిధి వారికి వినయంగా నమస్కరించి, తనను పిలిపించినకారణం తెలుసుకోగోరాడు .

“తమరు దుర్రాక్షుడై దుర్ముఖులనివిన్నాను . తమ రికారణంగా, ఒక ఉత్తమ ఇల్లాల్లా , ఆమె భర్తానమస్కరింపబడుతుందని లాశిపిడి, తమ రిని పిలిపించాను ,” అంటూ పు హావుంత్రి, ఆ దంపతుల కథ చెప్పాడు:

సినిమి, చంద్రుడు సునించి పేళ్ళి చేసి కున్నార . ఇద్దరూ ఎంతో అన్యోన్యంగా మాట్లాడుతూ . ఈ పద్యసినిమి తల్లిదండ్రులు

అనారోగ్యంతో బాధపడుతున్నారు . చంద్రుడి తల్లిదండ్రులు అప్పిల్లో కూర్చుంటూ మాట్లాడుతూ . ఇలాంటి పరిస్థితుల్లో చంద్రుడి దురద స్థిరమై ఒక ముని, అతడి ముని ఆగ్రహించి, మూడు కాళ్ళ మునినిలిపి కమ్మని శపించాడు . చంద్రుడు కాళ్ళావేళ్ళా పిడిబ్రతిపూలితే, ముని శాంతించి, “వారం రోజుల్లోగా దుర్రాక్షుడై దుర్ముఖుడైన పురుషుడి బొటన వ్రేలినుంచి ఒక చిన్న రక్తపిండ్లు తీసి తలపేష్టావు కుంటే, నా శాపం నీన్న బాధించదు . ఆ మిత్తమిదు నీకు ఏవిధంగానూ బంధువైపుండకూడదన్నది నియమం!” అని విమోచనం చెప్పాడు.

ఈ కథ వింటూనే గృణనిధి చలించి పోయాడు. తాను వెంటనే సుమితిని, చంద్రుడిని కలుసుకోవాలన్నాడు . జయద్రుడు ,

వు హామంత్రి అతణ్ణి వెంటబెట్టుకుని, ఒక చిన్న పెంకుటింటికి వెళ్ళారు.

గుణనిధి, చంద్రుణ్ణి పిలకరించి, ఆ కుటుంబ పిరిస్థితి గురించి హిదయం ద్రవించి పోయేలా కవిత్యం చెప్పాడు. ఆ కవిత్యం వింటూంటే, చంద్రుడి కుటుంబ గాథ అంతా కల్పితమని తెలిసినప్పటికీ వుహరాజు, వుహవుంత్రిక్కూడా కళ్ళలో నీళ్ళు తిరిగాయి.

గుణనిధి, ఆ భార్యాభర్తలతో, 'ఈ ప్రిపించంలో సుఖపడేవారు సామూన్యులు. కష్టపడేవారు గొప్పవారు. ఎందుకంటే, భగవంతుడు వారిని తన పిరి'కు అర్హులుగా ఎన్నుకున్నాడన్న వూట! ఎవరికీ కష్టాలు కలకాలమై ఉండమాశాపించి ఇచ్చిన ముని విమోచన మార్గం చూపినట్లే, భగవంతుడు కూడా మీ కోసం గత మూపుయంలోగా, ఒక దయార్ద్రహిదయూణ్ణి తప్పక పింపితాడు!' అని అర్థంవచ్చేలా మళ్ళీ కవిత్యం చెప్పాడు.

ఇది విని రాజు జయద్రథుడు వుహవుంత్రికోసం ఆశ్చర్యంగా చూశాడు. ముగ్ధురూ అక్కడినుంచి బయలుదేరాడు.

రాజభవనం చేరాక వుంత్రి, 'వుహరాజా, గుణనిధి కవి. అతడిలోని కవిహిదయం అతడిచేత గొప్ప కవిత్యం పిలికిస్తోంది తప్పి పిరోపిరారు చేర్చుంచదు. అందువల్ల అతడు కవిగా మాత్రమే రాణించగలడు. అతడి కవిత్యం వల్ల ప్రిజలకష్టాలు తెలుస్తాయే తప్ప; తీరమాప్రిజలన కష్టాల్లో ఆదుకునే వాడే, రాజప్రితినిధిగా ఉండాలి. కళ్ళుట ఇన్ని కష్టాలు చూశాక కూడా, అతడు నెత్తురు బొట్టు చిందించడానికి దుర్మార్ద్రహిదయూణ్ణి దేవతే పింపిగలడని చెప్పాడే తప్ప, తనే అపినిని చేయడానికి సింపీర్ధత చూపితేదు. ఆవరణలో ప్రిజలకు మేలు చేయగలిగిన వాడే ఏలికగా ఉండ తగ్గవాడు. కేవలం దయార్ద్రహిదయం కలవారు రాజప్రితినిధులుగా ఉండతగరన్న విషయం ప్రభు ముకు తెలియనిది కాదు,' అన్నాడు.

జయద్రథుడు అంగీకార పూచకంగా తలపింకిస్తూ, నేర్పుగా తన పోరబాటును పిరించి చెప్పిన మహామంత్రిని అభినందించి, గుణనిధికి కవిగా తగిన పిత్కారం చేసి పిరబాశాడు.

చందమామ కబుర్లు

డిజిటల్ లైబ్రరీ

మన దేశంలోనే మొట్టమొదటి డిజిటల్ లైబ్రరీ కేరళలోని తిరు వనంతమొలలో ఏర్పాటుయింది.

భారత రాష్ట్రపతి డా. ఎ.పీ.జె. అబ్దుల్ కలాం దీనిని ప్రారంభించారు . ఇంతవరకు ఈ లైబ్రరీ కోసం దాదాపు 30,000 పేజీలకు పైగా స్కాన్ చేయ బడ్డాయి . భారతీయ భాషలన్నిటిలోని వివిధ తాళపత్ర గ్రంథాలతో సహా యే ౨ టా

1,50,000 గ్రంథాలను చేర్చుకుంటూ వెళ్ళాలని నిర్ణయించ బడింది. దేశంలో ఏ ప్రాంతం నుంచయినా

ఈ గ్రంథాలయాన్ని ఉపయోగించుకోవచ్చు. అమెరికాలోని కార్నెజీ మెలాక్ యూనివర్సిటీలోని కొందరు శాస్త్రవేత్తలు నిర్వహిస్తున్న 'యూనివర్సల్ లైబ్రరీ' పథకంలో ఒక భాగమే ఈ డిజిటల్ లైబ్రరీ అని ఇండియా . డా. రాజ్ రెడ్డి తీసుకున్న చిరమ కారణంగానే ఈ పథకం రూపొందుతున్నది.

పువ్వుల రంగులు

మన దేశాలయాలలో ముఖ్యంకరణలకు విశిష్ట స్థానం ఉందన్న విషయం మనకుందరికీ తెలిసినదే. ఇలా అలంకరించిన పై లను , ఆ తరువాత తీసి దూరంగా పొం వేయ కుండా, వాటి రంగులను వేరు చేసి ఉపయోగించడానికి ఇటీవల ముఖ్యమైన బ్రతుగు తున్నాయి . కొలకతాలోని బాధాపీడిత విశ్వ విద్యాలయంలోని విజ్ఞాన పరిశోధకులు కొందరు పై లనుంచి-ఎరుగొని పొని పొనిలం ఈ ప్రధాన రంగులను వేరు చేసి, వాటిని బట్టలకు అద్దడంలో క తక త్వలయ్యారు . పై లనుంచి తీసి ఈ హర్షల రంగులను వ్యాపారరీత్యా ఉపయోగించడానికి ప్రస్తుతం ప్రయత్నిస్తున్నారు.

ఈ ప్రయోగాలను ముందుకు తీసుకు వెళ్ళడానికి గొప్ప అవకాశాలు ఉన్నట్టు భావిస్తున్నారు . దీనిని 6,500 టన్నుల మిక్చులను ఉత్పత్తి చేస్తున్న పశ్చిమ బెంగాల్ లు న దేశంలో మూడవ స్థానంలో ఉంది. కర్ణాటక, తమిళనాడు

రాష్ట్రాలు ప్రధమ , ద్వితీయ స్థానాలను ఆక్రమిస్తున్నాయి . స్థానిక మార్కెట్లకు సరఫరా అయ్యే మిక్చుల్లో సగానికి పైగా దేశాలయాలలోనూ , పుత సింబంధ ఉత్సవాలలోనూ ఉపయోగిస్తున్నారు.

పాఠకులకు కథల పోటీ ఉత్తమ రచనకు రూ. 250 బహుమతి

ఈ కింది కథను చదవండి:

ఒకానొకప్పుడు ఒక సుప్రసిద్ధ వైద్యుడు ఉండేవాడు. ఆయన ఒకచోట స్థిరంగా ఉండకుండా ఊర్లూ, తిరుగుతూ, ఎక్కువ మందికి తన వైద్యునివల్ల అందిస్తూ ఉండేవాడు. ఆయన ఒక రోజు ఒక పిట్టణిని సిప్పి పెంట్ వైద్యశిబిరాన్ని ఏర్పాటు చేశాడు.

ఆ శిబిరానికి పిక్కనే ఒక జప్పిందార్లు ఉండేవాడు. ఆయన వైద్యుడి కోసం కబురు చేసి, “నేను అన్ని రకాల వ్యాధులతోనూ బాధపెడుతున్నట్లున్నది,” అన్నాడు.

వైద్యుడు ఆయనతో క్యామిఆమాటా ఈమాటా మాట్లాడి, వైద్య సిలహ ఏదీ ఇవ్వకుండానే వచ్చేశాడు. రోజూ వెళ్ళుతు జప్పిందార్లు దగ్గరికి వెళ్ళేవాడు. జప్పిందార్లు తన రుగ్మతల గురించి ఏకరువు పెట్టేవాడు. అయితే, వైద్యుడికి వూత్రం అయినను ఎలాంటి వైద్యమూ చేయవలసిన అవసరం కనిపించలేదు.

వైద్యుడు మరో ఊరికి బయలుదేరి వెళుతూ, జమీందారుతో, “మీకు అవసరమైనప్పుడు నాకు కబురు చేయండి,” అని చెప్పాడు. ఆరు నెలల తరవాత వైద్యుడు తిరిగివచ్చి జమీందారును చూడబోయి, “ఇన్నాళ్ళు నాకు కబురు చేయ లేదేమిటి?” అని అడిగాడు.

- ♦ వైద్యుడు జప్పిందార్లు కు ఎలాంటి వుండూ ఎందు కు ఇవ్వలేదు ?
- ♦ జప్పిందార్లు నిజంగానే అనారోగ్యంతో బాధపెడుతున్నాడా? లేక అది ఆయన బ్రాంతి వూత్రమేనా?

100-150 వూటలతో కథకు వు గింపూసే వూ కు పెంపిండి. కవరు మీద ‘కథల పోటీ’కి అని రాయండి. కింది కూపినపు తప్పిక జతచేయండి.

కథలు మాకు చేరవలసిన ఆఖరు తేదీ: జూలై 31, 2004

నా పేరు _____ వయస్సు _____ మిట్టిన తేదీ _____
 పాఠశాల _____ తరగతి _____
 ఇంటి చిరునామా _____

 _____ పిన్ కోడ్ _____

తల్లి/తండ్రి సంతకం

విద్యార్థి/విద్యార్థిని సంతకం

చందమామ ఇండియా లిమిటెడ్

82, డిఫెన్స్ ఆఫీసర్స్ కాలనీ, ఈకాట్టుతాంగల్, చెన్నయ్ - 600 097

THE ADVENTURES OF G-man

యొతన ద్వీపంలో పేక్స్
2 భాగం

అందించేవారు

POWER SUPPLY

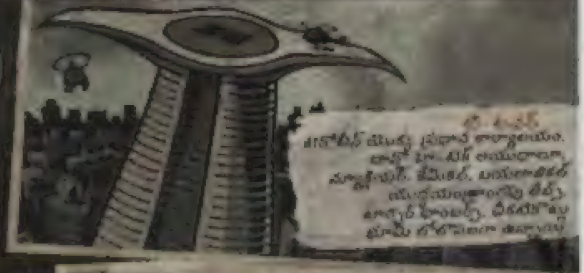
Visit: www.parleproducts.com

చందమామ జూలై 2004

FERROLLENE THE MASTER OF DARKNESS

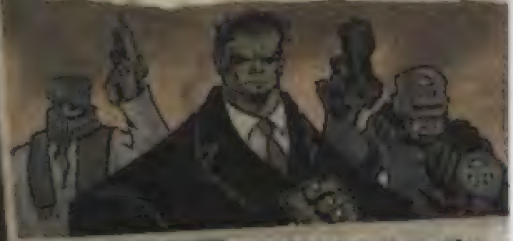
బాగా దుష్టత్వం చేసినందుకు ఫెర్లోలెన్ నేర ప్రభుత్వంపై తీవ్ర విమర్శలు చేస్తున్నాడని అధికారి
వ్యాఖ్యించి కేసు నమోదు చేసినట్లు తెలుస్తోంది. అతడు తన అధిపతిగా పనిచేసే ముఠాను
కాల్చుకున్నట్లు చరిత్రకారులు భావిస్తున్నారు.

ఫెర్లోలెన్ యొక్క
కాల్చుకున్నట్లు
చరిత్రకారులు
భావిస్తున్నారు.
అతడు తన అధిపతిగా
పనిచేసే ముఠాను
కాల్చుకున్నట్లు
చరిత్రకారులు
భావిస్తున్నారు.

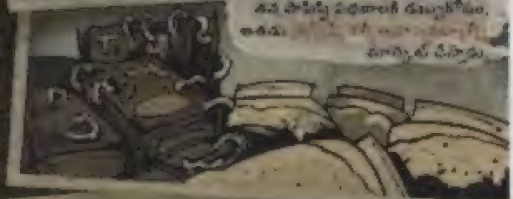

ఫెర్లోలెన్ యొక్క ప్రభుత్వం
కాల్చుకున్నట్లు
చరిత్రకారులు
భావిస్తున్నారు.
అతడు తన అధిపతిగా
పనిచేసే ముఠాను
కాల్చుకున్నట్లు
చరిత్రకారులు
భావిస్తున్నారు.

ఫెర్లోలెన్ విద్యుత్తును కేంద్రం చేసుకున్నట్లు
చరిత్రకారులు భావిస్తున్నారు.
అతడు తన అధిపతిగా
పనిచేసే ముఠాను
కాల్చుకున్నట్లు
చరిత్రకారులు
భావిస్తున్నారు.

ఫెర్లోలెన్
కాల్చుకున్నట్లు
చరిత్రకారులు
భావిస్తున్నారు.
అతడు తన అధిపతిగా
పనిచేసే ముఠాను
కాల్చుకున్నట్లు
చరిత్రకారులు
భావిస్తున్నారు.

ఫెర్లోలెన్ విద్యుత్తును
కేంద్రం చేసుకున్నట్లు
చరిత్రకారులు
భావిస్తున్నారు.
అతడు తన అధిపతిగా
పనిచేసే ముఠాను
కాల్చుకున్నట్లు
చరిత్రకారులు
భావిస్తున్నారు.

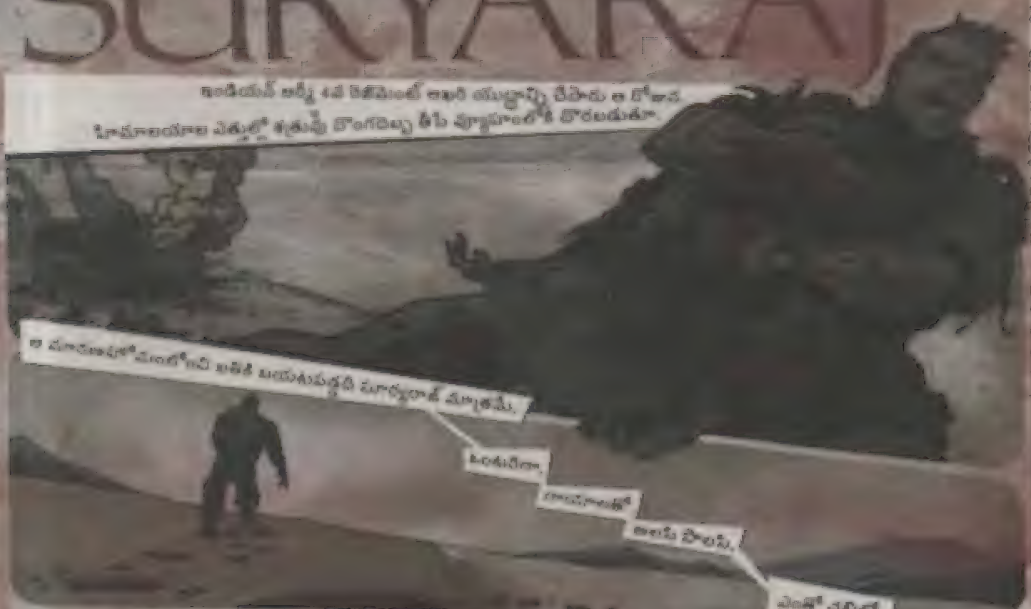
ఫెర్లోలెన్
కాల్చుకున్నట్లు
చరిత్రకారులు
భావిస్తున్నారు.
అతడు తన అధిపతిగా
పనిచేసే ముఠాను
కాల్చుకున్నట్లు
చరిత్రకారులు
భావిస్తున్నారు.

ఫెర్లోలెన్ విద్యుత్తును
కేంద్రం చేసుకున్నట్లు
చరిత్రకారులు
భావిస్తున్నారు.
అతడు తన అధిపతిగా
పనిచేసే ముఠాను
కాల్చుకున్నట్లు
చరిత్రకారులు
భావిస్తున్నారు.

SURYARAJ

ఇండియన్ బర్న్ 4వ పేజీపై ఇఖర యుద్ధాన్ని రేపారు ఆ రోజున హిమాలయాల ఎత్తుల్లో శత్రువు పొంగదెచ్చి తీసి పూర్వహరికి పోరబడుతూ

ఆ హిమాలయోపరిమార్గోపి బహిశ్ బయటపడ్డది మూర్ఖులాక్ష మూర్ఖమే.

ఓంకురీణా.

రామాయణం.

ఇలాంటి సోలసి.

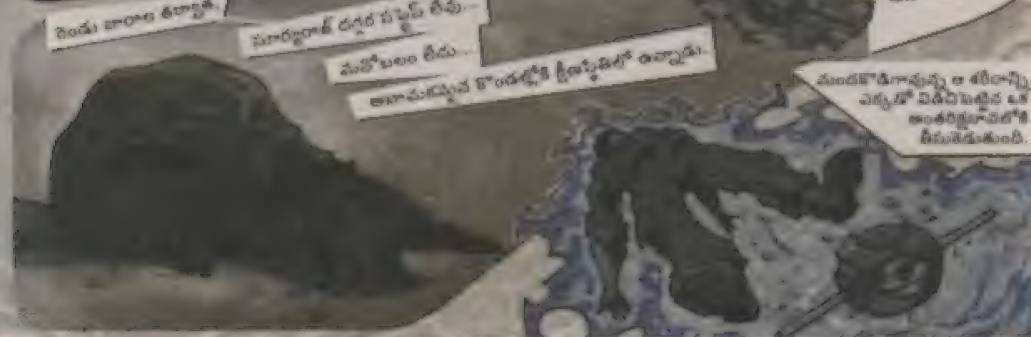
ఎంతో ఎదిర్.

పాల్లీ-శి యొక్క ఎమ్మర్మీ పట్టె ఇయ్యదంగా. ఇతరాలనే బలమైన కోర్కె.

ఇప్పుడతడు కొత్త శత్రువులైన నిర్వాక్షిణ్య ప్రశ్న.

శత్రులతో పంపుర్మీస్తున్నారు.

రెండు బారాల తర్వాత.

మూర్ఖులాక్ష చిన్నర పట్టె తీపు.

మహాబలం తీపు.

తామపట్టెన కొండల్లోకి నీలపట్టెలో ఉన్నారు.

ఇప్పుడు... పయనిస్తూన్న ఒక గోళం తన పై పడుతుంది అని అనిపించింది.

మండకొడిగావున్న ఆ శరీరాన్ని ఎక్కడో విడదీసిన ఒక అంతుర్రూపిలోకి తీసుకుంటుంది.

దరిద్రుని అ అంశకర్త బాదలో,
మీలో భాగస్వామి కలిగి
మీకు మార్గం కలిగి
అనేక విధాలు చేస్తుంది.

అనేక విధాలు చేస్తుంది

అనేక విధాలు చేస్తుంది

అనేక విధాలు చేస్తుంది

అనేక విధాలు చేస్తుంది

అనేక విధాలు చేస్తుంది

అనేక విధాలు చేస్తుంది

అనేక విధాలు చేస్తుంది

అనేక విధాలు చేస్తుంది

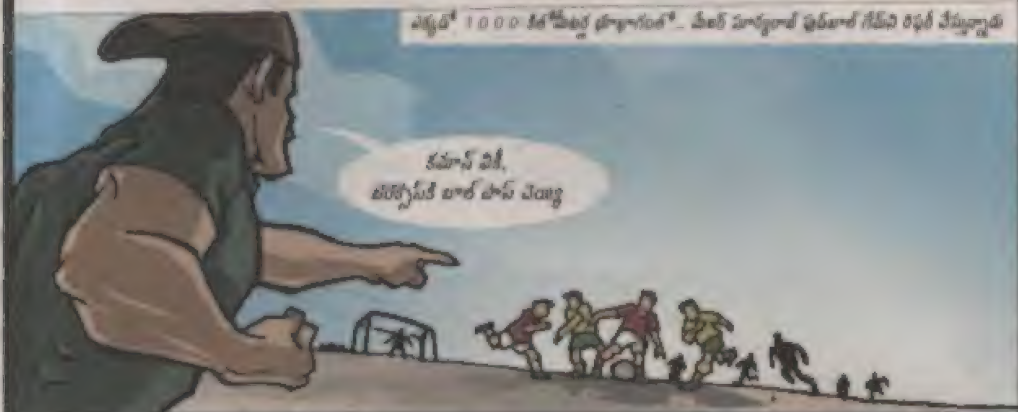

ఈ భూమిని పరిశీలించి పిలిచినట్లుగానే
గోతంను గోతంను గోతంను గోతంను
పెట్టి కోపం, దురాశ, దీర్ఘం,
గ్రూపులు, అధికారం కోసం
భూమిని పరిశీలించి అధికారం కోసం
పెట్టుకుంటున్నట్లు అనిపిస్తుంది.

గోతం
పెట్టి, గోతం పేరును అధికారం కోసం
అదే పేరును అధికారం కోసం
పేరు కోసం అధికారం కోసం
అధికారం కోసం అధికారం కోసం

అన్నింటా అలాగే ఉన్నాయి. అలాగే ఈ బస్సులో ఎంతమంది పాఠశాల బాలురలు ఉన్నారో తెలుసుకోవడానికి బస్సులో ఉన్న బాలురలను అన్నింటా అలాగే ఉన్నాయి. అలాగే ఈ బస్సులో ఎంతమంది పాఠశాల బాలురలు ఉన్నారో తెలుసుకోవడానికి బస్సులో ఉన్న బాలురలను అన్నింటా అలాగే ఉన్నాయి.

ఎక్కడో 1000 కిలోమీటర్ల దూరంలో... మేల్ మార్కెట్ పురపాలక కమిటీ రిఫర్ వేస్తున్నాయి

అక్కడే ఉన్నా బిల్వేసే రైస్ వేస్తుంది

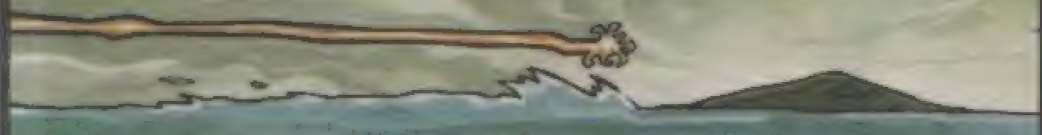

బిల్వేసే

ప్రపంచంలోని వేలాది గొప్ప బిల్వేసే
ప్రపంచంలోని వేలాది గొప్ప బిల్వేసే

మంజుల పాతల్ గోడ అగ్గిగోలు పంజా వేగంతో ఆ ద్వీపంపై విచ్చుకుంటుంది. అంటే ఏమంటే
 ౨౦౨౨.౨౨౨.౨౨ పాతల్ గోడ

ఆ అంతర్ గోడ, మంజుల దాష్ట్యగోల వ్యూహాల బలంతోగా విచ్ఛిన్నమవుతుంది. అగ్గిగో ద్వీపంపై విచ్చుకుంటుంది. అంటే ఏమంటే
 గోడగోడ గోడ వేగంతో విచ్ఛిన్నమవుతుంది

అంతర్ గోడ అగ్గిగోలు వేగంతో విచ్ఛిన్నమవుతుంది

అంటే ఏమంటే విచ్ఛిన్నమవుతుంది

చంద్రుని వలన ప్రాణాలు తప్పిన రాక్షసుడి భీమేంద్రుని పదేడుతుంది

భీమేంద్రుని శాపానికి గురైనందు శివ కవచం బలంతోనే తీరగోచరించుతుంది

ఎన్ని బలంతోనూ తీరగోచరించుతుంది

...రాని బలం చూపించుతుంది.

శాపానికి
తీరగోచరించే పదేడుతుంది

కీ-షేన్ 'సెత్' రేస్ చే అతనిని వదిలివేశాడు.

అందరినీ చూడండి! ఇక్కడ కీషేన్ సెత్ రేస్ చే అతనిని వదిలివేశాడు! అందుకు కేవలం కేవలం వదిలివేశాడు!

టీ-బవర్కి చేరుకుని టెరోలిన్ కో పోల్టరేండుకోసం జ-మేనకి కోర్టుదండి.

POWER SUPPLY

రామకృష్ణులు

నారాయణ పిఠామఠంలో మళ్ళీ ధనవంతుల్లో నరసింహం ఒకడు. అందరితో వుండిగా మాటూ, అడిగిన వారికి లేదనకుండా సిహాయించేస్తాడని, అయిన నరసింహుని న్నది.

ఒక రోజు ఉదయం అయిన సన్నానం చేసి, పై జకోసిం ఇంటి వుండు న్న నందివర్ధనం పై లు కొన్నాండగా, “అయ్యగారూ, నవు స్కారం! నరసింహంగారుంటే తవు రేగడందీ?” అంటూ ఒక పన్నెండేళ్ళ కుర్రాడు వచ్చాడు.

“అమ్మో, నువ్వెవరివి? ఏంకావాలి నీకు?” అని అడిగాడు నరసింహం.

“నాబుర కష్టి. వీ ఇంట్లో పినకావాలి అయ్యగారూ!” అన్నాడు కుర్రాడు ఎనయంగా చేతులు జోడించి.

నరసింహం నవ్వి, “వువ్వం పినచేయ గలమ్మాక ప్లా?” అని అడిగాడు.

“ఏ పిన చెప్పినా చేస్తాను. చిన్నప్పడే అమ్మనాన్నా పాయార్లు. వూవుయ్య ఇంట్లో పేరిగావు. వూ అత్తయ్య ఇంటి పినంతా నాతోనే తనగదిలోకి తీసి కుపాయార్లు రావురు.

చేర్చించేది. వాళ్ళ పీల్లలు పేర్లవాళ్ళవడంతో ఖర్చు పేరిగిందని, నాదారి నన్ను వూసి కోవున్నార. వూ ఊళ్ళో వీ గురించి గొప్పగా చెప్పుకుంటారు. అందుకే మీ ఇల్లు వెతుక్కుంటూ వచ్చాను,” అన్నాడు కష్టి.

నరసింహం కాసుమి అలోచించి, “నీకివ్వడానికి వూ ఇంట్లో పినేందేవు. వువ్వచదు మాకుంటానంటే చదువు చెప్పిస్తాను,” అన్నాడు.

కష్టి చప్పిన నరసింహం కాళ్ళ వీద పిడి, “నాకు చదువంటే ప్రాణం! ఈ సింవత్తు రువు వూ అత్తయ్య, నా బడివూ సపించేసింది,” అన్నాడు కళ్ళల్లో నీళ్ళ తిరుగుతూండగా.

నరసింహం, లిపిలి గదిలో మళ్ళీ అదే ఉత్తవాడయిన తన కొడుకు రావుడిని పీలిచి, “ఈ అబ్బాయిబుర కష్టి. నీతోపాటు నీగదిలోనే వుంటాడు. నీతో బడికి తీసుకెళ్ళు. నేను పింతలు గారితో వూట్లాడతాను,” అన్నాడు.

“అలాగే, నాన్నా!” అంటూ కష్టిడిని పిలిచాడు. తనగదిలోకి తీసి కుపాయార్లు రావురు.

నరసింహం భార్య భాగేశ్వరికి ఇది ఏ వూత్రం నచ్చలేదు. “ఎంతవూంది అనాథలను, ఇలా చేరదీసి పోషించగలం?” అన్నది కోపంగా.

“చూద్దాం!” అంటూ న్మోశాత్ర నుసీహం.

కష్టమై ఇంటిపనిలో భాగేశ్వరికి సిహాయ పడుతూనే, రాముడితో బడికి వెళ్ళి చదువు కునేవాడు. కష్టమై తన తరగతిలో చేరనంత కాలం, రాముడు ఏవీరీ పేట్టినా ద్రిథుడుగా వచ్చేవాడు. ఇప్పిడు రాముడికి ఏవీరీలో అయినా ద్వితీయ స్థానంతో నిరపేట్టుకో వలసినచ్చింది. అన్ని పిరీలలోనూ, కష్టమిదే ద్రిథుడు స్థానం.

ఇది గవు నించిన నరసింహం, “కష్టమై నీకన్నా తెలిదైనవాడు. నీకు తెలియనివి వాడిని అడిగి చెప్పించుకో,” అన్నాడు రాముడితో.

తండ్రి అలా అనడం ఎంతో అవపూ నంగా తోచింది, రాముడికి. వాడొక రోజు తల్లితో, “అవూ, ఆ కష్టమిని ఇంట్లోంచే కాదు, బడిలోంచి కూడా సింపించేయండి నేనతరగతిలో ద్రిథుడుగా మూడాలి,” అన్నాడు.

భాగేశ్వరి ఆ వూటలకు నెత్తిబాదుకుని, “నేను వుండు నుంచే, ఈ తద్దినాన్ని ఇంట్లోకి తీసి కురావద్దన్నాడు. వీ నాన్నకు నా వూట అందే ల్యం లేదు!” అన్నది.

తర్వాత ఆమె పెరట్లో బాదం చెట్టుకింద కూర్చుని చదువుకుంటున్న కష్టమి ద్విథురకు వెళ్ళి, “ఒరే, కృష్ణ! తరగతిలో ఏ పరీక్ష పేట్టినా నువ్వు ఒక ద్రిథుకు జవాబు రాయకుండా వదిలేయి, తెలిసీందా?” అన్నది.

“నాకు అన్ని ద్రిథులకూ జవాబులు తెలుసు, అవూగారా!” అన్నాడు కష్టమై, అశ్చర్యంగా భువనేశ్వరి వుఖంలోకి వూస్తూ.

“అయినా నీరే! ఇకపేటిపిరిలోనూ ఒక ద్రిథుకు సిహాయం రాయ కూడదు. అంతే,” అన్నది భాగేశ్వరి కరకుగా.

ఆ తర్వాత అన్ని పిరీలలోనూ రాముడికి ద్రిథుడు స్థానం, కష్టమికి ద్వితీయ స్థానం రాసాగింది. ఈ మూర్పు పింతులు గారికి అశ్చర్యం కలిగించింది. తరచి తరచి అడిగి, కష్టమి ద్వారా సింగతంతా తెలుసు కున్న ఆయన, కష్టమికి ద్రిత్యేక పిరీ పేట్టి, వాట్టి పేట్టరగతికి సింపించేవాడు. తరగతిలోంచి కృష్ణుడు వెళ్ళి పోవడంతో ఎంతో ఆనందం కలిగింది, రాముడికి.

పింతులు గారి ద్వారా జరిగిందేవుట్తో తెలుసు కున్న నరసింహం, ఆయనతో, “వీర్లు

చేసినవనివల్ల కష్టపడినా యం జరిగింది, అయితే రావుడు నష్టపాతాడు. విక్రవానిని చూసి ఈర్ష్యపడకూడదని, రావుడు గ్రహించాలి. తెలియనివి ఎవరినైనా అడిగితెలుసుకోవడంలో తప్పిలేదని, పునీషి పూసేకంగా ఎదగడానికి పాటి అనేది తప్పిని సిరిగామూడా అని, రావుడికి తెలియాలి. రావుడు పుంచి బాల్తుగా ఎదిగి ప్రియత్నం పురేచేయాలి, పింతులు గారా!” అన్నాడు.

ఇందుకు పింతులు గారు కామియలో చించి, “సిరే, రావుడికి కూడా నష్టం జరగకుండా చూస్తాను,” అన్నాడు.

ఆ రోజు తరగతిలో పింతులు గారు, ఒక కథ చెప్పాడు: అనగనగా ఒక రాజు. ఆయనకు ఒక్కడే కొడుకు. ఈయన రాజు గ్రహించి స్వారీలో దిట్ట. తరపుగా గ్రహించి అడవిలో

దాడు తీర్చుంచేవాడు. అతణ్ణి, తన గ్రహించితే అందుకోవడం, పిదపాలో ఎవరికీసాధ్యపడేదికాదు. అందుగా గ్రహించి స్వారీలోయ్యవ రాజును పుంచిన వాళ్ళు లేరని పోగడ్తుండేవాళ్ళు.

ఒకనాడు అనుకోకుండా యువరాజుకు, కోయలనాయకుడి కొడుకుతో పిరిచయమైంది. ఆ కోయయవకుడు, యువరాజు కన్నావేగంగా, గ్రహించి చూవాడు. ఇప్పుడు పిరివారంలోని వాళ్ళు అతణ్ణి పురింతగా పోగడసాగారు. అది యువరాజుకు నచ్చలేదు. ఈర్ష్యతో అతడి పునస్థిరగిలిపొసాగింది.

ఒకసారి కోయ యువకుడు, యువరాజుతో, “గుర్రాన్నివేగంగా పరిగెత్తించడమే కాదు, నీకు పురికొన్ని ఒడు పిలు కూడా నేర్పతాను,” అన్నాడు.

“నీ దగ్గరనేర్చుకునే ఖర్చు నాకు పట్టలేదు . నాకు పొటీదాల్లందేగిట్టదు . ఇక్కొనా కంట పడకు!” అన్నాడు యువరాజు కోపంగా.

ఆ తర్వాత ఒక రోజున యువరాజు, తన పరివారం నుంచి వేరుపడి, అడవిలో చాలా దూరం వెళ్ళాడు . కోయి యువకుడు కొండ దేవతకు మొక్కుకుని, గుర్రం మీద వస్తూ యువరాజును పిలవరించబోయాడు . కానీ, యువరాజు అర్చి స్థంగా వుండు తొబ్బును కున్నాడు . అంతలో పోదలచాడు నుంచి, ఒక చిరు తమిలి గాండ్రిన్త వాళ్ళకేసేదూ కింది.

యువరాజు వెంటనే ఒరలోంచి కత్తివూయ బోయాడు గాని, గుర్రంబెదిరి, అతడిస్వధీను తప్పి చెట్ల మధ్య అటూ ఇటూ పరిగెత్త సాగింది. చిరుతపులి దాన్ని వెంటబడించింది. ఐతే, ఈ లోపల బెదిరిన తన గుర్రాన్ని, కోయి యువకుడు కళ్ళాలను బిగించి పట్టుకుని అదు మిచేసి, జీను నుంచి వేళ్ళాడు తున్న బళ్ళాన్నిలాగి గురిగా చిరు తమిలి కేసేవనీ రాడు . బళ్ళం దానివెన్నులో దిగింది. చిరు తమిలి పేద్దగా ఒకసారి గాండ్రించి కింద పడి గిలగిలా తన్నుకోసాగింది. యువరాజు వెను తిరిగి చూసే, జరిగిందేమిటో గ్రహించి,

గుర్రాన్ని కోయి యువకుడి దగ్గరకు నడిపి, “నువ్వు గుర్రపిశ్చారంలో గొప్ప ఒత్తు పిల్చు నేర్చినూడేవకాదు , నీవు యిస్సార్తిని కూడా ఎరిగినవాడివి . నా ప్రాణంకాపాడామూక త జ్ఞాణ్ణి!” అన్నాడు .

ఈ కథ చెప్పి పింతులు గార్లు , “చూశారా! యువరాజు, కోయి యువకుడి దగ్గర గుర్రాని స్వారీలో పుళకువలు తెలుపు కుని మాడే, చిరు తమిలిని ఎదిరించడంలో ఎఫిలు డయ్యే వాడు కాదు గదా! పు నీవీ ఆ జన్మాంతం ఎవ్వార్దే తెలియని విషయాలు , తెలిసేనూళ్ళను అడిగి తెలుపు కోవకు చిన్నతనుగా భావించకూడదు . పు న ఈర్వ పు నకే ప్రిహ దాన్ని తెచ్చిపేతు తుంది. పు ను ఎదగాలండే, పు నవిక్సనపు న కుడే అన్ని విషయాల్లో ఉన్నతుడైనాడుంటాలి. పొటీతత్వం మన్నప్పిడే పు ను పేక్కిరాగలం!” అన్నాడు రావు డివు బకువళికలు గుప్తనిస్తా.

పుర్రాడు రావుడు , పింతులు గారితో, “నాక్కూడా ప్రిత్యకపిరీ పేట్టి, పేతరగతికి పింపించండి. నేను క ప్లిడితో పొటీపిడి చద వాలను కుంటున్నాను ,” అన్నాడు .

రావు డిలో వచ్చిన పూర్వకు, పింతులు గార్లు ఎంతో సంతోషించాడు .

ప్రపంచ శాంతి జ్యోతి

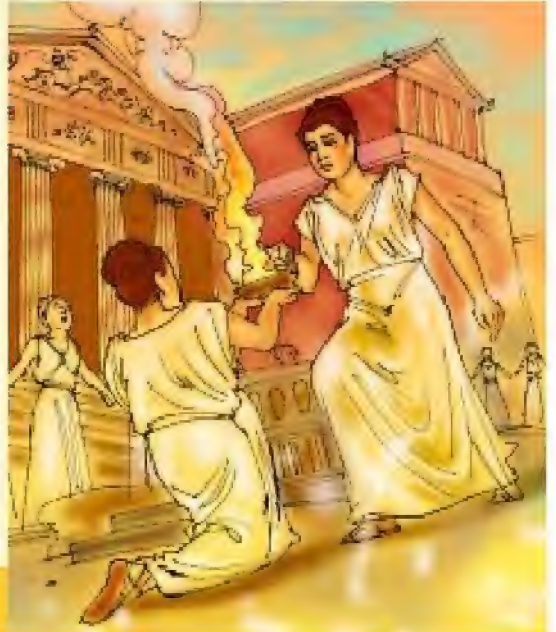
ఏథెన్స్ నగరంలో ఆగస్టు 13వ తేదీ ప్రారంభం కానున్న 28వ ఒలింపిక్ క్రీడల ఆర్గనైజింగ్ కమిటీ మన దేశానికి అరుదైన గౌరవం కల్పించింది. మొట్టమొదటి సారిగా మనదేశం ఒలింపిక్ టార్గెట్ లెక్కి ఎంపిక చేయబడింది. గత మార్చి నెల 25వ తేదీ ఒలింపియాలో ప్రజ్వలనం చేయబడిన ఒలింపిక్ జ్యోతి ఐదు ఖండాల ద్వారా తన ప్రయాణాన్ని ప్రారంభించింది. జూన్ 10వ తేదీ ఢిల్లీలో టార్గెట్ రిలే జరిగినప్పటికీ, వేలాది క్రీడాభివృత్తులూ దయాలు ఆనందోత్సాహాలతో ఉప్పొంగాయి!

క్రీడోత్సవాల సిమెంటు లో జ్యోతి ప్రజ్వలనం చేసే సింప్రదాయం క్రీ.పి. 776వ సం.లో ప్రారంభమై దాదాపు 1,100 సంవత్సరాలు కొనసాగింది. ఒలింపిక్ క్రీడలు మహా ప్రారంభంకావడానికి ప్రపంచం వురో 1,500 సంవత్సరాలు అంటే 1896 వరకు కాపు కోవలసీ వచ్చింది. 1928 అవుస్టర్డాంలో గేవ్వ జరిగినప్పటికీ ప్రప్రథమంగా ఒలింపిక్ జ్యోతి ప్రజ్వలనం జరిగింది. 1936 బెర్లిన్ ఒలింపిక్ సిమెంటు లోనే టార్గెట్ రిలే ప్రారంభించబడింది.

జ్యోతి ప్రజ్వలన కార్యక్రమానికి 11 వుంది పై జారిణులు హాజరవతారు. మహాకారదర్శనం ద్వారా పిదప సూర్యకిరణాలు నిప్పిను మిట్టించి జ్యోతి ప్రజ్వలనం జరిగేంతవరకు ప్రధాన పై జారిణి జ్యోతిని పట్టుకుని నిలబడుతుంది. ఆ తరువాత జ్యోతిని కాలి నడకతో క్రీడా ప్రాంగణానికి తీసుకువెళతారు. ఒలింపిక్ జ్యోతితో ఉన్న కాగడాను పట్టుకుని ఒక క్రీడాకారుడు కొంతదూరం పరిగెత్తి దానిని మరొక క్రీడాకారుడికి అందిస్తాడు. క్రీడోత్సవాలకు అతిథ్యమిచ్చే దేశానికి చెందిన ప్రముఖ క్రీడాకారుడు చివరగా జ్యోతిని అందుకుంటాడు. ఆ క్రీడాకారుడు లేదా క్రీడాకారిణి ఒలింపిక్ జ్యోతితో క్రీడామైదానం చుట్టూ ఒకసారి పరిగెత్తివచ్చి, దాంతో అక్కడి దీపస్థింభాన్ని ప్రజ్వలనం చేస్తారు. క్రీడోత్సవాల పై రైయేదాకా ఆ జ్యోతి వెలుగుతోనే ముట్టుంది. ఆ తరువాత సింప్రదాయ బద్ధంగానే అర్పతారు.

“జ్యోతిని అందుకుని, అందిద్దాం; ప్రపంచాన్ని సమైక్య పరుద్దాం!” అన్నదే ఈ సింవత్సర క్రీడోత్సవాల నినాదం.

“జ్యోతిని ఢిల్లీకి తీసి కురావడం ద్వారా, ఒలింపిక్ ఉద్యమానికి భారతదేశం ఇచ్చిన చేపూ తప్ప గ్రహిస్తున్నాం. తమ దేశానికి (ఏథెన్స్) ఒలింపిక్ క్రీడల ఆగ్రహాన్ని భారతీయ లండన్ సమైక్య ధిక్కారంతో వేరు కులు జర్ర మికోవాలని పిలుపునిస్తున్నాం,” అని క్రీడోత్సవాల ఆర్గనైజింగ్ కమిటీ ప్రకటించింది.

కొండమీది వింతరాక్షసి

అతి ప్రాచీనమైన థేబ్స్ ప్రాంత సిఫ్టిపింలో పులు మితితీర్చు తూర్పు ఎడారి వూర్గాన్ని ఆసక్తి కలిగించే ఒక చిన్న కొండ ఉండేది. ఆ కొండ మీద ఒకానొక్కప్పుడు భయంకరమైన ఒక వింతప్రాణి కూర్చుని ఉండేది.

సింహాశరీరం, స్త్రీ తల, పెద్ద పెద్ద పక్షి రెక్కలు కుక్కకాళ్ళు, పావు తోక కలిగిన ఆ విచిత్ర

ప్రాణిని అందరూ రాసీ అని భావించేవారు.

కొండనాన కునివచ్చు బాటగుండా అరుదుగా ఒకరిద్దరు ప్రియ ప్రాణికులు నడిచివెళ్తు తూండేవారు. అలా ఒంటరిగా వెళ్ళే బాట సార్లు అను అక్కడ ఆగవుని ఆ రాసీ గట్టిగా కేక వేసింది.

దాని భీకరమైన కంఠధ్వని విని హడలి పొయ్యే బాటసారి దాని విచిత్ర రూపం చూసి పురింత వణికి పొయ్యే వాడు.

‘నేను అడిగే ప్రశ్నకు సింహాధానం చెబితే తప్ప, నీకు ఈ మార్గంలో నడిచే హక్కులేదు. నా ప్రశ్నకు సింహాధానం చెప్పకుండా ఇక్కడినుంచి తప్పించుకోలేమా’ అని రాక్షసి అంటుంది. ‘నీ ప్రాణాలు దక్కమ’ అని హెచ్చరించేది.

బాటసారి ఆ ప్రశ్న ఏమిటి? అన్నట్లు చూసాడు.

‘‘ఉదయం నాలుగు కాళ్ళ మీద, పొద్దుకొద్దీ రెండు కాళ్ళ మీద, సాయంకాలం పూర్తి కాళ్ళ మీద నడిచే ప్రాణి ఏది?’’ అని అడిగేది రాసీ.

రాసీ అడిగిన ప్రశ్నకు సింహాధానం చెప్పలేని బాటసారి దిక్కుతోచక భయంతో విల

విలవాడి పోయే వాడు . సో రుద్రుడు అస్త్రవింఛి వెలుగు రేఖ మాయంకాగానే, రాక్షసి కొండపై నుంచి బాటసారి వీధికి దగ్గరికి పట్టుకుని చిన్నాభిన్నం చేసి హతపూర్వది.

ఇలా కొన్ని వందల సంవత్సరాలు గడిచి పోయాయి .

ఆఖరికి ఒకరోజు వీరాధివీరుడు ఈడిమి అవూర్గం గుండా రావడం తటస్థించింది. రాక్షసి కళ్ళు ఆ యువకుడి మీద పడగానే, యథా ప్రకారం మొదట హెచ్చరించి, తన పూర్వులు ప్రశ్నను అడిగింది.

ఈడిమి వుండహాసం చేసి, “బామరది, నీ కపట ప్రశ్నకు సమాధానం నేనే!” అన్నాడు .

“ఏమిటి నువ్వంటున్నది?” అన్నది రాక్షసి అవి తాత్పర్యంతో.

“నేను అంటే పూనమాత్రు! జీవిత ఉదయ కాలంలో అంటే శివు మూ ఉన్నప్పుడు ను నిషీ నాలుగు కాళ్ళ మీద నడుస్తాడు. అంటే రెండు కాళ్ళతోపాటు చేతులను కూడా కాళ్ళుగా ఉపయోగిస్తాడు. పాదైక్యే కొద్దీ అంటే అతడు పేరిగే కొద్దీ, రెండు కాళ్ళ మీద నడుస్తాడు . జీవన సాయం సమయంలో అంటే పునీతనంలో నడవడానికి పూడోకాలు - అంటే, ఊతకర సాయం కావలసివస్తుంది. అందుకే నేను అంటే పునీత సమాధానం!” అన్నాడు వీరుడు .

ఆ సమాధానం వినగానే రాక్షసి కింద పడి, విలవిలా తన్నుకుంటూ ప్రాణం విడిచి, పూయై పోయింది.

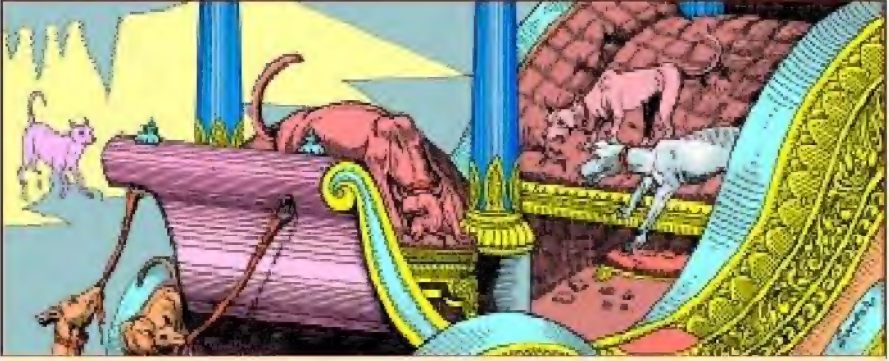
ఆ రాక్షసుడు ‘స్పింక్స్’ అంటే స్త్రీ తలగల సీంహిరూపం. ఆమె అడిగిన ప్రశ్న స్పింక్స్ నిగూఢ ప్రశ్నగా, ప్రాణాళికగా బయటపడింది. ప్రపంచ మూలా గాథలలో ఇది చాలా ప్రముఖమైన ప్రహేళిక.

తనను తాను తెలుసుకోనందు వల్లే ను నిషీ పురణిస్తాడని ఇది పునకు తెలియజేస్తోంది. పునీత తనను తాను గ్రహించినప్పుడు, అసలైన అత్యున్నతం పొందినప్పుడు నిజానికి అత్యున్నతం లేనిదన్న, అమరమైనదన్న అనుభూతిని పొందగలడు . పురణం అన్నది విభక్తి అని గ్రహించగలడు . ఈ గాథలో పురణానికి ప్రతీకగా చెప్పబడ్డ ‘స్పింక్స్’ లాగే మరణం నిబంధన, విభక్తి అని గ్రహించగలడు .

ఈ కథ అందించే ఆత్మ అవురం అన్న సిందేశాన్నే పున భారతీయ ఉపనిషత్తులు కూడా చాటడం విశేషం. ఆత్మ పురణం లేనిది అవురం! నిత్యం! సత్యం! తనను తాను తెలుసుకో లేని. అజ్ఞానమే పురణానికి కారణం! తనను తాను తెలుసుకుంటే పురణమే లేదు!

-(ఎం.డి)

కోటలో కుక్కలు

బ్రహ్మదత్తుడు కాశీరాజ్యాన్ని పాలించే కాలంలో, బోధినిత్వపు నగరానికి సిఫీ పాన గల రు ద్రభూమిలో శు నకంగా జన్మించి, వందలకొలది శు నకాలకు పేద్దగా మూటూ వచ్చాడు .

ఒకరోజున రాజు తన రథం పై ద విహారానికి వెళ్ళి, సూర్యాస్తమయ సమయంలో కోటకు తిరిగి వచ్చాడు . పరిచారకులు రథం గ్ర లాలన శాలకు తోలు కుప్పాయి , రథాన్ని రాజుగారి పై దపిక్కున ఉన్న ఆవరణలో వదిలారు . ఆ రాత్రి పేద్ద వర్షం కురిసి, రథం బాగా తడిసి పోయింది. కొంతమందికి కోటలోని రాజుగారి పేంపిత్తు కుక్కలు పై ద దిగివచ్చి, రథానికి మన్న తోలు సావు గ్రినీ సాధ్యమై న్నంత వరకు కొరికి తినవేసింది.

పు ర్నాటి ఉదయం పరిచారకులు రాజు వద్దకు పోయి, సంగతి చెప్పారు. రాజు పట్ట రాని కోపంతో, “కుక్కలు నా విహార రథానికే హాని చేసినయ్యా వాటికి అంతటి పోగరా?”

నగరంలో కనబడిన కుక్కనల్లా చంపే య్యండి,” అని ఆజ్ఞాపించాడు .

రాజుజ్ఞతో రాజ్యంలోని కుక్కల వధ ప్రారంభమై యింది. కొన్ని కుక్కలు రాజు సువకులను తప్పించు కుని, బోధినిత్వపు మూడే రు ద్రభూమికి పోయి , “అయ్యా, రాజుగారి రథానికి కట్టిన తోలు పరిక రాలను ఏవో కుక్కలు కొరికి తిన్నవట. రాజుగారు కనబడిన కుక్కనల్లా చంపివు ని ఆజ్ఞా పించారు ,” అని చెప్పినై.

బోధినిత్వపు వాటి పూ టనిని చాలా విచారపెడ్డాడు . కోటలో మన్న రథం దగ్గరకు బయటనుంచి కుక్కలు వెళ్ళే అవకాశం లేదు . ఆ ప్రాంతాన అమోరా రాత్రాలు కాపిలా వాల్మంటారు . కనక, రథానికి కట్టిన తోలు పరికరాలను కోటలో మన్న కుక్కలే తిని మూడా! నేరం చేసిన కుక్కలను రాజుకు పట్టి ఇచ్చి, నా పరివారమికుక్కలను రంపు కోవాలి, అను కున్నాడు బోధినిత్వపు .

అయిన కుక్కలతో, “వీరేవీ భయపడకండి. నేను, రాజు దగ్గరకు వెళ్ళి వచ్చే వరకూ ఇక్కడే ఉండుడి,” అని చెప్పి, “ధర్మం జల్లుంపు గాక! రాజు న్యాయం పాలింపు గాక!” అని వున్న లో అత్ర కుంటూ కోటకు వెళ్ళాడు.

ఆ సమయంలో రాజు సింహాసనంపై నీలహాసనం వీలద కూర్చుని, న్యాయ విచారణ చేస్తూ తీర్పులిస్తున్నాడు. బోధిసత్వుడు సీంహాసనం కింద గాఢా పొర్లు, రాజు పుంపు నిలబడ్డాడు. భట్టలు ఆయన్ని పిట్టకోబోయారు. కాని, రాజు వాళ్ళను వారింపాడు.

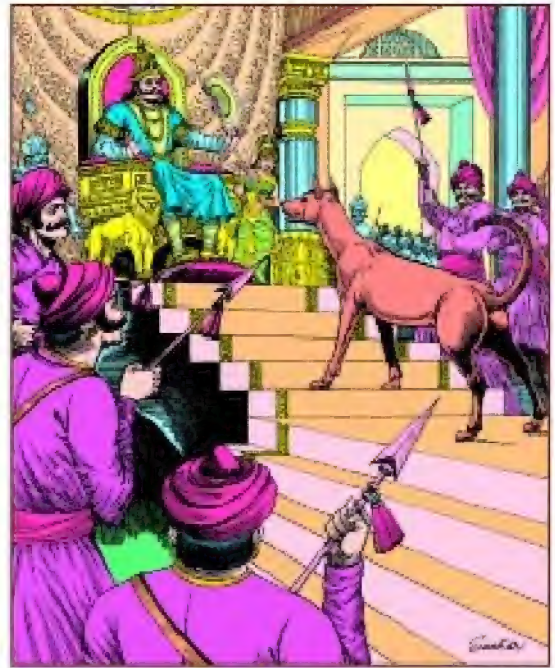
బోధిసత్వుడు, రాజుకు నమస్కరించి, “పుహారాజా, రాజ్యంలోని కుక్కలన్నిటినీ చంపివుని అజ్ఞాపించారు. అందుకు కారణం ఏమిటి?” అని అడిగాడు.

“అవి మా రథానికి కట్టిన తోలు పిరి కరాలన్నిటినీ తినివేసినై. అందుకే అలా అజ్ఞా ఇవ్వవలసి వచ్చింది,” అన్నాడు రాజు.

“అనేరం చేసిన కుక్కలేవో తవుకు తెలుసా?” అని అడిగాడు బోధిసత్వుడు.

తెలియదన్నట్టు రాజు తల అడ్డంగా ఊపాడు.

బోధిసత్వుడు, “పుహారాజా, నేరం చేసిన కుక్కలేవో తెలుసుకోకుండా, పూక ఉప్పు డిగా రాజ్యంలోని కుక్కలన్నిటినీ చంపివుని అజ్ఞాపించటం, ఏం న్యాయం? వీల భట్టలు కుక్కలన్నిటినీ చంపితారా లేక కొన్నిటి నేవునూ ప్రాణాలతో వదులు తారా?” అని అడిగాడు.

“రాజ్యంలో మన్న కుక్కలను చంపివుని అజ్ఞా ఇచ్చాను. కోటలో మా పేంపికంలో మన్న కుక్కలకు ఎటువంటి హాని జరగదు,” అన్నాడు రాజు.

“వీలకు నేరం చేసిన కుక్కలేవో తెలియదు. అయినా, కోటలో మన్న వాటినీ వదిలి, వుగతా కుక్కలను చంపివుని అజ్ఞాపించారు. వీల పిపాతం, ద్వేషం, అవేకం, భయం అనే నాలుగు అవగ్రణాలతో బాధపెడుతున్నారు. ఇవి ఏమాత్రం ప్రిజామాన్ని కాంంచే రాజు కుండవలసిన లణాలు కామా” అన్నాడు బోధిసత్వుడు.

రాజు కొంచెం సేపు వక్షనంగా ఆలోచించి తలపింకించి, “అయితే, నీలు ద్విబలం ఉపయోగించి, మా రథమితలు సావుగ్రాని కొరికి తిన్న కుక్కలేవో చెప్పగలవా?” అని అడిగాడు.

“ఆ నేరం చేసినవి కోటలో వీ పేంపి కంలోమ్మ కుక్కలే. ఆ సింగతి రు జుమా చేయ గలవు,” అన్నాడు బోధినిత్వవు.

“ఏదీ రుజువు చెయ్యి, నా ఆజ్ఞను తక్షణం ఉపసంహరించు కుంటావు,” అన్నాడు రాజు.

బోధినిత్వవు, రాజుతో కొంత వు జ్ఞగా, గరికపాచలూ తెప్పించవు న్నాడు. పిరిచార కుల్లు అవతేగానే, గరికపాచలవు రు బ్బించి, వు జ్ఞగలో కలిపి, కోటలోని కుక్కల చేత దాన్ని తాగింపిచేశాడు.

ఒకటి, రెండు “ణాలు గడిచేంతలో కోట లోని కుక్కలు వాంతి చేసి కోడం ప్రారంభించి న్న అవి తిన్న తోలు వు క్కులు ఇంకా పి ర్తిగా జీర్ణం కానివి బయట పడసాగినై.

ఇది చూసి అశ్చర్యపాత్రు న్న రాజుతో, బోధి నిత్వవు, “వు హరాజా, వీ పిరిచారకుల్లు, కుక్కలకు సిరిగా ఆహారం పేట్టనందు వల్ల, అవి ఆకలికి తాళలేక, పొల్లు, వీ విహార రథమితోలు సావూ న్న లవు కొరికి తిన్నవి. ఇది వాస్తవం!” అన్నాడు.

రాజు పిరవూ నంద భరిత్ర డ్దె “ఈయ న శ్ర నకరూ పింలో మ్మ బోధినిత్వవు తప్పి,

వేరెవ్వరూ కాదు,” అని సభలోని వారికి చెప్పి, తన శ్వేతఘత్రాన్ని ఇచ్చి, బోధినిత్వవు భక్తితో పి జించాడు.

బోధినిత్వవు, రాజుకు ధర్మబోధ చేసి రు ద్రభూ వు లో మ్మ తన పిరివారాన్ని కల్లు ని కునేందుకు వెళ్ళాడు.

రాజు కోటలోని కుక్కల పాషణ చూస ఁవకులవు పీలిపించి విచారించగా, వాల్లు ధనం కొంత అపహరిస్తూ, కుక్కలకు సిరిగా తిండిపేట్టటం లేదని తెలిసింది. ఆయ న వాళ్ళవు తరు విధంగా శించి, కొత్తవాళ్ళకు కుక్కల పాషణభారం ఇచ్చాడు.

రాజు ఆనాటివు ంచి కోటలో మూడే కుక్క లకే గాక, రాజ్యంలోని కుక్కలన్నిటికీ, తగిన ఆహారం పేట్టడానికి కావలసిన సివు పా యా లన్నీ చేశాడు.

ఆ తరవాత రాజు, బోధినిత్వవు బిధలు వింటూ, తన జీవితంలో అనేక వుంచి కార్యాలు చేశాడు.

బోధినిత్వవు ఈ విధంగా చాలా సింవత్తు రాలపాట్లు లోకానికి ధర్మోపదేశాలు చేసి, ఎంతోవుందికి తరు ణోపాయం చూ పాడు.

విష్ణు కథ

బలిచక్రవర్తిని తలలోకానికి చేర్చుకొని పాతాళ సామ్రాట్టుగా ప్రేతనిత్యం విష్ణు పాదాలను అర్చిస్తూ ఉన్నాడు. దేవతలకు స్వర్గపురా, దేవేంద్రుడికి స్విర్గాధిపిత్యపురా తిరిగి లభించాయి.

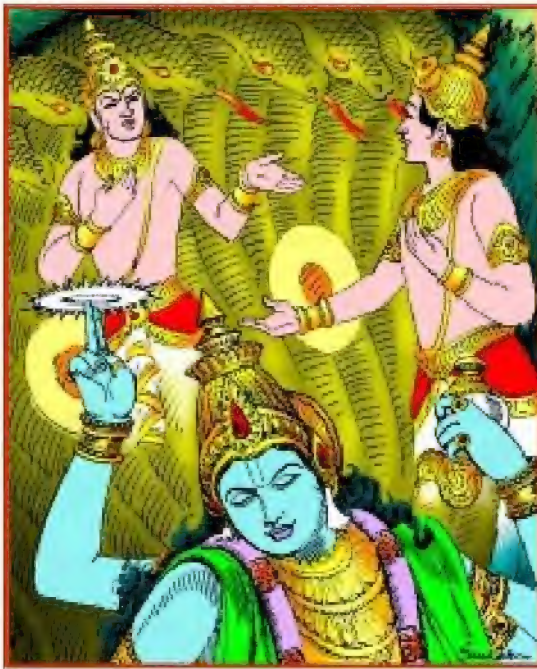
బలి మాడేని తలలోక ద్వారాన్ని వేత్ర దండాన్ని పట్టుకొని వామన రూపుడైన విష్ణువు కాపిలా కాన్తిండగా, ఒకప్పుడు రావణుడు సుతలాన్ని జయించాలని వెళ్ళాడు. ఈ పాట్టి వాడు నన్నేం చేయ గలడు అని ప్రవేశించ బోగా, విష్ణు ముఖా వ్రా న్నత ప్రవూ ణానికి భయంకర రూపంతో పేరిగి కాలిగోటితో రావణు ణ్ణచిహ్నుడత. ఆ వినిర్త కు రావణు డు లంకలో సోవు స్తీలి పిడ్డాడు.

తాను ని భింగా పాలించిన భూమ్మీద పంటలూ అవీ ఎలా ఉన్నాయో పరివేక్షించ దానికి సంవత్సరానికొకసారి బలిచక్రవర్తి

అద శ్యంగా వస్తాడు. సిస్యాలకు పిక్ష్వినీ, జీర్ణకారిత్యాన్ని, బలాన్ని కలు గజేస్తాడు. కీటక, క్రిమి బాధలు లేకుండా కాపాడు తాడు. అతని రాకకు స్వాగతంగా దీపావళి పిండుగ అతి వైభవంగా జరు గు తుంది. వున్నాడు బలి పాద్యవు గా బలిని భక్తితో పై జిస్తారు. వాపు ను డితివిక్రమా కాశవిజయో నికి గుర్తుగా అనందంతో అకాశదీపాన్ని పేడతారు.

దోణు హాసిము ద్రంలో బలిచక్రవర్తి భూమ్మీదకు వచ్చే ద్వారంగా ఒక ద్వీపం ఏర్పడింది. అది బలిద్వీపంగా మారింది.

బలిచక్రవర్తి వంశీకులైన పిల్లవచక్రవర్తులు అతనివరు న వు హాబలిపితాన్ని అత్యున్నత శిల్ప సింపిదలతో నిర్మించారు. కాంచీపిఠులో ఉన్నతమైన త్రివిక్రమ వాపు నావతార శిల్పాన్ని నెలకొల్పారు.

బలిచక్రవర్తి కీర్తి చిరస్థాయి గా నిలిచింది. బలిచక్రవర్తి పాలనలో లణిగి వు ణిగిఉండిన శ్రీయులు క్రవుంగా తలచెత్తి విజంభించారు. బలంగల వాడిదే భూమి అయి పోయింది. రాజుల నిరంకుశ పాలనలో జనలు తల్లడిల్లిపోయారు.

అప్పుడు విష్ణుమహాశవతారాల్లో ఆరోది అయిన పిరశు రావూ వతారం ఎత్తి అడమల్ని నరికినట్లుగా ఇరవైఒక్కసార్లు శ్రీయుల్ని గండ్రగడ్డలితో నిర్మాణించి, ఎప్పుడు ఏది అవసరమో అది సాధించడానికి అవతరిస్తూ టాడని నిర్మాపించాడు.

నాటి ధరాతలాన్నేలే రాజులందరిలోపు టీ, నాయకుడూ, సామ్రాట్లూ అయిన హేమయ చక్రవర్తి కార్తవీర్యార్జునుడు సుదర్శచక్రం అంశతో పిట్టాడు. ఒకానొక సిమయంలో విష్ణుమహాలకడలిలో శోషిశయ్యపై యోగ

నిద్ర తీస్తూండగా శంఖచక్రాలు తవు తవు గొప్పలు చెప్పుకుని గర్వంతో వాదులాడు కున్నారు.

“సిహాస్రికిరణు డెఫ్ సూర్యశ్శి తరిణ బట్టిన రజంతో విశ్వకర్మ నన్ను రూపొందించాడు. వెయ్యికోణాలతో గిరుసతిరుగుతూ బలవంతు లైతే అనేకవుంది రాశిల్ని నేనే కదా ఖండించింది! నన్ను ధరించి విష్ణుమా ‘చక్రి’ అని ఖ్యాతి పొందాడు! నీకు వర్తి ధ్వని తప్పితే వురేదీ చేతకాదు!” అని చక్రం పిలికింది.

పాంచజన్య శంఖం, “ఔరా, చక్రపితు షా! ఎంత పొగరు గా వూట్లాడామా భూమి పొగరు దోతెన్ రాజుగా పిట్ట! విష్ణుమాయుని కూమారుడై కట్టెలుకొట్టే గొడ్డలి మాత్రంతో, నీ పొగరు అంత మొందిస్తాడు!” అని శాపం పిలికింది.

శాపం పొందిన చక్రపితు ప్పిడు కార్తవీర్యార్జునుడై పుట్టి హైహయ సామ్రాజ్యాన్ని నాలుగు చెరగులా విస్తరింపజేశాడు. అతడు భగవంతుని అవతారమైన దత్తాత్రేయుడి భక్తుడు, శిష్యుడు. అతని అనుగ్రహంతో అణివూడి సీద్ధుల్ని, అనేక శక్తుల్ని పొందాడు. అవసరమైనప్పుడు అనేక ఆయుధాలతో వెయ్యి చేతులు వస్తూండేవి ... అని సూత పుహ్ని చెప్పగా, సైమిశారణ్య మునులు, “సూత పునీంద్రా! దత్తాత్రేయ చరిత్ర వినాలని కుతూహలపిడు తున్నావు!” అని అన్నారు.

సూతుడు పునలకు దత్తాత్రేయ కథ చెప్పడం ప్రారంభించాడు:

అత్రిపు హిర్దికువూ ర్త డికోసిం విష్ణు మశు
తలంపు తూ గొప్పి తపిస్సి చేశాడు .

ఇట్లు అట్లు బ్రహ్మ వూహశ్వర లతో కలిసి
విష్ణువు ప్రత్యక్షమై, “అత్రిపు హిర్దీ! నేను నీకు
దత్తుడిని అయ్యాను ! పు యు యు గ్గురవూ
ఒక్కడే కను క త్రివూ ర్తల అంశలతో నేను
నీకు కొడు కునౌతాను ! దత్తాత్రేయు డిగా
పీలు వబడతాను !” అని చెప్పి బ్రహ్మ
వూహశ్వర సిహితంగా అంతర్దానపు య్యాడు .

అదే నిపు యం లో నారపు త్త త్రివూ ర్తల
అర్ధాంగు లపు ని గర్విస్తూన్న సియ్యతి, లక్ష్మి,
పార్వతీ ల పుంపు అత్రిపు హపు ని భార్య
అనసూయ పాతివ్రత్య పుహీపు సాటిచేసిదని
సాహిత్య కంగా నిర్మా పించాడు . త్రిదేవీవూ ర్త
లకు సాధ్యం కాని పనులు చేసింది ఆమె.

అనసూయ గంగను వెడిప్తిన్న పాపి పీశా
చాలను నిర్మూలించింది.

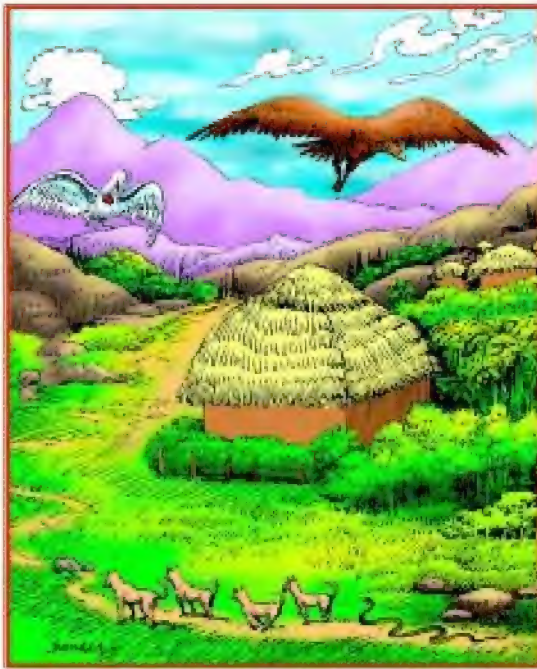
నారపు డిచ్చిన ఇను పి గ్గుగ్గిళ్ళను కప్పుగా
పిచను చేసి ఇచ్చింది. సూ ర్త్యణ్ణి ఉదల్లుంచ
కుండా చేసిన పు తుని ఒప్పించి, సూ ర్యోద
యమైతే చనిపోయిన ఆమె భర్తను అన
సూయ తిరిగి బ్రతికించింది.

దేవీవూ ర్తలు పు గ్గురికీ అనసూయ పే
పిట్టరాని ఈర్వపిట్టేంది. భర్తలు రాగానే
అనసూయ న భంగపెట్టు రవ్వునిపింపారు .

బ్రహ్మ విష్ణు వూహశ్వర లు య తీశ్వర ల
వేషాలతో అత్రి ఆశ్రమానికి అతిథు లు గా
వెళ్ళి భవతీభిక్షాందేహి అని నిలబడ్డారు.

అప్పటికింకా అత్రిపు హపు ని తపిస్సి
పు గించి ఆశ్రమానికి చేరలేదు . అతిథి
సిత్కార బాధ్యతలన్నీ అనసూయ ప్రి దనే
పెట్టి వెళ్ళాడు. అనసూయ అతిథు లు గా
య తిర్మా పితృవచ్చిన త్రివూ ర్తలకు అతిథి
పు ర్యాదలు జరిపి భోజనానికి కూర్చోవు న్నది.

అప్పిథు కపిటయ పులు పుగ్గురూ ఏకకంఠతో, “ఓ సాధ్య! వూకొక విత్తవరాని నియ పు పు న్నది - అది అది ...” అని నస్తి గుత్తూ, “నీమానగ్గుంగా వడ్డిస్తానే గాని తినేదలేదు!” అని అన్నాడు.

అనస్రాయ, “అలాగా! సిరే!” అంటూ వారిపై ద నీళ్ళు చిలకరించింది. పుగ్గురు అతిపులూ పుద్దులాలికే పుగ్గురు పిసీ పాపిలెపాయారు.

అనస్రాయ కు వూత త్వం పొంగవచ్చింది. పసివాళ్ళకు పాలమువ్వ మెత్తగా కలిపి తిని పించింది. ఒడిలో చేర్చుకొని లాలించి పాలిచ్చింది. త్రివూర్తల పిసీపాపిలెఅనస్రాయ ఒడిలో కప్పుగా నిద్రలోకి జారిపోయారు.

అనస్రాయ పుగ్గుర్ని ఉయ్యాలతోట్టిలో పిర్రండబెట్టి, “పుజ్జగాలేలే పుమ్మూర్తల నా పాపిలెనూరు. అద ప్పిం అంటే నాదే!

బ్రహ్మాంధ్ర వీళ్ళకు ఉయ్యాలతోట్టి, నాలుగు వేదాలే గొలుసులు, ఓంకార ప్రణవనాదమే జోలపాట!” అంటూ అత్యంత పురుషురంగా జోలపాడింది.

అప్పిడే ఆశ్రమంలోకి ఒక తెల్లని లేగ ఎద్దు ప్రవేశించి ద్వారం పుండు నిలబడి తలాడిస్తూ పువ్వల నివ్వడి చేసింది.

పెద్దగరుడపక్షి రెక్కలల్లార్చుతూ ఆశ్రమం పై ద తిరగసాగింది.

ఒక రాజహంసి ఏకనీత పిద్యాన్ని కరువు కొని ఎగురుతూ వచ్చి గుమ్మం పుండు వాలింది.

పుద్దోచ్చే నాలుగు రంగుల కుక్క పీల్లలు తోకలాడిస్తూ, ఇంట్లోకి చొరబడ్డాయి. వాటికి తోడ ఒక నాగు పిదగ విప్పి ఆడుతూ వచ్చింది.

అంతలో మహితి వీణప్పే నీలాంబరి రాగాన్ని పిలికిస్తూ నారదుడూ, అతని వెనుక లక్ష్మి, సిరస్వతి, పార్వతి వచ్చారు.

నారదుడు అనస్రాయతో, “అవూ, ఈ ముగ్గురమ్మల భర్తలకు చెందిన ప్రాణులు గుమ్మంలో కనిపిస్తోంటే, వాళ్ళిక్కడే ఉంటారని ఇలా వచ్చారు. ఇప్పటికే భర్తల షుభాట వల్ల ఎరహింతో తల్లడిల్లిపోతున్నారు. వారి భర్తల్ని వారికిప్పించు!” అన్నాడు.

అనస్రాయ పుగ్గురమ్మలకూ నమస్కరించి నివసయంగా, “తల్లూ! ఆ ఊయలలో పసివార మీ వారైతే తీసుకెళ్ళండమ్మా!” అన్నది.

దేవీమూర్తులు ముగ్గురూ నివ్వెరబోయి చూశారు. పిసీవారు పుగ్గురూ ఒక్కలాగే ఉన్నారు. ఒకటిగా నిద్రపోతున్నారు. లక్ష్మి

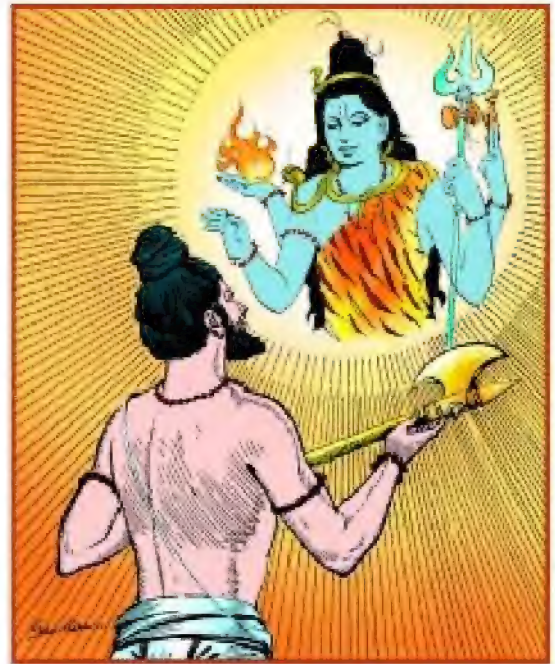
పార్వతి సీరస్వతులు తట పటా ఇస్సొందే,
నారదుడు, “ఎవరి భర్తను వారు ఎరక్క
పొవడమే వుంటి? సీగ్ధపిడకండవూ త్వరగా
తీసి కొండవూ!” అంటూ తొందరచేయగా,
ఒక్కొక్కరికీ పిల్లవాణ్ణి తీసి కున్నార.

పిల్లవాళ్ళు ముగ్గురూ ఒక్కసారిగా
త్రిమూర్తుల గా నిలబడ్డారు. సీరస్వతి శిష్యుణ్ణి,
లక్ష్మి బ్రహ్మను, పార్వతి విష్ణుమత తీసి
కున్నట్లు అప్పిడతెలిసింది. ముగ్గురవులూ
సిగ్గుపడుతూ దూరంగా వెళ్ళి నిల్చున్నారు.
అప్పిడత బ్రహ్మ విష్ణు పురాణపుటలు వరసిగా
కలిసిపోయే లాగ అంటి పేట్టుకొని నిల్చున్నారు.

అదేసమయం నీతి అత్రి ఇంటికి చేరుకు
న్నాడు. తన ఇంట త్రిమూర్తులను చూసే
చేతులు జోడిస్తున్నంతలో, బ్రహ్మ విష్ణు
పురాణపుటలు కలిసిపోయి, ఒకే ఒక మూర్తిగా
దత్తాత్రేయుడు రూపొందాడు.

పుణ్య విష్ణుమతాదులు అటు బ్రహ్మ
పురాణపుటలు ముఖాలతో, ఆరు చేతులతో
శంఖ, చక్ర, గదా పిదూవులు, త్రిశూలం కుండ
లంతో, భుజాన ధైర్యాడే జోలలో భిషాత్రతో,
త్రిమూర్తుల సిమేళన మూర్తిగా విష్ణుమా
దత్తాత్రేయ వతారంతో అత్రి, అనసూయల
కుమారుడైనాడు.

నారదుడు నాదనామ క్రియా రాగంతో
వీణమోగిస్తూ దత్తాత్రేయుణ్ణి స్తుతించాడు.
శివశి వాహినమైన నంది పూడవచ్చుగా అతని
మెనుక ఉంటుంది. నాలుగు మేదాలు నాలుగు
కుక్కలరూపుతో మెంటు ఉంటాయి. సర్పము,
గ్రద్ధు, హింసి పిరిసిరాల్లో అనసూయింటావు.
దత్తాత్రేయ యు హింసిగా సిదా వనాల్లో

తిరగతూ ఏకాంతంగా ఆత్మాన సింధానులో
ఉంటాడు. అనేక దివ్యశక్తులను, సీద్ధులను
ప్రిసాదించే దత్తాత్రేయ ణ్ణి మునులు, సీద్ధులు,
జ్ఞానులు సిదా ఆరాధిస్తూంటారు. పేహియ
రాజమంశానికి ఆరాధ్యమైగా పూజింపబడ్డాడు.

కార్తవీర్యార్జునుడు దత్తాత్రేయ ణ్ణి అర్చించి
మహాబలసంపన్నుడై, సైన్యాలతో విజయ
యాత్ర బయలుదేరాడు.

జవుదగ్గి పుహింసి కుపూళ్ళలో రావుడు
చివరివాడు. విష్ణుతూ గొడ్డలి పిట్టి తిరగతూ
ఆశ్రమాల్లా, జనపదాల్లా నిర్మించడానికి,
భూమిని సాగ్ర చేయడానికి అనుకూలంగా
అరణ్యాలు సర్ప కుతూండడమే అతని పని.
హింస లయాల్లో తపిస్తూనే శిష్యుణ్ణి ప్రిం
చాడు. శిష్యు అతనికి గొప్ప ప్రభావంగల
పిరశ మత ప్రసాదించాడు. ఆ గొడ్డలిని
ధరించి పిరశ రావుడు అనామర పొందాడు.

భ గ్ర సింతతి వాడవడం వల్ల భాగ్యవరావు డు అని కూడా పీలు వబడ్డాడు .

ఒకప్పుడు పిరత రావు డి తల్లి రేణు కాదేవి నదికి వెళ్ళి ఎంతసేపటికీ రాలేదు. జవు దగ్గి డివ్యద ప్టితో భార్య ఎం చేస్తాందో చూ శాడు . చిత్రరపు డనే ఒక గంధర్వుడు అప్పిరసిలతో జలక్రీడ చేస్తాందే, రేణు క ఆ విలాసాన్ని మైమరచి చూస్తూ ఉండిపోయింది. జమ దగ్గికి కోపం వచ్చింది.

భార్యవచ్చాక కుమార్తె పీలిచి తల్లి తల నరకపు న్నాడు . పిరత రావు ని అన్నలు అంత పిని చేయ లేక పోయారు . అడవి నుంచి వచ్చిన పిరత రావు డితో జవు దగ్గి, “నీ అన్నల తలలనూ , పీ అమ్మ తలనూ ను కు!” అని అన్నాడు .

పిరత రావు డు వూ రాడకుండా తండ్రి ఆజ్ఞను శిరసావహించి, ఒకవట్టు న అన్నలనూ , తల్లినీ తెగటార్చాడు .

జవు దగ్గి పిరత రాముణ్ణి పై పుకొని ఏం కావాలో కోరు కోరు న్నాడు .

“అన్నల్నీ, అమ్మనూ బ్రతికించు !” అన్నాడు పిరత రావు డు .

జవు దగ్గి అలాగే వాళ్ళను బ్రతికించాడు . తన తపావు హీవు పిట్ల పిరత రావు డికి గల విశ్వాసానికి, సూ క్షుబ్ధికి జవు దగ్గి ఎంత గానో సింతనీంచి, “పిరత రావు ! నీమకారణ జన్మ డివి. చిరంజీవిగా ఉంటామా” అని ఆశీర్వదించాడు .

కార్తవీర్యార్జును డు విజయ యూ త్ర వు గించి తన రాజధాని వూ హీష్మితి నగరానికి వెళ్తున్న దారిలో, జవు దగ్గి ఆశ్రమం తగిలింది. అప్పుడు రాజూ, పిరివారపూ , సేన్యాల్లా ఆకలితో ఉన్నారు .

జవు దగ్గి కావు ధేను మాఅంశగల తన హీవు ధేను మత్తు లంగా వారందరికీ గొప్ప ఎండు చేశాడు . ఆ ఆమసుడి కావల్సా అది ఎంత మందికైనా ఇస్తుంది. కార్తవీర్యుడు అలాంటిది తన దగ్గర ఉంటే సేన్యాలకు తిండి సివు స్వి లేకుండా అన్ని విధాలా ఉపి కరించు కో వచ్చుననే డు రాశతో సేన్యకులకు ఆమశు వూ హీష్మితి నగరానికి తోలు కుర్చుని ఆజ్ఞాపించాడు . అడ్డు వచ్చిన జవు దగ్గిని వుష్కిర చ్చా సేన్యకులు నేలకు త్రోసే ఆమశు ఈడ్చుకెళ్ళారు.

తల్లి తండ్రులకు ఒక్కగానొక్క కూతురైన ఐదేళ్ళ సురేఖ చాలా తెలివిగల పిల్ల. ఎప్పుడూ చుర్ర గ్గా, అల్లరిగా ఇల్లంతా తిరుగుతూ ఉండేది.

ఒకనాటి రాత్రి సురేఖ తల్లి, “అమ్మా సురేఖా, పెరట్లోకి వెళ్ళి చీపురు తీసుకురా తల్లీ,” అన్నది.

“పెరట్లో చీకటిగా ఉంటుంది. నాకు భయం. నేను వెళ్ళను,” అన్నది సురేఖ.

తల్లి చిన్నగా నవ్వుతూ, “చీకటిని చూసి భయపడకూడదు చిట్టి. అక్కడ పొబ్బెళ్ళవు ఉంటావు గా. నేకేం భయం? అన్ని వేళలా పొబ్బెళ్ళవు ఉందరికీ తోడుగా ఉంటావు కదా?” అన్నది.

రేఖ తల్లికేసి రెప్పలల్లాడిస్తూ చూస్తూ, “నిజంగానే పొబ్బెళ్ళరుండు అక్కడ ఉన్నాడంటావా?” అని అడిగింది ఆశ్చర్యంగా.

“తప్పకుండా ఉన్నావు. అక్కడేకాదు; అన్ని చోట్లా ఉన్నావు. వేరు కున్నప్పుడు వున్న అవసరాలు తీర్చడానికి సిద్ధంగా ఉంటావు,” అన్నది తల్లి కూతురికి ధైర్యం కలిగించడానికి.

సురేఖ కొంతసేపు మౌనంగా ఆలోచించి, చరచరా పెరటి తలుపు వరకు వెళ్ళి, దాన్ని కొద్దిగా తెరిచి, చేయి వెలుపలికి వాపి, “పొబ్బెళ్ళరా, నువ్వు నిజంగానే అక్కడ గనక ఉన్నట్టయితే, అక్కడున్న చీమిల్ని కాస్త తీసి అందివ్వవ్వా?” అన్నది.

య్య మకుడు తనసింహాస్థానం
చిన్న పెట్టెను తీసి, జాగ్రత్తగా తెరి
చాడు. లోపల విలమిలా పెద్ద స్త్రీ
పదో కనిపించింది. వ్యాపారి దానిని
ఆత తగా తీసి చూశాడు. ఒక్క
చూపిస్తే అది వజ్రం
కాదనీ, గాజు ముక్క అనీ
అతడు గ్రహించాడు!

“వుత్రా! నువ్వేదో బ్రతుకు
ఉన్నామా ఇది వజ్రం కాదు. గాజు
ముక్క,” అన్నాడు వ్యాపారి.

“హాస్యివూడు తున్నావా ఏం? చూకు వార
సత్వంగా లభించిన అమూల్యమైన వజ్రం ఇది!
దీని విలువ నీకు తెలియడం లేదు. నువ్వు
దీనికి సరైన విలువకట్టకపోతే, ఆపని మరెవరైనా
చేయగలరు,” అన్నాడు యువకుడు దృఢమైన
కంఠస్వరంతో.

“అలాగా! మరి వాళ్ళ దగ్గరికే వెళ్ళలేక
పోయావా?” అని అడిగాడు వ్యాపారి.

“అంటే, ఇది అసిల్వ వజ్రం అని నీకు
సత్వం లేదన్న చూట! అంతే కదా? కావాలంటే
ఇప్పడే నేను దీనిని సిరిగ్గా విలువ కట్టగల వర్తకుడి
దగ్గరికి తీసుకువెళ్ళి, న్యాయమైన ధరకు విక్ర
యించగలను. కానీ, నేనలా చేస్తే, ఇది అపి ర్వ
వజ్రపు నునింగతి నీకు తెలియకుండా పోతుంది.
ఒకటి చెప్పాం. దీన్ని నువ్వు కొనవద్దు. అప్పుడే
నీవు కాణంలోనే మూపు. దీన్ని వుంచి ధరకు
అప్పుడే పేక్షం నాకివ్వ,” అన్నాడు యువకుడు.

ఎవడో వచ్చి తన సింహాస్థానం వద్దా
డని వ్యాపారి విసుగుచెందాడు. ఎలాగైనా యువ
కుణ్ణి వదిలించుకుంటే చాలాస్పృహతో, అతని
పిరతుకు అంగీకరించి, “ఎంతకు అప్పుడుంటా
వేమిటి?” అని అడిగాడు.

“మొయ్యిమెడినాణాలకు! అప్పుడే, తొందరేం
లేదు. ఆ ధరపలికితేనే అమ్ము, నేను ఆరు నెలల

తరవాత వస్తాను,” అంటూ యువకుడు అక్క
ణ్ణించి హడావుడిగా వెళ్ళిపోయాడు.

వ్యాపారి, పెద వదిలించుకున్నట్లు పేదగా
నిట్టూర్చి, ఆ గాజుముక్కను నగల పేట్టలోని ఒక
చూలకు విసిరివేశాడు.

ఐదు నెలలు గడిచాయి. ఒకనాడు రాజు
కుటుంబానికి చెందిన వ్యక్తిలా తీవిగా ఒక పేద
పునిషీ వ్యాపారి నగలు పుకాణంలోకి అడుగు
పెట్టాడు. వ్యాపారి ఆయన పునగం గా లోపలికి
అహ్వానించాడు.

“శ్రీపూర్ణ యువరాణి, పూర్ణ దగ్గరి బంధు మా
ఆమెకు త్వరలో వివాహం జరగబోతోంది. ఆమె
కోసం ప్రత్యేకమైన వజ్రాల కోసం వచ్చాను,”
అన్నాడు ఆ పేదపునిషీ.

వ్యాపారి పిరపు సంతోషంగా పుకాణంలోని
వజ్రాలన్నిటినీ చూపాడు. వాటిని చూసి పేదవి
విరిచిన ఆ పేదపునిషీ, “ఇలాంటివి అప్పుడే కనే
శాస్త్రం. ఇంతవేనా ఉంటే చూపించు,” అన్నాడు.

వ్యాపారి ఏం చేయడానికి తోచక తీవ్రంగా
ఆలోచించసాగాడు.

పేదపునిషీ చూపిస్తున్నావా యువ
కుడు ఇచ్చివెళ్ళిన గాజుముక్క మీద పడ్డాడు.
ఆ చూపు ఆయన కళ్ళు ఆనందంతో మెరి
శాయి. “ఇలాంటి అరుదైన వజ్రం కోసమే
వెతుకుతున్నాను. అఖిరికి లభించింది. అప్పు నా

దీన్ని మొదటి ఎందుకు చూపక పోయా మా?” అన్నాడు చిరాకు నటిస్తూ.

“దాన్ని పు రొక ఖాతాదార కు ఇస్తానని పూట ఇచ్చాను. అందుకే పూటలేదు,” అన్నాడు వ్యాపారి తెలివిగా. అయినా లోలోపల అతడికి చెప్పలేనంత ఆశ్చర్యం కలిగింది.

ఒకటి, రూపేద్దవు నీషీ వజ్రాల గురించి ఏమాత్రం తెలియని అపూర్వ కుతూహలం ఉండాలి. లేదా తప్ప కొన్ని రకాల వజ్రాల గురించి అసలు తెలియని వాడై అయినా ఉండాలి, అనుకున్నాడు!

“దీనికి ఆ పేద్దవు నీషీ ఎంత ధరలు స్తాన న్నాడేమిటి?” అని అడిగాడు వచ్చిన పేద్దవు నీషీ.

“రెండువేల వెండినాణాలు,” అన్నాడు ఇదే పుంచి సివుయం అనుకుని వ్యాపారి.

“బావుంది. నేను మూడు వేల వెండినాణాలు ఇస్తాను, సరేనా?” అన్నాడు పేద్దవు నీషీ.

“అలాగే తీసికోండి,” అన్నాడు వ్యాపారి సంతోషంగా.

“ఇప్పుడే ఇవ్వను. మందనాణాలిచ్చి వెళతాను. మిగతా డబ్బుతో పురోవారంలో వచ్చి కొన్న కుక్క వెళతాను. నేను రాలేదంటే నావందనాణాలు వదులుకుంటాను. నువ్వు దాన్ని నీ పాత ఖాతా

దారుకే అప్పుకోవచ్చు,” అన్నాడు పేద్దవు నీషీ.

వ్యాపారి ఆనందానికి హద్దులేకుండా పోయింది. దాన్ని తనపద్దపదిలి పెళ్ళినయ్యవకు డికి వెయ్యి వెండినాణాలిచ్చినా తనకు రెండువేలు విగులు తాలు. చాలా పుంచి బేరం అని పురిసీ పొత్తూ పేద్దవు నీషీ షరతుకు అంగీకరించాడు.

పురునాడు యువకుడు వచ్చి, “నువ్వునా వజ్రాన్ని ఇంకా విక్రయించ లేదనుకుంటే దాన్ని తిప్పి ఇచ్చెయ్య. శ్రీపూర్ణ రాజావారి బంధుమానగరంలోనే ఉన్నారని తెలిసింది. ఆయన అరుదైన వజ్రాల కోసం వెతుకుతున్నారట. నేను తప్పక ఆయనకు దీన్ని వెయ్యి వెండినాణాలకు అమ్మగలను!” అన్నాడు.

“దాన్ని ఎప్పుడో అమ్మేశాను. ఇదిగో వెయ్యి వెండినాణాలు తీసికో,” అంటూ వ్యాపారి నాణాలు పూట అందించాడు.

దాన్ని మిమ్మల్నకుని యువకుడు సంతోషంగా వెళ్ళిపోయాడు. వ్యాపారి రాజాగారి బంధుమా ఎప్పుడు మరలా? మూడు వేల వెండినాణాలిచ్చి వజ్రాన్ని ఎప్పుడు కొనుక్కు వెళతాడా? అని రోజూ ఎదురుచూడసాగాడు. వారం గడిచింది. పిం రోజులు వెళ్ళి పోయాయి. నెల అయింది. ఆ పేద్దవు నీషీ రాలేదు కాని ఒక సైయాణీకుడి ద్వారా ఆ యువకుడి పుంచి ఒక ఉత్తరం పూత్రం వచ్చింది.

“ఐదేళ్ళ క్రితం నువ్వు పూత్రం తాత య్యకు అమ్మిన అదే వజ్రాన్నే, నేను నీకు ఇప్పిస్తున్నాను. ఆయన ఇప్పిస్తులేదు. అయినా దాన్ని పుంచి లాభానికి నీకు అమ్మినందుకు నాకెంతో ఆనందంగా మారింది. విలువైన నీ వస్తువును తిరిగి వచ్చినందుకు నువ్వు సంతోషంగానే ఉంటావనుకుంటాను?”

వ్యాపారి నెత్తి, నోరూ మొత్తం కుంటూ భోరన విలపించసాగాడు.

చందమామ

దురాశ దుఃఖంచేటు

చౌలాకాలం క్రితం ఒక గ్రామంలో రంగయ్య అనే వెళ్ళువడకథ ఉండేవాడు. వెళ్ళువడలో ఘటికుడేగాని, వట్టి దురాశపరుడు. వైద్యం కోసం తన వద్దకు వచ్చినవారిని, బీదాసాదా అని కూడా పూడకుండా, వెల్చి పీప్పీచేసు వాడు. ఊరివాళ్ళకు ఎదైనా జబ్బుచేసి అతని వద్దకు వెళ్ళాలంటే గుండెలు దడదడలాడేవి. కాని గత్యంతరం లేదు, చుట్టూ పిక్కల అయిదారామడల్లో సరి అయిన వైద్యుడు ఒకడూ లేడు.

అంతకు పై ర్వం ఆ గ్రామంలో మళ్ళు ఒకరిద్దరు వైద్యులు రంగయ్య తాకిడికి తట్టుకోలేక ధూర గ్రామాలకు పారిపోయారు.

ప్రజలను పీడించి రెండు చేతులా డబ్బు సంపాదిస్తూ రంగయ్యకు తనివి తీరలేదు. పేఫ్లేచ్చు, డబ్బు కూడినకొద్దీ ఆశ వురింత ఎక్కువ కాసాగింది. రోజులు గడిచేకొద్దీ చుట్టుపట్ల ఎక్కడా తనను మించినవైద్యుడే కాదు, ధనమంత్రుడు కూడా లేడనిపించు కోవాలని అతని ఆశ.

ఆ ఊళ్ళోనే రావు నాథం అనే ధనమంత్రుడు ఒకడుండేవాడు. అతను దయ దాండ్వాలు కలవాడు. ఊళ్ళో ఎవరికీ ఆపిదసింభించినా స్వయంగా వెళ్ళి తన శక్తికొద్దీ ఆదుకునే వాడు. రావు నాథం అంటే ఊళ్ళో అందరికీ గ్రామ, గౌరవమూ న్న.

కాని రంగయ్యకు వూత్రం అతనంటే వుహా వుంటుంది. అతని వూలానే తనకు గ్రామ ప్రజల వుధ్య గౌరవ వుర్యాదలు లేకుండా పోతున్నాయని రంగయ్య ఉద్దేశం. ఎన్ని కుతంత్రాలు పిన్ని కూడా రంగయ్యకు రావు నాథాన్ని అణచి వెయ్యటం సాధ్యంకాలేదు. ఆయన్ను ఎలాగైనా దెబ్బ తీయాలని తగిన అవకాశం కోసం ఎదురుచూడసాగాడు.

అల్పతే ఒకనాడు రంగయ్యకు ఆ అవకాశం దొరికింది. రావు నాథానికి గల ఒక్కగానొక్క కొడుక్కు అకస్మాత్తుగా జబ్బుచేసింది. బిడ్డ చాలా బాధలో ఉన్నాడు. అది చూసి విలవిలలాడిపోతూ రావు నాథం రంగయ్యను పిలిపించాడు.

రంగయ్య వచ్చి బిడ్డను పిరించి చూసి, తీవ్రంగా ఆలోచిస్తూ, తల ఊపిస్తూ, “అయ్యా, ఇది రొవ్వగుణం, విషవ్యాధి. చికిత్స చెయ్యాలంటే శ్రమ తోనూ, ఖర్చుతోనూ కూడిన పని,” అన్నాడు.

రావు నాథం రంగయ్య చేతులు పట్టుకుని, “రంగయ్యగారూ, నాకున్న సంతానం వీడే క్కడే. ఎంత శ్రమ అయినా సరే మీరే బిడ్డను బతికించాలి. మీరు గుణం ఉంచుకోను,” అన్నాడు.

రంగయ్య సాన భూతి నడిపిస్తూ, “అయ్యా, తమ సంగతి నే నెరగనా? తమ కోసం ఎంత శ్రమ అయినా పడతాను. కాని ఈ చికిత్సకు వు హామీ తం, అంటే నూటపదికొండు సంవత్సరాలనాటి నెయ్యి కావాలి. లేదా, స్వర్ణశ్యావు కం తయారై చేయాలి. అందుకు వు యెగురు బంగారం కావాలి,” అన్నాడు.

రావు నాథం గుండెల్లో రాలి పడింది. రంగయ్య వుల్పుడి ఆయనకు స్పష్టితా మాత్రానే ఉన్నది.

“నా ఆస్తి అమ్మినా వు యెగురు బంగారం రాదే! మీరే ఏదైనా నా దారి చూడండి, పిత్తాం ఉంటుంది,” అన్నాడు రావు నాథం దీనుగా.

“ఈ రోగానికి వు రో చికిత్స లేదు. ఆ తరవాత మీ ఇష్టం. అన్నా చూసి కంటార్, మీ బిడ్డ ప్రాణమే చూసి కంటార్ మీరే నిర్ణయించుకోండి,” అన్నాడు రంగయ్య నిర్ణయంగా.

రంగయ్యను బతిమాలులా భం లేదు. అతనిది కసాయిగుండె. దైవం మీద భారం వేసి, వు యెగురు బంగారం తెచ్చి ఇవ్వడానికి ఒప్పించున్నాడు రావు నాథం.

రావు నాథం ఆస్తి పారతికర్పారంలా ఇగిరిపోయింది.

రంగయ్య నాలుగు రోజులు రాత్రిం బగళ్ళ కప్పిపిడ్డట్టే కనిపించింది. పిల్లాడు వూత్రం బాగా కొలుకుని తిరగగలిగాడు.

రంగయ్య తనకు చేసిన ద్రోహం తలుచుకుని రావు నాథం కడు మిఠుండిపోసాగింది. ఎలాగైనా ఇందుకు ప్రతికారం చేసి రంగయ్య కళ్ళ తిరవాలనిపించింది. లేక పోతే రంగయ్య దురాశ ఇంకెన్ని కొంపలైనా ముంచవచ్చు.

రావు నాథం తన భార్యనూ, కుమార్తె తీసి కుని ఎక్కడికి వెళుతున్నదీ ఎవరికీ చెప్పకుండా ఊరు విడిచి ఎటో వెళ్ళిపోయాడు.

రావు నాథం రంగయ్య వీధి విగబట్టాడనీ, ఏదో ఒకరోజు రంగయ్య ఇల్లు కొల్లగొట్టబోతున్నాడనీ ఊళ్ళో పిత్తాం లేచింది. ఈ

మిశ్రాన ను లేవదీసినవాడు రావు నాథానికి నమ్మకస్పదైన ఒకరైతే.

మిశ్రాన విని రంగయ్య బెంచేలు పిడి పొయ్యాడు. అనిలే కుగ్రావుం. తన హితమా కోరే విత్తలు గ్రావుంలో ఎవరూ లేరు. ఒక రాత్రంతా ఆలోచించి రంగయ్య ఒక నిర్ణయానికి వచ్చాడు - తన దగ్గర ఉన్న బంగారపురూ, ధనపురూ పట్నానికి తీసి కుప్పాయి, ప్రిభుత్వ ఖజానాలో దాచిపెట్టాలని.

తనకు బాగా తెలిసిన ఇద్దరు పొలగాళ్ళను పీలుపు కుని, తన బంగారపురూ, ధనపురూ పూటగట్టుకుని, రంగయ్య ఉదయాన్నే పట్నం బయలుదేరాడు.

కొండపులు మితరంగగానే రంగయ్యను దొంగలు అటకాయించారు. రంగయ్యకు గుండె జారిపోయింది. ఎదిరించటానికి

కూడా వీలులేని పరిస్థితి. దొంగలు ఇరవై వుండి దాకా ఉన్నారు.

వాళ్ళ రంగయ్యను ఒక కొండగ్రహిలో బంధించారు. కాని వాళ్ళ తన దగ్గర ఉన్న బంగారాన్ని, డబ్బునూ దోచుకోక పావటంచూసీ రంగయ్య అశ్రుర్యపిడ్డాడు. అతను గ్రహిబయట కాపిలా ఉన్న దొంగను పీలిచి, “నా వద్ద కొద్దిగా డబ్బున్నది. దాన్ని మిత్తుకుని నన్ను వదిలేయ్యరాదా?” అని అడిగాడు.

“నాయకుడి ఆజ్ఞలేదు,” అన్నాడు దొంగ పేదసిరంగా.

“పానీ, కూరూ నీరూ అల్లునా ఇస్తారా? లేక నన్ను వూడ్చి చర్రాస్తారా?” అన్నాడు రంగయ్య.

“ధర ఇచ్చుకుంటే ఏది కావాలంటే అది తెచ్చిస్తాను,” అన్నాడు దొంగ.

“ఎంత ఇవ్వాలి?” అని రంగయ్య అడిగాడు.

“కూటికి లా, నీళ్ళకు యా ట్యాంకర్ల పావులు,” అన్నాడు దొంగ.

రంగయ్య అడిగిపెట్టాడు. “లా? ఇదేం కుట్ర! ఎంత దుర్మనాయకుల! కూతు కు లా? పావుల లా?” అని అతను కోపంతో పిళ్ళ కొరికాడు.

“నాయకులూ, అన్యాయమూ! దాని ధర అదే. ఆ తరవాత పుణ్యం. దబ్బే కావాలి, కూడే కావాలి పుణ్యం నిర్ణయించుకోండి,” అన్నాడు దొంగ నిర్లక్ష్యంగా.

రెండు రోజులపాటు రంగయ్య కూడూ, నీరూ లేకుండా గడిపాడు. రావు నాథానికి ద్రోహం చేసినందుకు భగవంతుడు తనకు అలాటి శోకలిగించాడని అతనికి అనిపించింది. ఆ కలి దహించుకుపోతున్నది. కళ్ళు బిగ్గి కప్పుతున్నాయి. తాను చచ్చినాక బంగారం ఎలాగూ దొంగలపాలే అవుతుంది. అంతకన్న ఇంత తిన తన ప్రాణాలు నిలుపి కోవటం పులు.

దొంగను పిలిచి రంగయ్య తన అంగీకారాన్ని తెలిపాడు.

రెండు వారాలైనా పై రికాక ముందే రంగయ్య దగ్గర ఉన్న బంగారమూ, డబ్బూ హరించుకుపోయింది. ఇక ఒక ముద్ద అన్నం కోసమూ, గుక్కెడు నీళ్ళ కోసమూ తాను వాచిపోయే స్థితి ఏర్పడిందని తెలుసుకుని, రంగయ్య కళ్ళనీళ్ళ పేట్టుకున్నాడు.

అతను దొంగల నాయకుణ్ణి పిలిపించి, దణ్ణం పేట్టి, తిండి కోసింది నుంగా ప్రార్థించాడు.

“కష్టాలలో ఉన్నవారి ఆస్తి హరించిన ప్రియతా, గ్రామంలో ప్రజలను వెడించి నష్టితా వాళ్ళ ఇలాగే బాధపడిఉంటారని తెలుసుకోలేకపోయావా, రంగయ్య?” అని దొంగల నాయకుడు అడిగాడు.

ఆ కంఠస్వరాన్ని గుర్తించి రంగయ్య, “నన్ను వింటున్నా, రావు నాథం. దురాశ కొద్దీ వివృతమందరినీ వెడించాను. ప్రాణం విలువ ఇప్పుడే నాకు తెలిసి వచ్చింది,” అంటూ వలవల ఏడ్చాడు.

రావు నాథం రంగయ్యను ఊరడించి రంగయ్య ఊరికి ఎంతో ఉపకారి అయ్యాడు. అందరి చేతా మంచివాడనిపించుకున్నాడు.

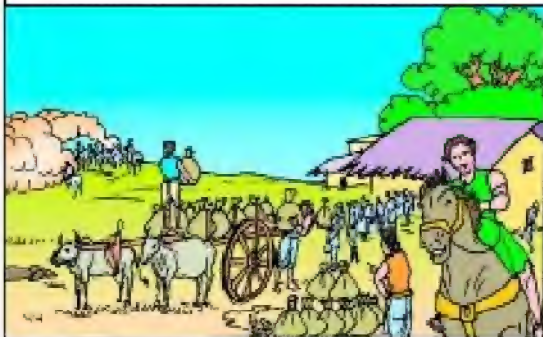
శాంతిపూరి రాజు శాంతిచేపుడు, సేనాధిపతి కుటుంబం రాజుగా రాజ్యం కోల్పోయాడు. శివపూర్ణి పున్న యువరాజు అరణ్యం నుంచి జయనంద ముని ఆశ్రమంలో వెళ్ళినాగాడు. రాజు శాంతిచేపుడు అరణ్యం నుండి వెళ్ళి పులులతో ఆడుకుంటున్న తన కుమారుణ్ణి చూశాడు. మునిని కలుసుకుని తాను ఎవ్వరైనా చెప్పే, తరవాతి కర్తవ్యం గురించి చర్చించ నాగాడు.

ఆర్య

అజ్ఞాత యువరాజు
విచిత్ర సాహస గాథ

అక్కడ రాజ్యంలో తిరుగుబాటుదారులు, వీరసేంపరాడి సేనలకు
పట్టుబడకుండా తరచూ తమ స్థానరాజును మార్చుకోసాగారు.

యమకులు, రోజు తప్పుకుండా విలునిచ్చి, కట్టియుద్ధాలు,
మల్లయుద్ధాలు మొదలైన యుద్ధ విద్యలను అభ్యసించ సాగారు.
వారిలో కొందరు మారుచేమోలలో ప్రజల మధ్య తిరుగుతూ ...

తిరుగుబాటుదారులు నైనిరుతును అడ్డగించారు.
నైనిరుతు దిగ్గజ్ఞులై యమకులతో పోరాడతే
తిరుగుముఖం పట్టారు.

నైనిరుతు మరెక్కొక్కాని ఎరకు
గోవందపురిం కే రాలేరు!

వెళ్ళి గ్రామస్థులను
హెచ్చరిద్దాం.

గ్రామస్థులు కావలూ
పుంటూ గ్రామాన్ని
కాపాడుకోవాలి!

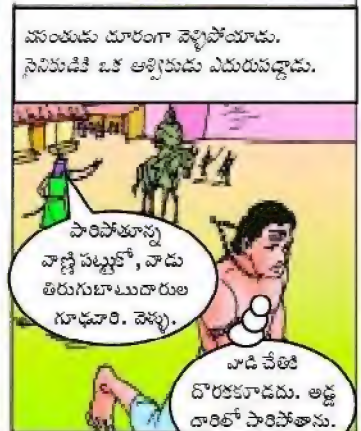
ఈ ప్రదేశం చాలా సురక్షితమైనది.
ఇక్కడే కొన్నాళ్ళుండి
మన శిక్షణ కొనసాగించవచ్చు.

అలాగే,
వసంతా.

సమూచారాన్ని సేకరించేవారు.

మనం
గోవందపురానికి
వెళ్ళి బియ్యం
కొల్లకొడదాం.

ఈ సంగతిని
వెంటనే విసంతుడికి
తెలియజేయాలి!

నదీ ప్రవాహంలో కొట్టుమిట్టాడుతూ గట్టెక్కడానికి ప్రయత్నిస్తూన్న వసంతుడికి చేయి అందించాడు.

హా, నా చేయి అందుకో! త్వరగా!

వసంతుడు గట్టు మీదికి వచ్చి తనను కాపాడిన వ్యక్తిని పరిశీలనగా చూశాడు. ముసుగుతో అగింపడంలో ఆయన ముఖం స్పష్టంగా కనిపించింది.

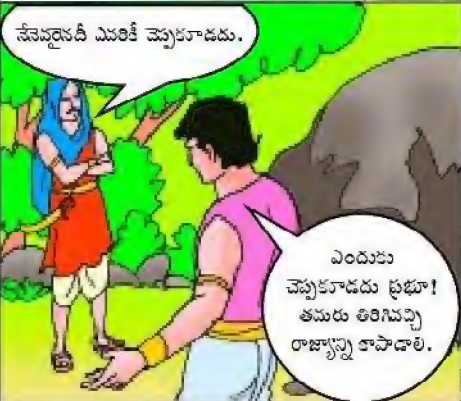

మహా ప్రభూ!

తమరు ఇంతకు ముందు కూడా సమయూనికే వచ్చి నా ప్రాణాలు రక్షించారుకదా? చిత్రజ్ఞతలు మహా ప్రభూ!

మంతా! ఏ ధైర్య సాహసాలు మెచ్చతగినవో, అయితే ఒక విషయం ...

నేనెవరైనా ఎవరికీ చెప్పకూడదు.

ఎందుకు చెప్పకూడదు ప్రభూ! తమరు తిరిగివచ్చి రాజ్యాన్ని కాపాడాలి.

అందుకు ఇది అనువైన సమయం కాదు. నువ్వు ఇక్కడి నుంచి ఏ శత్రువులు రాకముందే తప్పించుకోవడం మంచిది.

తను అట్లను శిరహిమోస్తున్నాను ప్రభూ! తను నుంచి మరిన్ని ఆశ్చర్యకరమైన అనుభవం ఎదురు చూస్తూంటాను, ప్రభూ!

-(ఇదాపుంది)

పెట్రోలు పొదుపు చేద్దాం

వీణ ఒక ఖరీదైన అపార్ట్‌మెంట్ కాంప్లెక్స్, గ్రాండ్ ఫ్లోర్ ఫ్లాట్‌లో ఉంటోంది. అదే ఫ్లోర్‌లో పురో పూర్తి ఫ్లాట్స్ ఉన్నాయి. వాళ్ళకు కుడివైపున శ్రీ దత్త, ఎడమ వైపున శ్రీ జార్జ్, ఎదురుగా ఉన్న ఫ్లాట్‌లో శ్రీ భాన తమ కుటుంబాలతో ఉంటున్నారు. నలుగురు రిసీకార్లు ఉన్నాయి. పక్కపక్కనే ఉన్న ఆఫీసులకు నలుగురు కార్లలోనే వెళతారు.

అయినా, వీణ ఇటీవల ఒక వింత విషయం గమనించింది. ఆమె తండ్రి నెలలో ఒక వారం రోజులు పూర్తిగా తన కారును ఉపయోగిస్తున్నాడు. మిగిలిన మూడు వారాలూ కారు గేరేజీలోనే ఉంటోంది!

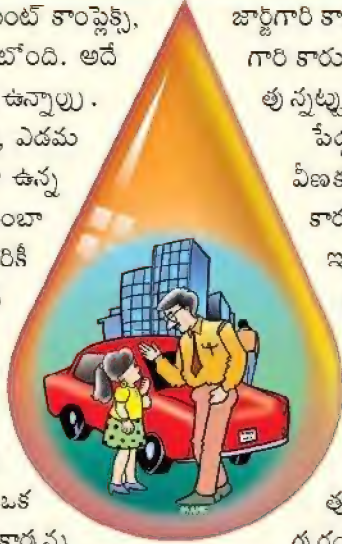
వీణకు చాలా ఆశ్చర్యం కలిగింది. ఈ విషయం గురించి సుహృద్ లతో పూర్తిగా చెప్పింది. తన తండ్రి కారు తీసుకెళ్ళే ఆ వారం రోజుల్లో, పొరుగున మళ్ళీ పుగిలిన పుగ్గరు కూడా అంత కారులోనే వెళుతున్నట్లు తెలిసింది. మరుసటివారం దత్తగారి కారులో జార్జ్, భానలతో పాటు తన తండ్రి కూడా వెళ్ళడం తెలిసింది. పూర్తిగా వారం

జార్జ్‌గారి కారులోనూ, నాలుగో వారం భానగారి కారులోనూ నలుగురూ కలిసి వెళుతున్నట్లు గ్రహించింది.

పేదల్లు ఎందుకిలా చేస్తున్నారో వీణకు అంత బట్ట లేదు. తండ్రిని కారణం అడిగింది. అంత సమస్య ఇలా వివరించాడు: “పెట్రోలు చాలా విలువైన ఇంధనం అని నీకు తెలుసు కదా? సెరఫిరా పురి తక్కువ. పేరు నలుగురు ఆఫీసులు పక్కపక్కగా ఉన్న ఒక ప్రాంతానికి వెళుతున్నాం. అలాంటప్పుడు నలుగురు నాలుగు కార్లకు బదులు ఒకే

కారును వాడడం వల్ల పెట్రోలు వాడకుండా తగ్గుతుంది. దానిద్వారా డబ్బుకూడా బాగా ఆదా అవుతోంది. పేర్లు వాయిలు కాలిక్యూలైషన్ పంచకుండా, పియావరబి పెరిరబకు పంతు కర్తవ్యం నిర్వహిస్తున్నాము! రోడ్ల పై ద కార్ల రాకపోకలు తగ్గితే రద్దీ కూడా బాగా తగ్గుతుంది కదా!”

“అవును, నాన్నా! నిజంగానే, చాలా తెలివైన ఆలోచన!” అన్నది వీణ సమ్మతం.

If you don't save oil, everything will stop.

Ask Papa to switch off the engine of the car or scooter on red lights, minimise use of the clutch and keep the engine fit to save oil.

Petroleum Conservation Research Association
Sankashan Bhawan, 10, Bhikaji Cama Place, New Delhi 110066.

Write a slogan on Oil Conservation and Win Prizes.

విజ్ఞానం వినోదం వికాసం

విజ్ఞాన వివికలు :

భాస్కరాచార్య

భాస్కరాచార్య సు ప్రసిద్ధ భారతీయ గణిత శాస్త్రజ్ఞుడు . ఆయన కర్ణాటక ప్రాంతం సిహ్యాద్రి పర్వత సిపీ పింట్ క్రీ.శ. 1114వ సిం. లో జన్మించాడు . ఆయన తండ్రి వూహాశ్వర ఖగోళ శాస్త్రజ్ఞుడు .

తన పుష్పేయ పయేట భాస్కరాచార్య 'సద్ధాంత శిరోవుణి' అనే ఉద్గ్రంథాన్ని రచించాడు . అందులో గణితానికి, రేఖాగణితానికి సింబంధించిన లీలావతితో సహా నాలుగు భాగాలున్నాయి . కూడిక, తీసివేత, గుణకారం, భాగహారం, వర్గం, వర్గమూలాలు, ఘనపరిపూణం, ఘనమూలాలతో పాటు అంకెల క్రమ విధానం, భిన్నాలు, సున్న, మూడో విధి, రకరకాల ప్రస్తారాలు మొదలైనవి చాలా వివరంగా పూరిబడ్డాయి .

మన పరిసరాలు :

కప్పల ఊరేగింపు

సమయానికి తుపానాలు రాక, వానలు రావడం అలస్యమైతే, వానల్నే సముక్కున్న గ్రామీణ ప్రజలు ఊరు కోరుతారు . తర్వాన్ని పక్కన పేట్టి, వానలు కురవడానికి ఏవేవో పైజలు, పిత్తాస్కారాలు చేస్తూ, వింత వింత చిట్కాలను ఆచరిస్తూ ఉంటారు .

వానలు రప్పించడానికి ఒరిస్సా ప్రాంతంలోని కొన్ని గ్రామాలలో 'బెంగి నానీ నాదా' అనే కప్పి ఊరేగింమిబతు పితారు . దీన్ని బరపడం వల్ల వానలు కురుస్తాయని వాళ్ళ నమ్ముతారు .

ఒక కప్పిని పట్టి కొత్త నీటికుండలో వేస్తారు . ఆ కుండను వెదురుకు మధ్య వేలాడగట్టి, వెదురు కొయ్యను చెర్రాకవేపున ఇద్దరు పట్టుకుని ముందు

నడుస్తారు. వాళ్ళ వెంట, పెద్దలూ, పిన్నలూ, స్త్రీలూ, పిళ్ళ పిల్లలూ అంటూ గ్రామ ప్రజలందరూ ఊరేగింమిగా వెళతారు . ఊరేగింమిగుడిని చేరుకున్నాక, గుడిలో పైజలు చేస్తారు . ఆ తరువాత కప్పిని, నదిలోకిగాని, చెరు మ్లోకి గాని వదులుతారు . అది వానను వెతుక్కుంటూ వెళుతుందని వాళ్ళ విశ్వాసం!

విజ్ఞానం వినోదం వికాసం

మీకు తెలుసా?

కొనసాగుతూన్న
వివక్షత!

ఈ ఖాత్ర ప్రపంచ వ్యాప్తిగా అన్ని దేశాలలోనూ వసితలు అన్ని రంగాలలోనూ రాణిస్తూ, మిథు పులకు తాము ఏమాత్రం తీసిపావు నిరుజుమచేస్తున్నారు.

అయితే, గ్రీకు దేశంలోని వక్షంట్ ఆథోవి మితా తన దేవాలయంలో మాత్రం-స్త్రీలను అనువు తించకుండా పాతకాలంనాటి ఆచారాన్ని ఇంకా కొనసాగిస్తున్నారు. ఈ సాక్షధం ఒక్క స్త్రీలనే పిరివి తంకాదు. జంతు ముకూ, పిరలకూ కూడా వర్తింపజేస్తున్నారు. అంటే, దేవాలయ అర్చకులకు ఏమాత్రం ఉన్నా ఆడగాలి అనిలు సౌక కూడదన్నమాట! అంతటి వైరాగ్యం పాటిస్తున్నారు.

దేవాలయానికి మిథు పులను అనువు తిస్తారు; కాని స్త్రీలు దరిదాములు రాకూడదు. కోడి ముజులు రావచ్చు; కాని పేట్టలు రాకూడదు. ఎద్దులు రావచ్చు; ఆమలు రాకూడదు. మగ గుర్రాలే తప్ప ఆడ గుర్రాలు రాకూడదు. ఈ కఠోర నియమాన్ని దాదాపు 700 సంవత్సరాల నుంచి పాటిస్తున్నారు.

లోకజ్ఞానం :

వారసత్వ స్థలాలు

1. హైదరాబాదు లోని చార్మినార్ దేనికి గుర్తుగా నిర్మించబడింది?

2. పూర్వోత్తరాలలోని ఇండియా గేట్ భారత సేన్థికుల స్మారక కట్టడం. దానికి అదనంగా చేర్చిన మరొక స్మారక భవనం ఏదే? టి?

3. అవు తసిల్ లోని సిద్ధ దేవాలయ నిర్మాణాన్ని ఒక శిష్ట గురు మాతారంభించి, మరొక శిష్ట గురు మాతార దిద్దేశాడు. వారి పేర్లే టి?

4. మిథు యూనవక్రూర్తి సెమా ఢిని అయిన భార్య నిర్మించింది. ఆమె పేరే టి?

5. ముంబాయి తీరసిమి పిడివిలో మున్నగు హిల ఏదే? టి? ఆ గు హిలను నిర్మించిన రాజవంశం ఏది?

(నిమాధానాలు 78వ పేజీలో)

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ

ఈ ఫోటోలకు ఒక్క వూటలోగాని,
చిన్నవాళ్ళంలోగాని వ్యాఖ్యలు రావ్వ గలరా?
రెండు వ్యాఖ్యలకూ సంబంధం ఉండాలి.

S. BALASUBRAMANIAN

ANANTHA PRABHAKARA DUTTA

వ్యాఖ్యలను కాంపిటిషన్ పోస్టుకార్డు పేజీ రాసి ఈ నెల 25వ తేదీలోగా మాకు అందేలా పంపాలి. పోటీ ఫలితాలు సెప్టెంబర్ 2004 సంచికలో ప్రచురిస్తాం. ఉత్తమమైన వ్యాఖ్యకు రూ.100 బహుమతి నం.
ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ: చంద్రా ప్ర, 82, డిఫెన్స్ ఆఫీసర్స్ కాలనీ,
ఈకాట్టతాంగల్, చెన్నయ్ - 600 097.

అభినందనలు

మే నెల పోటీ ఫలితాలు

అవని రేణు

స్టూ ఖార్వర్స్ ఎల్ - 14

కాకాతీయ యూనివర్సిటీ

వరంగల్ - 506 009 (ఆం. ప్ర)

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ:

మొదటి ఫోటో: పరిశోధన ఒక యజ్ఞం!
రెండవ ఫోటో: పనిలో పూర్తి సమగ్నం!

సమాధానాలు

1. హేదరాబాద్ లో ప్లాగు వ్యాధిని నిర్మూలించినందుకు.
2. 1971 ఇండియా-పాక్ యుద్ధం అపురవవాన జ్యోతి.
3. గురు రాందాసు; గురు అర్జునదేవ.
4. హిప్పీ దా బేగం.
5. ఎలిఫంటా-రాష్ట్రకూటులు.

చందమామ

నిర్వహిస్తున్న

“కలలు కందాం, రండి!” పోటీ

భారత రాష్ట్రపతి డా. ఎ.పి.జె. అబ్దుల్ కలాం పిల్లలతో ముచ్చటించేప్పుడల్లా, “దేశ భవిష్యత్తును గురించి గొప్పగా కలల వకనండి. నిరంతర కృషితో కన్న కలలను సాకారం చేసుకోండి,” అంటూ పిల్లలకు ఉత్తేజం కలిగిస్తున్న మెదుల మనకు తెలుసు. రెపల్లికే దినం సందర్భంగా జనవరి 25వ తేదీ ఆయన దేశాన్ని ఉద్దేశించి ప్రసంగించారు. ప్రపంగానంతరం కొందరు పిల్లల చేత ఒక ప్రమాణం చేయించారు. మన యువపాఠకుల కోసం పది అంశాల ఆ ప్రమాణం ఇక్కడ పొందుపరుస్తున్నాం:

1. నేను శ్రద్ధగా చదివి, అంకితభావంతో పనిచేస్తాను. చేసే ప్రతి పనిలోనూ నైపుణ్యం సాధిస్తాను.
2. కనీసం పదిమంది నిరక్షరాస్యులకైనా చదవడం, రాయడం నేర్పుతాను.
3. కనీసం పదిమొక్కలైనానాటి వాటిని జాగ్రత్తగా పెంచే బాధ్యతను చేపడతాను.
4. గ్రామ సేమలకూ, పట్టణ ప్రాంతాలకూ వెళ్ళి అక్కడ తాగుడు, జూదం లాంటి దుర్వ్యవస్థలకు లోనైన వారిలో కనీసం ఐదుగురినైనా, ఆ వ్యవస్థల నుంచి శాశ్వతంగా బయటపడేలా చేస్తాను.
5. సొటి వున్న పులి బాధలు పొగొట్టడానికి శాయ శక్తులూ ప్రియ తీస్తాను.
6. ఎలాంటి కుల వుత్త భాషా భేదాలనూ పొటించను.
7. నిజాన్ని తీగి ఉంటూ, అవినీతి రేపేత సెవ్వా జం కోసం పొట్ట పడతాను.
8. అదర్థ పొరుడిగా పెరిగి పెద్దవాడినై నాకుటుంబ గౌరవం పెంపొందడానికి కృషి చేస్తాను.
9. మా నుక, శారీరక వికలాంగుల పట్టాభివృద్ధికి ఉంటూ, వాళ్ళు కూడావు న అందరిలాగే మా వూరి జీవితం సాగించడానికి దోహదపడేలా శ్రమిస్తాను.
10. నాదేశభివృద్ధిని, నాదేశ ప్రజల సాధించే ఘన విజయాలనూ మానె అనందిస్తూ సగర్వంగా వాటిని వాటి చెబుతాను.

ఈ సందర్భంగా మన బాలబాలికలకు చందమామ ఒక వ్యాసరచన పోటీ నిర్వహిస్తోంది. పై పది అంశాలలో మీరు లభిక షక్లంవెన్ని అంశాలు సాధించారు? వాటిని సాధించడానికి మీరు చేసేందేమిటి? ఒక్కొక్క అంశం గురించి ఒక్కొక్క పేరా రాసి - ఆ వ్యాసాన్ని ఆగస్టు 31వ తేదీలోగా మాకు పంపండి. మూడు ఉత్తమ వ్యాసాలు నవంబర్ 2004 నంచెకలో ప్రమరించబడతాయి.

నిబంధనలు కు:

- 8 నుంచి 15 ఏళ్ళలోమీటిల్లూ ఈ పోటీలో పాల్గొనవచ్చు. ● తెలుగు తో సహా చందమామ ప్రచురించి బడుతున్న ఏ భాషలోనైనా ఎంట్రీలను పంపవచ్చు. ఒక్కొక్కరి ఒక్కొక్క ఎంట్రీని మాత్రమే పంపాలి. ● ఎంట్రీ ఎవరి సొంతం లేకుండా సొంతంగా రాయబడిందని పరిచయం కల్గితే (పులి హాసీ ఇవ్వాలి). ● ఒక్కొక్కరికూ 50 పదాలకు పుంపకూడదు. ● యోగ్యతాపత్రాలతో పాటు ఒక్కొక్క భాషలో వర్తకంగా రూ. 500లు, రూ. 250లు, రూ. 100లు నగదు బహుమతిలు ఇవ్వబడతాయి. ● ఒక్కొక్క ఎంట్రీలో పొట్ట కింది కుపిన తప్పక జతచేయాలి. ● ఎంట్రీలు పుకు చేరవలసిన ఆఖర తేదీ: ఆగస్టు 31, 2004. ఆలస్యంగా వచ్చే ఎంట్రీలు అంగీకరించబడవు.

“కలలు కందాం, రండి!” పోటీ

నా పేరు : _____ వయస్సు : _____ తరగతి : _____
పాఠశాల : _____
ఇంటి చిరునామా : _____

పీసకోడ్ : _____ ఫోన్ నంబర్ : _____
_____ శీర్షికతో పంపిస్తూ న్న ఈ వ్యాసాన్ని మా అబ్బులు / అమ్మమ్మల ఎవరిసొంతం లేకుండా సొంతంగా రాశాడు / రాసింది.

Tasty,
Tasty
Chocolate...

Richy,
Rich
Cream...

Share a Sweet Moment

The Complete
Chocolate Eclairs

India's largest selling sweets and toffees.